

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 341

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

58. évfolyam

2015. december 24.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2421 rendelete (2015. december 16.) a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló 861/2007/EK rendelet, valamint az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK rendelet módosításáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2015/2422 rendelete (2015. december 16.) az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyv módosításáról 14
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2423 rendelete (2015. december 16.) az Európai Unió stabilizációs és társulási folyamatában részt vevő vagy ahhoz kapcsolódó országokra és területekre vonatkozóan kivételes kereskedelmi intézkedések bevezetéséről szóló 1215/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a rendelet alkalmazásának Bosznia-Hercegovina tekintetében történő felfüggesztéséről 18
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2424 rendelete (2015. december 16.) a közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK tanácsi rendelet és a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2868/95/EK bizottsági rendelet módosításáról, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) fizetendő díjakról szóló 2869/95/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/2421 RENDELETE

(2015. december 16.)

a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló 861/2007/EK rendelet, valamint az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 81. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ bevezette a kis értékű követelések európai eljárását. Az említett rendelet azokra a vitatott és nem vitatott, határokon átnyúló polgári jogi és kereskedelmi követelésekre alkalmazandó, amelyeknek értéke nem haladja meg a 2 000 EUR összeget. A rendelet biztosítja továbbá, hogy a szóban forgó eljárásban hozott ítéletek bármely közbenső eljárás nélkül végrehajthatók, és a végrehajtás szerinti tagállamban nincs szükség arra, hogy az említett ítéleteket végrehajthatóvá nyilvánítsák (a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás eltörlése). A 861/2007/EK rendelet általános célja az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése volt a fogyasztók és a vállalkozások számára egyaránt, azáltal, hogy a hatálya alá tartozó követelések tekintetében csökkentette a költségeket és felgyorsította a polgári jogi eljárásokat.
- (2) A 861/2007/EK rendelet alkalmazásáról szóló, 2013. november 19-i bizottsági jelentés szerint a kis értékű követelések európai eljárásáról az az általános vélekedés, hogy megkönnyítette a kis értékű követelésekkel kapcsolatos, határokon átnyúló jogviták Unión belüli rendezését. Az említett jelentés ugyanakkor megállapítja, hogy fennállnak bizonyos akadályok, amelyek gátolják, hogy a kis értékű követelések európai eljárásában rejlő lehetőségek maradéktalanul kihasználhatóak legyenek a fogyasztók és a vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) – javára. Az említett jelentés többek között megállapítja, hogy a követelés értékével

⁽¹⁾ HL C 226., 2014.7.16., 43. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2015. október 7-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. december 3-i határozata.⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 861/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről (HL L 199., 2007.7.31., 1. o.).

kapcsolatban a 861/2007/EK rendeletben meghatározott alacsony felső értékhatár sok lehetséges felperest megfoszt attól a lehetőségtől, hogy határokon átnyúló jogvitáját egyszerűsített eljárás igénybevételével rendezze. Emellett azt is megállapítja, hogy az eljárás több elemét is tovább lehetne egyszerűsíteni annak érdekében, hogy csökkenjenek a jogviták rendezésének költségei és időtartama. A bizottsági jelentés arra a következtetésre jut, hogy a szóban forgó akadályok a 861/2007/EK rendelet módosítása révén szüntethetők meg a leghatékonyabban.

- (3) A fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy a legteljesebb mértékben kihasználják a belső piac által biztosított lehetőségeket, és nem szabad, hogy a határokon átnyúló elemet tartalmazó jogvitákra vonatkozó hatékony jogorvoslati lehetőségek hiánya korlátozza a bizalmukat. A kis értékű követelések európai eljárásának e rendeletben javasolt javításai arra irányulnak, hogy hatékony jogorvoslati eszközöket biztosítsanak a fogyasztók számára, és ezáltal hozzájáruljanak jogaik gyakorlati érvényesítéséhez.
- (4) A követelés értékével kapcsolatos felső értékhatár 5 000 euróra emelése megkönnyítené a határokon átnyúló jogvitákban az eredményes és költséghatékony jogorvoslat igénybevételének lehetőségét, különösen a kkv-k számára. Az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése erősítené a bizalmat a határokon átnyúló ügyletek iránt, és hozzájárulna a belső piac által kínált lehetőségek maradéktalan kihasználásához.
- (5) Ezt a rendeletet kizárólag határokon átnyúló ügyekben kell alkalmazni. Határokon átnyúló ügynek tekintendő, amelyben legalább az egyik fél az eljáró bíróság székhelye szerinti tagállamtól eltérő, e rendelet hatálya alá tartozó tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel vagy székhellyel, vagy szokásos tartózkodási hellyel.
- (6) A kis értékű követelések európai eljárását tovább kell fejleszteni az igazságszolgáltatás terén rendelkezésre álló technológiai fejlesztéseknek és a bíróságok rendelkezésére álló új eszközöknek a kiaknázásával, amely fejlesztések és eszközök segíthetnek megoldást találni a földrajzi távolságra és a belőle fakadó következményekre a magas költségek és az eljárás időtartama tekintetében.
- (7) A perköltségeknek és az eljárás időtartamának további csökkentése érdekében még jobban ösztönözni kell a feleket és a bíróságokat a korszerű kommunikációs technológiák igénybevételére.
- (8) A kis értékű követelések európai eljárásában részt vevő felek számára kézbesítendő iratok esetében az elektronikus kézbesítést azonos értékűnek kell elismerni a postai kézbesítéssel. Ezért e rendeletben létre kell hozni egy általános keretet, amely minden olyan helyzetben lehetővé teszi az elektronikus kézbesítést, amikor az ahhoz szükséges technikai eszközök rendelkezésre állnak, és az elektronikus kézbesítés alkalmazása összeegyeztethető az érintett tagállamok nemzeti eljárási szabályaival. A felek, illetve az eljárásban részt vevő egyéb személyek és a bíróságok közötti bármely egyéb írásbeli kommunikáció tekintetében is lehetőség szerint minden olyan esetben az elektronikus eszközök igénybevételét kell előnyben részesíteni, amikor azok rendelkezésre állnak, és használatuk megengedett.
- (9) Az iratok kézbesítése és a bírósággal folytatott egyéb írásbeli kommunikáció tekintetében biztosítani kell a felek, illetve egyéb címzettek számára az elektronikus eszközök és a hagyományosabb eszközök igénybevétele közötti választás lehetőségét – amennyiben az elektronikus kommunikációs eszközök rendelkezésre állnak és használatuk megengedett –, kivéve, ha a nemzeti jog kötelezi őket az elektronikus eszközök igénybevételének elfogadására. Az elektronikus eszközök igénybevételével való kézbesítés elfogadása nem sérti a felek azon jogát, amely szerint megtagadhatják olyan irat átvételét, amely nem az állandó lakóhelyük, székhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállam hivatalos nyelvén íródott, vagy ha azt nem kíséri az állandó lakóhelyük, székhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállam hivatalos nyelvén készült fordítás, vagy amennyiben az említett tagállamnak több hivatalos nyelve is van, az irat nem az adott fél állandó lakóhelye, székhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti hivatalos nyelven vagy hivatalos nyelvek egyikén vagy a számára érthető nyelven készült.
- (10) Az elektronikus eszközöknek iratok kézbesítése, illetve egyéb írásbeli kommunikáció céljából történő igénybevétele esetén a tagállamoknak célszerű a már kialakult legjobb gyakorlatra támaszkodniuk annak biztosítása érdekében, hogy az átvett iratok és egyéb írásbeli kommunikáció tartalma helyesen és megbízhatóan tükrözze az így továbbított iratok és egyéb írásbeli kommunikáció tartalmát, valamint hogy az átvétel elismerése céljára alkalmazott módszer igazolja a címzett általi átvétel tényét és időpontját.
- (11) A kis értékű követelések európai eljárása alapvetően írásbeli eljárás. Tárgyalást csak kivételes esetben helyénvaló tartani, amennyiben az írásbeli bizonyítékok alapján nem hozható ítélet, vagy ha valamelyik fél kérelmére a bíróság hozzájárul a tárgyalás megtartásához.

- (12) Annak érdekében, hogy a személyek meghallgatása a bíróságon való személyes megjelenésük nélkül is lehetséges legyen, a tárgyalásokat, valamint a tanúk, szakértők és felek meghallgatása útján történő bizonyításfelvételt a bíróság rendelkezésére álló megfelelő távközlési eszközök igénybevételével kell lefolytatni, kivéve, ha az ügy sajátos körülményeiből adódóan az ilyen technológia igénybevétele nem lenne megfelelő az eljárás tisztességes lefolytatása szempontjából. Amennyiben a meghallgatandó személy lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye az eljáró bíróság helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van, a tárgyalást az 1206/2001/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott eljárások igénybevételével kell megszervezni.
- (13) A tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a távközlési technológia igénybevételét. Tárgyalások tartásához lehetővé kell tenni, hogy a kis értékű követelések európai eljárása tekintetében hatáskörrel rendelkező bíróságok számára megfelelő távközlési technológiák álljanak rendelkezésre, annak érdekében, hogy az adott ügy sajátos körülményeire való tekintettel biztosítható legyen a tisztességes eljárás. Videokonferenciák esetében figyelembe kell venni a határokon átnyúló videokonferenciákról szóló, 2015. június 15-én és 16-án elfogadott tanácsi ajánlásokat, valamint az európai e-igazságügy keretében elvégzett munkát.
- (14) A lehetséges perköltség szerepet játszhat a felperes arra vonatkozó döntésében, hogy nyújt-e be keresetet. Más költségek mellett az eljárási illetékek is visszatartathatják a felpereseket a keresetindítástól. Annak érdekében, hogy a határokon átnyúló kis értékű követelések esetében biztosítani lehessen az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, a kis értékű követelések európai eljárásáért a tagállamokban kirótt eljárási illetékeknek arányban kell állniuk a követeléssel, és nem lehetnek magasabbak, mint az adott tagállamban a nemzeti szintű egyszerűsített bírósági eljárásért kirótt eljárási illetékek. Ez azonban nem akadályozhatja meg egyszerű mértékű eljárási illetékminimum kiszabását, és nem érintheti azt a lehetőséget, hogy a kis értékű követelések európai eljárásában hozott ítélet ellen indított jogorvoslati eljárásért – azonos feltételek mellett – külön illetéket számítsanak fel.
- (15) E rendelet alkalmazásában az eljárási illeték a bíróságnak fizetendő illetékeket és költségeket foglalhatja magában, amelyek összegét a nemzeti joggal összhangban állapítják meg. Nem foglalhatja magában például azokat az összegeket, amelyeket az eljárás során harmadik feleknek folyósítanak, úgymint az ügyvédek munkadíját, a fordítási költségeket, az iratok nem bíróság általi kézbesítésének költségeit, vagy a szakértők és a tanúk részéről felmerült költségek kifizetését.
- (16) Kiemelt célkitűzés, hogy az Unió teljes területén ténylegesen megvalósuljon az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés. Annak érdekében, hogy a kis értékű követelések európai eljárásával összefüggésben biztosított legyen az igazságszolgáltatáshoz való jog említett tényleges érvényesülése, a 2003/8/EK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban költségmentességet kell biztosítani.
- (17) Az eljárási illeték megfizetését lehetővé kell tenni oly módon is, hogy a felperesnek ne kelljen az eljáró bíróság helye szerinti tagállamba utaznia, vagy ebből a célból ügyvédet fogadnia. Annak érdekében, hogy az eljáró bíróság helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban tartózkodó felperesek is ténylegesen részt vehessenek az eljárásban, a tagállamoknak az e rendelet szerinti távfizetési módok közül minimálisan legalább egy fizetési módot lehetővé kell tenniük.
- (18) Pontosítani kell, hogy a kis értékű követelések európai eljárása során a bíróság által jóváhagyott vagy a bíróság előtt kötött perbeli egyezség ugyanúgy végrehajtható, mint az ilyen eljárásban hozott ítélet.
- (19) A fordítások szükségességének és a kapcsolódó költségeknek a minimálisra csökkentése érdekében, a kis értékű követelések európai eljárásában a bíróság által hozott ítéletek, illetve az említett eljárásban a bíróság által jóváhagyott, vagy a bíróság előtt kötött perbeli egyezségek végrehajthatósági tanúsítványának a bíróság nyelvétől eltérő nyelven történő kiállításakor a bíróságoknak a tanúsítvány formanyomtatványának megfelelő nyelvi változatát kell használniuk, amely dinamikus online formában megtalálható az európai igazságügyi portálon. E tekintetben indokolt, hogy a bíróságok az említett portálon elérhető fordítás helyességére támaszkodhassanak. A tanúsítvány szabadon kitölthető szövegmezőiben szereplő szöveg szükséges fordításának költségeit a bíróság helye szerinti tagállam joga szerint kell elosztani.

⁽¹⁾ A Tanács 1206/2001/EK rendelete (2001. május 28.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködéséről (HL L 174., 2001.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2003/8/EK irányelve (2003. január 27.) a határon átnyúló vonatkozású jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról (HL L 26., 2003.1.31., 41. o.).

- (20) A tagállamoknak gyakorlati segítséget kell nyújtaniuk a feleknek a kis értékű követelések európai eljárásának hatálya alá tartozó formanyomtatványok kitöltésével kapcsolatban. Ezen túlmenően általános tájékoztatást kell nyújtaniuk a kis értékű követelések európai eljárásának alkalmazási köréről, és arról, hogy az eljárás tekintetében mely bíróságok rendelkeznek hatáskörrel. Ez a kötelezettség azonban nem terjedhet ki arra, hogy a tagállamoknak költségmentességet vagy valamely konkrét ügy jogi értékelése formájában jogi segítségnyújtást kelljen biztosítaniuk. Helyénvaló, hogy a tagállamok maguk dönthessenek arról, hogy az említett gyakorlati segítséget és általános tájékoztatást milyen – a számukra legcélszerűbb – formában nyújtják, valamint hogy az említett kötelezettségek teljesítéséért mely szerveket teszik felelőssé. A kis értékű követelések európai eljárásának alkalmazási körére és a hatáskörrel rendelkező bíróságokra vonatkozó említett általános tájékoztatás olyan formában is történhet, hogy a tagállam brosúrákban vagy kézikönyvekben, tagállami honlapokon vagy az európai igazságügyi portálon megtalálható információkra hivatkozik, illetve azt a megfelelő támogató szervezetek – például az Európai Fogasztói Központok Hálózata – is nyújthatják.
- (21) Az eljárási illetékekkel és a fizetési módokkal, valamint a tagállamokban nyújtandó gyakorlati segítség biztosítása terén illetékes hatóságokkal és szervezetekkel kapcsolatos információkat átláthatóbbá és az interneten könnyen hozzáférhetővé kell tenni. E célból a tagállamoknak közölniük kell ezeket az információkat a Bizottsággal, amelynek pedig gondoskodnia kell azok megfelelő módon – különösen az európai igazságügyi portálon keresztül – történő nyilvános hozzáférhetővé tételéről és széles körű terjesztéséről.
- (22) Az 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ egyértelműsíteni kell, hogy amennyiben egy jogvita a kis értékű követelések európai eljárásának hatálya alá tartozik, ennek az eljárásnak igénybe vehetőnek kell lennie az európai fizetési meghagyásos eljárás jogosult fele számára is, amennyiben a kötelezett ellentmondást nyújtott be az európai fizetési meghagyással szemben.
- (23) A kis értékű követelések európai eljárása igénybevételének további megkönnyítése érdekében az egységesített keresetlevelet nemcsak a kis értékű követelések európai eljárására hatáskörrel rendelkező bíróságokon kell hozzáférhetővé tenni, hanem a megfelelő tagállami honlapokon is. Ez a kötelezettség olyan formában is teljesíthető, hogy a megfelelő tagállami honlapokról link vezet az európai igazságügyi portálra.

Az alperesek védelmének fokozása érdekében a 861/2007/EK rendeletben előírt formanyomtatványoknak tájékoztatást kell tartalmazniuk arról, hogy milyen következményekkel jár az alperesre nézve, ha nem vitatja a követelést, vagy nem jelenik meg azon tárgyaláson, amelyre idézték, különös tekintettel annak lehetőségére, hogy ítéletet hozhatnak vagy hajthatnak végre vele szemben, és kötelezhetik őt az eljárás költségeinek viselésére. A formanyomtatványokon arról is tájékoztatást kell nyújtani, hogy a pernyertes fél számára nem térítik meg az eljárás költségeit, amennyiben azok indokolatlanul merültek fel, vagy a követelés értékéhez képest aránytalanok voltak.

- (24) A kis értékű követelések európai eljárásában és az európai fizetési meghagyásos eljárásban alkalmazandó formanyomtatványok naprakészen tartása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a 861/2007/EK rendelet I – IV. mellékletének módosítására, valamint az 1896/2006/EK rendelet I – VII. mellékletének módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (25) Az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság és Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (26) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

- (27) A 861/2007/EK és az 1896/2006/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1896/2006/EK rendelete (2006. december 12.) az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról (HL L 399., 2006.12.30., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 861/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Hatály

(1) E rendeletet – tekintet nélkül az eljáró bíróság jellegére – azokban a 3. cikkben meghatározott, határokon átnyúló polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni, amelyeknél a követelés értéke a keresetlevél hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság általi kézhezvételkor nem haladja meg az 5 000 EUR összeget, az összes kamat, kiadás és költség nélkül. E rendelet hatálya nem terjed ki különösen az adó-, vám- és közigazgatási ügyekre, vagy az államnak az államhatalom gyakorlása során hozott aktusai vagy elkövetett mulasztásai miatti felelősségére (*«acta jure imperii»*).

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkkel kapcsolatos ügyekre:

- a) természetes személyek személyi állapota, jog- és cselekvőképessége;
- b) házassági vagyoni jog, illetve olyan kapcsolatból eredő vagyoni jog, amelyet az adott kapcsolatra alkalmazandó jog szerint a házasságával hasonló joghatásúnak tekintenek;
- c) a családi vagy rokoni kapcsolatból, házasságból vagy házassági rokonságból származó tartási kötelezettségek;
- d) végrendelet és öröklés, ideértve a haláleset következtében felmerülő tartási kötelezettségeket;
- e) csődeljárás, fizetéseképtelen társaságok vagy más jogi személyek felszámolására vonatkozó eljárások, csődegyezség, kényszeregyezség és hasonló eljárások;
- f) szociális biztonság;
- g) választott bíraskodás;
- h) munkajog;
- i) ingatlan bérlete, a pénzügyi követelésekre irányuló keresetek kivételével; illetve
- j) a magánélet tiszteletben tartásához való jog és a személyiségi jogok megsértése, beleértve a rágalmozást is.”

2. A 3. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az állandó lakóhelyet vagy székhelyet az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 62. és 63. cikkével összhangban kell meghatározni.

(3) Annak meghatározásához, hogy határokon átnyúló ügyről van-e szó, a keresetlevélnek a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz történő benyújtásának időpontja irányadó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatásáról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).”

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) A (4) bekezdés második albekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A bíróság tájékoztatja a felperest az elutasításról, valamint arról, hogy az elutasítással szemben van-e lehetőség fellebbezésre.”

b) Az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy az egységesített »A« keresetlevél valamennyi olyan bíróságon hozzáférhető legyen, amely előtt a kis értékű követelések európai eljárása megindítható, valamint hogy az a megfelelő tagállami honlapokon is elérhető legyen.”

4. Az 5. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kis értékű követelések európai eljárása írásbeli eljárás.

(1a) A bíróság csak abban az esetben tart tárgyalást, ha úgy ítéli meg, hogy az írásbeli bizonyítékok alapján nem lehet ítéletet hozni, vagy ha valamelyik fél ezt kéri. A bíróság az erre vonatkozó kérelmet elutasíthatja, ha úgy ítéli meg, hogy tekintettel az ügy körülményeire, az eljárás tisztességes lefolytatásához nincs szükség tárgyalásra. Az elutasítást írásban meg kell indokolni. Az elutasítás csak az ítélet elleni jogorvoslat keretében támadható meg.”

5. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Tárgyalás

(1) Amennyiben az 5. cikk (1a) bekezdésével összhangban tárgyalást szükséges tartani, azt a bíróság rendelkezésre álló megfelelő távközlési technológia – például videokonferencia vagy telekonferencia – igénybevételével kell lefolytatni, kivéve, ha az ügy sajátos körülményeiből adódóan az ilyen technológia alkalmazása nem biztosítja az eljárás tisztességes lefolytatását.

Amennyiben a meghallgatandó személy állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye az eljáró bíróság helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van, akkor e személynek a tárgyaláson való részvételét videokonferencia, telekonferencia vagy egyéb alkalmas távközlési technológia segítségével, az 1206/2001/EK tanácsi rendeletben (*) meghatározott eljárások igénybevételével kell biztosítani.

(2) Arra hivatkozva, hogy a személyes megjelenéssel járó nehézségek – és különösen az ezzel kapcsolatban nála felmerülő esetleges költségek – nincsenek arányban a követeléssel, a tárgyaláson való személyes megjelenésre idézett fél kérelmezheti távközlési technológia igénybevételét, feltéve, hogy az adott technológia a bíróság rendelkezésére áll.

(3) Ha a bíróság valamely felet oly módon idézi, hogy távközlési technológia igénybevételével vegyen részt a tárgyaláson, az érintett fél kérelmezheti a személyes megjelenést. A 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kidolgozott, egységesített »A« keresetlevél és »C« válasz-formanyomtatványon a feleket tájékoztatni kell arról, hogy a tárgyaláson való – kérelmük alapján történő – személyes megjelenésük okán felmerülő költségek megtérítésére a 16. cikkben meghatározott feltételekkel van lehetőség.

(4) A bíróság által a (2) és (3) bekezdés szerinti kérelmek tárgyában hozott döntés csak az ítélet elleni jogorvoslat keretében támadható meg.

(*) A Tanács 1206/2001/EK rendelete (2001. május 28.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködésről (HL L 174., 2001.6.27., 1. o.).

6. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Bizonyításfelvétel

(1) A bíróság a bizonyíték elfogadhatóságára vonatkozó szabályok alapján meghatározza a bizonyításfelvétel eszközeit, és az ítélethozatalhoz szükséges bizonyításfelvétel terjedelmét. A bizonyításfelvétel legegyszerűbb és legkevésbé terhelő módját kell alkalmaznia.

(2) A bíróság megengedheti a tanúk, szakértők vagy felek írásbeli vallomástétele útján zajló bizonyításfelvételt.

(3) Amennyiben a bizonyításfelvétel keretében meghallgatásra kerül sor, a meghallgatást a 8. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően kell lefolytatni.

(4) A bíróság kizárólag abban az esetben alkalmazhat szakértői bizonyítást vagy szóbeli vallomástételt, ha más bizonyíték alapján nem hozható ítélet.”

7. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A feleknek nyújtott segítség

(1) A tagállamok biztosítják annak lehetőségét, hogy a felek egyrészt gyakorlati segítséget kapjanak a nyomtatványok kitöltéséhez, másrészt pedig általános tájékoztatást kapjanak a kis értékű követelések európai eljárásának alkalmazási köréről, valamint arra vonatkozóan, hogy az adott tagállamban mely bíróságok rendelkeznek hatáskörrel, hogy a kis értékű követelések európai eljárásának keretében ítéletet hozzanak. E segítségnyújtásnak ingyenesnek kell lennie. Ez a bekezdés semmi esetre sem írja elő a tagállamok számára költségmentesség vagy konkrét ügy jogi értékelése formájában jogi segítségnyújtás biztosítását.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés szerinti segítségnyújtásban illetékes hatóságokra vagy szervezetekre vonatkozó információk valamennyi olyan bíróságon hozzáférhetők legyenek, amely előtt a kis értékű követelések európai eljárása megindítható, valamint hogy a megfelelő tagállami honlapokon is elérhetők legyenek.”

8. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Az iratok kézbesítése és egyéb írásbeli kommunikáció

(1) Az 5. cikk (2) és (6) bekezdésében említett iratokat, valamint a 7. cikk szerint hozott ítéletet az alábbi módon kell kézbesíteni:

a) postai úton, vagy

b) elektronikus úton:

i. amennyiben ehhez a technikai eszközök rendelkezésre állnak, és ez a kis értékű követelések európai eljárása lefolytatásának helye szerinti tagállam eljárási szabályai alapján és, amennyiben a kézbesítés olyan fél részére történik, aki egy másik tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel, székhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel, az említett másik tagállam eljárási szabályai alapján megengedett; valamint

ii. amennyiben a kézbesítés olyan fél részére történik, aki/amely előzőleg kifejezetten elfogadta, hogy részére az iratokat elektronikus úton kézbesíthetik, vagy olyan fél részére történik, aki/amely – az állandó lakóhelye, székhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam eljárási szabályai szerint – köteles elfogadni az említett meghatározott kézbesítési módot.

A kézbesítést a kézhezvétel időpontját is tartalmazó átvételi elismervénnyel kell igazolni.

(2) A bíróság és a felek, illetve az eljárásban részt vevő egyéb személyek közötti, az (1) bekezdésben nem említett valamennyi írásbeli kommunikációt elektronikus úton kell folytatni, átvételi elismervénnyel igazolva a kézbesítést, amennyiben ehhez a technikai eszközök rendelkezésre állnak, és ez a kis értékű követelések európai eljárása lefolytatásának helye szerinti tagállam eljárási szabályai alapján megengedett, feltéve, hogy az adott fél vagy személy előzetesen elfogadta ezt a kommunikációs eszközt vagy – az említett fél vagy személy állandó lakóhelye, székhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam eljárási szabályai szerint – köteles elfogadni e kommunikációs eszközt.

(3) Az elektronikus út igénybevételének az (1) és (2) bekezdésben előírt előzetes elfogadására vonatkozóan a tagállamok eljárási szabályai alapján rendelkezésre álló egyéb eszközökön túlmenően az egységesített »A« keresetlevélen és »C« válasz-formanyomtatványon is lehetőséget kell biztosítani az elfogadás kifejezésére.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően nem lehetséges a kézbesítés, az 1896/2006/EK rendelet 13. vagy 14. cikke szerinti módok egyike is alkalmazható e célból.

Amennyiben a (2) bekezdésnek megfelelően nem lehetséges a kommunikáció, vagy az az ügy sajátos körülményeiből adódóan nem megfelelő, a kis értékű követelések európai eljárása lefolytatásának helye szerinti tagállam joga alapján megengedett bármely egyéb kommunikációs mód is alkalmazható.”

9. A szöveg a következő új cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Az eljárási illetékek és azok megfizetésének módjai

(1) A kis értékű követelések európai eljárásáért a tagállamokban kirótt eljárási illetékek nem lehetnek aránytalanok, és nem lehetnek magasabbak, mint az adott tagállamban a nemzeti szintű egyszerűsített bírósági eljárásért kirótt eljárási illetékek.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felek olyan távfizetési eszközök igénybevételével fizethessék meg az eljárási illetékeket, amelyek a felek számára lehetővé teszik, hogy a bíróság helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamból is kezdeményezhessék a fizetést, és ehhez a következő fizetési módok közül legalább egyet fel kell ajánlaniuk:

a) banki átutalás;

b) hitelkártyás vagy betéti kártyás fizetés; vagy

c) a felperes bankszámlájának közvetlen megterhelése.”

10. A 17. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 15a. és a 16. cikket a jogorvoslatokra is alkalmazni kell.”

11. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

Az ítélet felülvizsgálata különleges esetekben

(1) Az az alperes, aki nem jelent meg a bíróság előtt, kérelmezheti a kis értékű követelések európai eljárásában hozott ítélet felülvizsgálatát az ítéletet meghozó tagállam hatáskörrel rendelkező bírósága előtt, amennyiben:

a) a keresetlevelet nem kézbesítették az alperes részére, vagy tárgyalás esetén az alperest nem idézték a tárgyalásra megfelelő időben és megfelelő módon ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson; vagy

b) az alperest *vis maior* vagy önhibáján kívüli rendkívüli körülmények akadályozták abban, hogy vitassa a követelést, kivéve, ha nem élt jogorvoslattal az ítélet ellen akkor, amikor ezt módjában állt megtenni.

(2) A felülvizsgálati kérelem benyújtására vonatkozó határidő 30 nap, amely azon a napon kezdődik, amikor az alperes ténylegesen megismerte az ítélet tartalmát, és abban a helyzetben volt, hogy cselekedjen, legkésőbb azonban azon első végrehajtási intézkedés napján, amely az alperesnek a javai fölötti rendelkezési jogát részben vagy egészben elvonja. A határidő nem hosszabbítható meg.

(3) Amennyiben a bíróság – azon az alapon, hogy a felülvizsgálatnak az (1) bekezdésben említett okai közül egyik sem áll fenn – elutasítja az (1) bekezdés szerinti felülvizsgálati kérelmet, az ítélet hatályban marad.

Amennyiben a bíróság úgy határoz, hogy a felülvizsgálat az (1) bekezdésben említett okok bármelyike alapján indokolt, a kis értékű követelések európai eljárásában hozott ítélet semmis. A felperes azonban nem veszíti el az elévülési vagy a jogvesztési időszak bármely megszakításából eredő előnyöket, amennyiben a nemzeti jog szerint ilyen megszakítás alkalmazható.”

12. A 20. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A bíróság bármelyik fél kérésére térítésmentesen kiállítja a kis értékű követelések európai eljárásában hozott ítéletre vonatkozó tanúsítványt a IV. mellékletben meghatározott »D« formanyomtatvány kitöltésével. A bíróság az európai igazságügyi portálon elérhető többnyelvű dinamikus formanyomtatvány segítségével az adott félnek kérésre az uniós intézmények bármely más hivatalos nyelvén biztosítja a tanúsítványt. E rendelet semmi esetre sem kötelezi a bíróságot arra, hogy biztosítsa a tanúsítvány szabadon kitölthető szövegmezőiben szereplő szöveg átiratát és/vagy fordítását.”

13. A 21. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 20. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítvány és szükség esetén annak fordítása a végrehajtás szerinti tagállam hivatalos nyelvére, vagy – amennyiben az adott tagállamban több hivatalos nyelv is van – a kért végrehajtás helyén az adott tagállam jogának megfelelően bírósági eljárásokban alkalmazott hivatalos nyelvre vagy hivatalos nyelvek valamelyikére, vagy valamely egyéb nyelvre, amelyről a végrehajtás szerinti tagállam jelezte, hogy elfogadja.”

14. A szöveg a következő új cikkel egészül ki:

„21a. cikk

A tanúsítvány nyelve

(1) Valamennyi tagállam megjelölheti az Unió intézményeinek azon, saját hivatalos nyelvétől vagy nyelveitől eltérő hivatalos nyelvét vagy nyelveit, amelyeket a 20. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítvány nyelveként elfogad.

(2) Az ítélet tartalmára vonatkozóan a 20. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítványban szereplő információkat az egyik tagállamban erre feljogosított személynek kell lefordítania.”

15. A szöveg a következő új cikkel egészül ki:

„23a. cikk

Perbeli egyezség

A kis értékű követelések európai eljárása során valamely bíróság által jóváhagyott vagy valamely bíróság előtt kötött olyan perbeli egyezséget, amely az eljárás lefolytatásának helye szerinti tagállamban végrehajtható, a kis értékű követelések európai eljárása során hozott ítélettel megegyező feltételek mellett kell elismerni és végrehajtani egy másik tagállamban.

A III. fejezet rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell a perbeli egyezségekre.”

16. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

A tagállamok által szolgáltatandó információk

(1) A tagállamok 2017. január 13-ig tájékoztatják a Bizottságot az alábbiakról:

- a) a kis értékű követelések európai eljárásában az ítélethozatalra hatáskörrel rendelkező bíróságok;
- b) a kis értékű követelések európai eljárásának céljára elfogadott és a bíróságok rendelkezésére álló kommunikációs eszközök, a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban;
- c) a 11. cikk szerinti gyakorlati segítségnyújtásra illetékes hatóságok vagy szervezetek;
- d) az elektronikus kézbesítéshez és kommunikációhoz rendelkezésre álló, illetve az eljárási szabályaik alapján a 13. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban megengedettnek minősülő eszközök, valamint az elektronikus út használatának a 13. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt előzetes elfogadásának kifejezésére szolgáló, a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eszközök, amennyiben léteznek ilyenek;
- e) azon személyek vagy a szakmák azon típusai, amennyiben léteznek ilyenek, akik vagy amelyek tekintetében jogszabály kötelez az elektronikus úton történő kézbesítésnek vagy az elektronikus kommunikáció egyéb formáinak az elfogadására a 13. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban;
- f) a kis értékű követelések európai eljárására vonatkozó eljárási illetékek, és azok számítási módja, valamint a 15a. cikkel összhangban az eljárási illetékek megfizetésére elfogadott fizetési módok;
- g) a 17. cikkel összhangban az arra vonatkozó információ, hogy eljárási joguk lehetővé teszi-e a jogorvoslatot, és azt milyen határidőn belül kell, és mely bírósághoz lehet benyújtani;
- h) a 18. cikk szerinti felülvizsgálat iránti kérelemre vonatkozó eljárások és a felülvizsgálatra hatáskörrel rendelkező bíróságok;
- i) a 21a. cikk (1) bekezdésének értelmében elfogadott nyelvek; és
- j) a végrehajtásra illetékes hatóságok és a 23. cikk alkalmazására illetékes hatóságok.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az említett adatokat érintő bármely változásról.

(2) A Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban közölt információkat megfelelő módon – például az európai igazságügyi portálon keresztül – nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.”

17. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I – IV. melléklet módosítására vonatkozóan.”

18. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 26. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, 2016. január 13-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 26. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 26. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

19. A 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2022. július 15-ig jelentést nyújt be e rendelet végrehajtásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, amelyben értékeli a következőket:

- a) helyénvaló lenne-e a 2. cikk (1) bekezdésében említett felső értékhatárt tovább emelni annak érdekében, hogy teljesüljön e rendelet azon célkitűzése, hogy határokon átnyúló esetekben meg kell könnyíteni a polgárok és a kis- és középvállalkozások számára az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést; továbbá
- b) helyénvaló lenne-e kiterjeszteni a kis értékű követelések európai eljárásának hatályát különösen a bérkövetelésekre annak érdekében, hogy határokon átnyúló, a munkáltatóval szemben fennálló munkaügyi vitákban a munkavállalók könnyebben hozzáférjenek az igazságszolgáltatáshoz, mely értékelés elkészítéséhez megvizsgálja az említett kiterjesztés valamennyi lehetséges hatását.

E jelentést adott esetben jogalkotási javaslatok kísérik.

Ebből a célból és 2021. július 15-ig a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a kis értékű követelések európai eljárásának keretében benyújtott keresetek számáról, valamint a kis értékű követelések európai eljárása során hozott ítéletek végrehajtása iránti kérelmek számáról.

(2) A Bizottság 2019. július 15-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a kis értékű követelések európai eljárásával kapcsolatos információknak a tagállamokban történő terjesztéséről, amelyben ajánlásokat is megfogalmazhat az említett eljárás ismertebb tételére vonatkozóan.”

2. cikk

Az 1896/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Arra az esetre, ha a kötelezett az európai fizetési meghagyással szemben ellentmondással élne, a jogosult a kérelemhez csatolt függelékben jelezheti a bíróság számára, hogy az azt követő polgári peres eljárásban a követelését illetően a 17. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett eljárások közül adott esetben melyiket alkalmazzák.

A jogosult az első albekezdésben említett függelékben azt is jelezheti a bíróság számára, hogy a kötelezett általi ellentmondás esetén nem kívánja az áttérést a 17. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti polgári peres eljárásra. Ez nem akadályozza a jogosultat abban, hogy erről a bíróságot a későbbiekben, de mindenképpen legkésőbb a fizetési meghagyás kibocsátása előtt tájékoztassa.”

2. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Az ellentmondás benyújtásának joghatása

(1) Amennyiben a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidőn belül a kötelezett ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán folytatódik, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg. Az eljárást a következőkre vonatkozó szabályok szerint kell folytatni:

a) a kis értékű követeléseknek a 861/2007/EK rendeletben megállapított európai eljárása, amennyiben az alkalmazható; vagy

b) a megfelelő tagállami polgári peres eljárás.

(2) Abban az esetben, ha a jogosult nem jelölte meg, hogy az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett eljárások közül melyiket alkalmazzák a követelésére az ellentmondás alapján induló eljárásban, vagy ha a jogosult a 861/2007/EK rendeletben megállapított kis értékű követelések európai eljárásának alkalmazását olyan követelést illetően kérte, amely nem tartozik az említett rendelet hatálya alá, az eljárás a megfelelő tagállami polgári peres eljárássá alakul át, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy az eljárás ne alakuljon át polgári peres eljárássá.

(3) Amennyiben a jogosult az európai fizetési meghagyásos eljárással érvényesítette a követelését, a nemzeti jog egyetlen rendelkezése sem sértheti jogi helyzetét az azt követő polgári peres eljárásban.

(4) Az (1) bekezdés a) és b) pontja értelmében vett polgári peres eljárássá való átalakulásra a származási tagállam jogát kell alkalmazni.

(5) A jogosultat tájékoztatni kell arról, hogy a kötelezett élt-e ellentmondással, valamint arról, hogy az eljárás átalakul-e az (1) bekezdés szerint polgári peres eljárássá.”

3. A 25. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben valamely tagállamban a 17. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti polgári peres eljárás eljárási illetéke megegyezik az európai fizetési meghagyásos eljárás eljárási illetékével, vagy meghaladja azt, az európai fizetési meghagyásos eljárás és a 17. cikk (1) bekezdése szerinti, ellentmondás alapján induló polgári peres eljárás teljes eljárási illetéke nem haladhatja meg az említett tagállamban indított olyan eljárás illetékét, amelyet nem előzött meg európai fizetési meghagyásos eljárás.

A 17. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti, ellentmondás alapján induló polgári peres eljárásért a tagállamokban további eljárási illeték nem róható ki, amennyiben az adott tagállamban az ilyen eljárások eljárási illetéke alacsonyabb, mint az európai fizetési meghagyásos eljárás eljárási illetéke.”

4. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az I – VII. melléklet módosítására vonatkozóan.”

5. A 31. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„31. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 30. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, 2016. január 13-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 30. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 30. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2017. július 14-től alkalmazandó, az 1. cikknek a 861/2007/EK rendelet 25. cikkét módosító 16. pontja kivételével, amelyet 2017. január 14-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2015. december 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

N. SCHMIT

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU, Euratom) 2015/2422 RENDELETE
(2015. december 16.)

az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 254. cikke első bekezdésére, valamint 281. cikkének második bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bíróság kérelmére,

tekintettel az Európai Bizottság véleményeire ⁽¹⁾,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Törvényszék előtti ügyek száma a Törvényszék hatáskörének a létrehozása óta bekövetkezett fokozatos bővítése miatt jelenleg folyamatosan növekszik.
- (2) Az eljárások időtartama a peres felek szempontjából jelenleg nem tűnik elfogadhatónak, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkében meghatározott követelmények fényében.
- (3) A Törvényszék jelen helyzete többek között olyan okokra vezethető vissza, amelyek az Unió intézményei, szervei és hivatalai által kibocsátott jogi aktusok számának növekedésével és sokrétűbbé válásával, valamint a Törvényszék elé terjesztett, különösen a versenyjog, az állami támogatások és a szellemi tulajdon területét érintő ügyek számával és összetettségével kapcsolatosak.
- (4) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 257. cikkében foglalt, különös hatáskörű törvényszékek létrehozására vonatkozó lehetőség nem valósult meg.
- (5) Következésképpen megfelelő szervezeti, strukturális és eljárási jellegű intézkedésekre van szükség e helyzet orvoslására, beleértve a bírák számának növelését is. A Szerződések által biztosított azon lehetőség kihasználásával, amelynek értelmében a Törvényszék bírának száma növelhető, lehetővé válna, hogy rövid időn belül csökkenjen a Törvényszék előtt folyamatban lévő ügyek száma, valamint a Törvényszék előtti eljárások kirívóan hosszú időtartama.
- (6) A Törvényszék munkaterhének alakulására tekintettel a bírák számát 56 főben kell megállapítani, amelyet három szakaszban kell elérni, minden egyes tagállam javaslatára két bíró kinevezésével, szem előtt tartva azt is, hogy a Törvényszéknek nem lehet egyidejűleg kettőnél több olyan bírója, akit ugyanazon tagállam javaslatára neveztek ki.

⁽¹⁾ A 2011. szeptember 30-i vélemény (HL C 335., 2011.11.16., 20. o.) és a 2015. november 12-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. június 23-i állásfoglalása első olvasatban (HL C 239., 2015.7.21., 14. o.) Az Európai Parlament 2015. október 28-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. december 3-i határozata.

- (7) Az EUMSZ 255. cikke szerinti bizottság különösen a jelöltek függetlenségét, pártatlanságát, szakértelmét, valamint szakmai és személyes alkalmasságát veszi figyelembe.
- (8) Az ügghátralék gyors csökkentése érdekében e rendelet hatálybalépésével egyidejűleg tizenkét további bírónak kell hivatalba lépnie.
- (9) Az európai uniós közszolgálati ügyekben történő elsőfokú döntéshozatal hatáskörének és az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke (a Közszolgálati Törvényszék) hét bírói státusának a Bíróság által már bejelentett jogalkotási kérelem alapján 2016 szeptemberében át kell kerülnie a Törvényszékhez. A kérelem meg fogja vizsgálni a Közszolgálati Törvényszékhez kötődő hét bírói státus áthelyezésének részletes módját a személyzetre és az erőforrásokra is kiterjedően.
- (10) A fennmaradó kilenc bírónak 2019 szeptemberében kell hivatalba lépnie. A költséghatékonyság biztosítása érdekében ez nem járhat további jogi referensek vagy egyéb támogató személyzet felvételével. Intézményen belüli átszervezésekkel kell biztosítani a meglévő emberi erőforrások hatékony felhasználását, valamennyi bíró számára egyenlő mértékben, a Törvényszék által saját belső szervezeti felépítése tárgyában hozott határozatok sérelme nélkül.
- (11) Rendkívül fontos a nemek közötti egyensúly biztosítása a Törvényszéken belül. E cél elérése érdekében a bírói kar részleges megújításait oly módon kell szervezni a Törvényszéken, hogy a tagállamok kormányai fokozatosan elkezdjenek két-két bírót jelölni ugyanannak a részleges megújításnak a keretében, arra törekedve, hogy egy nőt és egy férfit válasszanak, a Szerződésekben meghatározott feltételek és eljárások tiszteletben tartása mellett.
- (12) Az Európai Unió Bírósága alapokmányának a bírói és a főtanácsnoki kar háromévenkénti részleges megújítására vonatkozó rendelkezéseit ennek megfelelően szükséges kiigazítani.
- (13) Az Európai Unió Bírósága – bejelentésének megfelelően – a Törvényszék reformját követő intézkedésként évenként adatokkal fog szolgálni igazságszolgáltatási tevékenységéről, és szükség szerint javaslatot fog tenni a megfelelő intézkedésekre. A Törvényszék kibővítésének második és harmadik szakaszában értékelés készül a Törvényszék helyzetéről, amelynek alapján szükség szerint sor kerülhet bizonyos kiigazításokra, különösen a Bíróság igazgatási kiadásai tekintetében.
- (14) Az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyv a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A bírói kar részleges megújítása, amelyre háromévente kerül sor, a bírák felét érinti. Amennyiben a bírák száma páratlan, a bírói kar megújítása felváltva a bírák számának feléhez legközelebb eső nagyobb számú, illetve a bírák számának feléhez legközelebb eső kisebb számú bírót érinti.

Az első bekezdés alkalmazandó a főtanácsnoki kar részleges megújításakor is, amelyre háromévente kerül sor.”

2. A 48. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„48. cikk

A Törvényszék bírának száma

- a) 2015. december 25-től 40;
- b) 2016. szeptember 1-jétől 47;
- c) 2019. szeptember 1-jétől tagállamonként kettő.”

2. cikk

A Törvényszéknek az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyv 48. cikke alapján kinevezendő további bírának hivatali ideje a következőképpen alakul:

- a) A 2015. december 25-től kinevezendő tizenkét további bíró közül hat bíró hivatali ideje 2016. augusztus 31-én jár le. E hat bíró kiválasztására oly módon kerül sor, hogy hat tagállam kormánya két-két bírót jelöl a Törvényszék 2016-ban esedékes részleges megújításához. A másik hat bíró hivatali ideje 2019. augusztus 31-én jár le;
- b) A 2016. szeptember 1-jétől kinevezendő hét további bíró közül három bíró hivatali ideje 2019. augusztus 31-én jár le. E három bíró kiválasztására oly módon kerül sor, hogy három tagállam kormánya két-két bírót jelöl a Törvényszék 2019-ben esedékes részleges megújításához. A másik négy bíró hivatali ideje 2022. augusztus 31-én jár le;
- c) A 2019. szeptember 1-jétől kinevezendő kilenc további bíró közül négy bíró hivatali ideje 2022. augusztus 31-én jár le. E négy bíró kiválasztására oly módon kerül sor, hogy négy tagállam kormánya két-két bírót jelöl a Törvényszék 2022-ben esedékes részleges megújításához. A másik öt bíró hivatali ideje 2025. augusztus 31-én jár le.

3. cikk

(1) 2020. december 26-ig a Bíróság – külső szakértő bevonásával – jelentést készít a Törvényszék működéséről az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára.

A jelentés különösen a Törvényszék hatékonyságára, a bírói létszám 56 főre történő emelésének szükségességére és eredményességére, az erőforrások felhasználására és eredményességére, valamint további különös hatáskörű tanácsok kialakítására és/vagy egyéb strukturális változásokra összpontosít.

Adott esetben a Bíróság jogalkotási kérelmeket készít alapokmánya ennek megfelelő módosításához.

(2) 2017. december 26-ig a Bíróság jelentést készít az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára az EUMSZ 267. cikke szerinti előzetes döntéshozatallal kapcsolatos hatáskörmegosztást érintő esetleges változtatásokról. A jelentéshez adott esetben jogalkotási kérelmeket kell csatolni.

4. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. december 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

N. SCHMIT

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/2423 RENDELETE**(2015. december 16.)**

az Európai Unió stabilizációs és társulási folyamatában részt vevő vagy ahhoz kapcsolódó országokra és területekre vonatkozóan kivételes kereskedelmi intézkedések bevezetéséről szóló 1215/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a rendelet alkalmazásának Bosznia-Hercegovina tekintetében történő felfüggesztéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az 1215/2009/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ az Unió és az érintett nyugat-balkáni országok és területek viszonylatában aszimmetrikus kereskedelmi liberalizációról rendelkezik, kivételes és korlátlan vámmentes uniós piacra jutást biztosítva ezen országok és területek szinte valamennyi terméke számára 2015. december 31-ig.
- (2) Az 1215/2009/EK rendelet nem biztosít lehetőséget arra, hogy a kivételes kereskedelmi intézkedéseket fel lehessen ideiglenesen függeszteni abban az esetben, ha a rendelet kedvezményezettjei súlyosan és módszeresen megsértik az emberi jogokat – köztük az alapvető munkajogokat –, valamint a demokrácia és a jogállamiság alapelveit. Helyénvaló bevezetni ezt a lehetőséget annak érdekében, hogy amennyiben az Unió stabilizációs és társulási folyamatában részt vevő vagy ahhoz kapcsolódó országok és területek súlyosan és módszeresen megsértik az emberi jogokat – köztük az alapvető munkajogokat –, valamint a demokrácia és a jogállamiság alapelveit, biztosított legyen a gyors fellépés lehetősége.
- (3) Tekintettel az Unió és a stabilizációs és társulási folyamat valamennyi résztvevője között kialakított szerződéses rendszerek által biztosított vámliberalizáció, valamint az 1215/2009/EK rendelet értelmében biztosított kedvezmények hatóköre közötti különbségekre, helyénvaló az 1215/2009/EK rendelet alkalmazásának 2020. december 31-ig való meghosszabbítása annak érdekében, hogy a kivételes kereskedelmi intézkedések kedvezményezettjeinek és az Uniónak elegendő idő álljon rendelkezésére az 1215/2009/EK rendelet, illetve a stabilizációs és társulási megállapodások értelmében biztosított kedvezmények adott esetben történő összehangolására.
- (4) Az 1215/2009/EK rendelet globális vámkontingenst állapít meg az Unióba irányuló, a Kombinált Nomenklatúra (KN) szerinti 2204 21 93–2204 21 98 és 2204 29 93–2204 29 98 kódok alá sorolt borok importja tekintetében. Az említett vámkontingens a borra vonatkozó egyedi vámkontingensük kimerítését követően Montenegró kivételével valamennyi nyugat-balkáni ország és terület számára hozzáférhető, a kétoldalú stabilizációs és társulási megállapodásaikban meghatározottaknak megfelelően. A Montenegróval a borra vonatkozóan megkötött jegyzőkönyv kizárólag az ex 2204 10 és az ex 2204 21 KN-kódok alá sorolt borok tekintetében állapít meg vámkontingenst, amelyet Montenegrónak nem állt módjában kimeríteni. Ez gyakorlatilag megakadályozza, hogy a stabilizációs és társulási megállapodása hatálya alá nem tartozó termékeket érintően Montenegró hozzáférjen a borra vonatkozó vámmentes vámkontingenshez. Annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi érintett nyugat-balkáni ország és terület egyenlő elbánásban részesüljön, helyénvaló arról rendelkezni, hogy a 2204 29 KN-kód alá sorolt termékek tekintetében Montenegró is hozzáférést kapjon a borra vonatkozó globális vámkontingenshez, egyedi vámkontingense kimerítésének feltétele nélkül.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2015. december 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. december 16-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 1215/2009/EK rendelete (2009. november 30.) az Európai Unió stabilizációs és társulási folyamatában részt vevő vagy ahhoz kapcsolódó országokra és területekre vonatkozóan kivételes kereskedelmi intézkedések bevezetéséről (HL L 328., 2009.12.15., 1. o.).

- (5) A stabilizációs és társulási folyamat kezdete óta Koszovó ⁽¹⁾ kivételével az összes érintett nyugat-balkáni országgal és területtel sor került stabilizációs és társulási megállapodás megkötésére. 2014 májusában lezárultak Koszovóval a stabilizációs és társulási megállapodásról folytatott tárgyalások, és a megállapodást 2015 októberében aláírták.
- (6) Bosznia-Hercegovinát 2003-ban az Unió potenciális tagjelöltjeként ismerték el, 2008. június 16-án pedig stabilizációs és társulási megállapodást (a továbbiakban: stabilizációs és társulási megállapodás) írt alá, amellyel elfogadta az uniós tagság feltételeit. A Bosznia-Hercegovinával kötött, a kereskedelemről és kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről szóló ideiglenes megállapodás ⁽²⁾ (a továbbiakban: ideiglenes megállapodás) 2015. május 31-éig volt alkalmazandó, a stabilizációs és társulási megállapodás pedig 2015. június 1-jétől alkalmazandó.
- (7) Ugyanakkor Bosznia-Hercegovina mindeztidáig nem járult hozzá ahhoz, hogy kiigazítsák a stabilizációs és társulási megállapodás értelmében biztosított kereskedelmi kedvezményeket a Közép-európai Szabadkereskedelmi Megállapodás keretében Horvátország és Bosznia-Hercegovina között hagyományosan folytatott preferenciális kereskedelem figyelembevételére érdekében. Amennyiben e rendelet elfogadásának időpontjáig az Unió és Bosznia-Hercegovina nem írja alá és nem alkalmazza ideiglenesen a stabilizációs és társulási megállapodásban megállapított kereskedelmi kedvezmények kiigazításáról szóló megállapodást, a Bosznia-Hercegovinának biztosított kedvezményeket 2016. január 1-jével fel kell függeszteni. Amint az Unió és Bosznia-Hercegovina aláírja és ideiglenesen alkalmazza a stabilizációs és társulási megállapodásban megállapított kereskedelmi kedvezmények kiigazításáról szóló megállapodást, a fent említett kedvezményeket újból alkalmazni kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1215/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„d) az 1. cikkben említett országok és területek tartózkodása az emberi jogok – köztük az alapvető munkajogok –, valamint a demokrácia és a jogállamiság alapelveinek súlyos és módszeres megsértésétől.”.

2. A 2. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Abban az esetben, ha egy ország vagy terület az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában vagy a (2) bekezdésben foglaltaknak nem felel meg, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén – teljes egészében vagy részben – felfüggesztheti az érintett ország vagy terület e rendelet szerinti kedvezményekre való jogosultságát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 8. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”.

3. A 7. cikk a következő ponttal egészül ki:

„c) egy érintett ország vagy terület e rendelet szerinti kedvezményekre való jogosultságának – teljes egészében vagy részben történő – felfüggesztése, amennyiben a szóban forgó ország vagy terület nem tesz eleget a 2. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott feltételeknek.”.

4. A 10. cikk (1) bekezdésében a bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a Bizottság arra a megállapításra jut, hogy elegendő bizonyíték áll fenn csalásra vagy a származás igazolásának ellenőrzéséhez szükséges közigazgatási együttműködés elmulasztására vonatkozóan, vagy hogy az Unióba irányuló kivitel jelentősen, a normál termelési és kiviteli kapacitás fölé emelkedett, vagy hogy az 1. cikkben

⁽¹⁾ Ez a megnevezés nem érinti a jogállással kapcsolatos álláspontokat, továbbá összhangban van az 1244 (1999) ENSZ BT-határozattal és a Nemzetközi Bíróságnak a koszovói függetlenségi nyilatkozatról szóló véleményével.

⁽²⁾ Ideiglenes megállapodás egyrészről az Európai Közösség és másrészt Bosznia és Hercegovina között a kereskedelemről és kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről (HL L 233., 2008.8.30., 6. o.).

említett országok és területek nem felelnek meg a 2. cikk (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában foglalt rendelkezéseknek, intézkedéseket hozhat az e rendelet által előírt szabályozás három hónapos időtartamra történő teljes vagy részleges felfüggesztésére, amennyiben előzőleg:

5. A 12. cikk második és harmadik bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ezt a rendeletet 2020. december 31-ig kell alkalmazni.”.

6. Az I. mellékletben az 5. lábjegyzet helyébe a következő szöveg lép:

„5. A Montenegróból származó – a 2204 21 KN-kód alá sorolt terméknek minősülő – bor tekintetében a globális vámkontingenshez a Montenegróval megkötött jegyzőkönyvben meghatározott egyedi vámkontingens kimerítését követően lehet hozzáférni. Az említett egyedi vámkontingenst a 09.1514 tételszám alatt nyitották meg.”.

2. cikk

Az 1215/2009/EK rendelet alkalmazását Bosznia-Hercegovina tekintetében 2016. január 1-jei hatállyal fel kell függeszteni.

3. cikk

(1) A 2. cikk ellenére az 1215/2009/EK rendelet alkalmazását Bosznia-Hercegovina tekintetében nem kell felfüggeszteni, amennyiben Horvátország európai uniós csatlakozásának figyelembevétele érdekében az Unió és Bosznia-Hercegovina 2016. január 1-je előtt aláírja és ideiglenesen alkalmazza a stabilizációs és társulási megállapodás és az ideiglenes megállapodás kiigazításáról szóló megállapodást.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett, kiigazításról szóló megállapodás aláírására és ideiglenes alkalmazására csak 2016. január 1-jén vagy azt követően kerül sor, az 1215/2009/EK rendelet attól a naptól alkalmazandó újból Bosznia-Hercegovina tekintetében, amelyen a szóban forgó megállapodást aláírják és ideiglenes alkalmazását megkezdik.

(3) Amint az (1) bekezdésben említett, kiigazításról szóló megállapodást aláírják, a Bizottság közleményt tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2016. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. december 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

N. SCHMIT

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/2424 RENDELETE**(2015. december 16.)**

a közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK tanácsi rendelet és a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2868/95/EK bizottsági rendelet módosításáról, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) fizetendő díjakról szóló 2869/95/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 118. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 40/94/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾, amelyet 2009-ben a 207/2009/EK tanácsi rendeletben ⁽³⁾ kodifikáltak, létrehozta az Európai Unió saját védjegyváltalmi rendszerét, amely a tagállami szinten rendelkezésre álló védjegyváltalmakkal párhuzamosan az Unió szintjén biztosít védjegyváltalmat; a nemzeti védjegyrendszereket a 89/104/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ harmonizálta, amelyet a 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ kodifikáltak.
- (2) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének következtében aktualizálni kell a 207/2009/EK rendelet terminológiáját. Ennek keretében a „közösségi védjegy” kifejezés helyébe az „európai uniós védjegy” kifejezés lép. A „Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)” elnevezés helyébe „Az Európai Unió Szellemi Tulajdonjogi Hivatala” elnevezés (a továbbiakban: a Hivatal) lép, hogy megfelelőbben tükrözze a Hivatal által ténylegesen végzett munkát.
- (3) A Bizottság az európai iparjogvédelmi stratégiáról szóló, 2008. július 16-i bizottsági közlemény kapcsán Európa egészére kiterjedően – beleértve az uniós és a nemzeti szintet, valamint a kettő közötti kapcsolódási pontokat is – elvégezte a védjegyrendszer általános működésének átfogó értékelését.
- (4) A Tanács az európai uniós védjegyrendszer jövőbeli felülvizsgálatáról szóló, 2010. május 25-i következtetéseiben felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat a 207/2009/EK rendelet és a 2008/95/EK irányelv felülvizsgálatára vonatkozóan.
- (5) A közösségi védjegyrendszer létrehozása óta szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy az Unión belüli és a harmadik országbeli vállalkozások egyaránt elfogadták a rendszert, amely a tagállami szintű védjegyváltalom sikeres és életképes kiegészítésévé és alternatívájává nőtte ki magát

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2014. február 25-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. november 10-i állásfoglalása első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2015. december 15-i állásfoglalása.

⁽²⁾ A Tanács 40/94/EK rendelete (1993. december 20.) a közösségi védjegyről (HL L 11., 1994.1.14., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 207/2009/EK rendelete (2009. február 26.) a közösségi védjegyről (HL L 78., 2009.3.24., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 89/104/EGK első irányelve (1988. december 21.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 40., 1989.2.11., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/95/EK irányelve (2008. október 22.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 299., 2008.11.8., 25. o.).

- (6) Ugyanakkor a nemzeti védjegyek továbbra is szükségesek azon vállalkozások számára, amelyek nem akarják uniós szintű oltalom alá helyezni védjegyeiket, illetve amelyek nem képesek uniós szintű oltalmat szerezni, annak ellenére, hogy a nemzeti oltalom megszerzése nem ütközik esetükben akadályba. A védjegyoltalomért folyamodó egyes személyek belátására kell bízni annak eldöntését, hogy a megjelölésre kizárólag nemzeti védjegyként igényelnek-e oltalmat egy vagy több tagállamban, vagy kizárólag európai uniós védjegyként, vagy európai uniós és nemzeti védjegyként egyaránt.
- (7) Bár a közösségi védjegyrendszer általános működésének értékelése megerősítette, hogy a rendszer számos aspektusa, köztük azok az alapvető elvek, amelyekre a rendszer egésze épül, kiállták az idő próbáját, és továbbra is megfelelnek a vállalkozások szükségleteinek és elvárásainak, a Bizottság a szellemi tulajdon-jogok egységes piacáról szóló, 2011. május 24-i közleményében arra a következtetésre jutott, hogy korszerűsíteni kell az Unió védjegyrendszerét: egészében véve hatékonyabbá, eredményesebbé, következetesebbé kell tenni és hozzá kell igazítani az internetkorszak követelményeihez.
- (8) Az európai uniós védjegyrendszer fejlesztésével és módosításával párhuzamosan folytatni kell a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok és joggyakorlat harmonizációját, és azokat a megfelelő mértékben össze kell hangolni az európai uniós védjegyrendszerrel annak érdekében, hogy lehetőség szerint Unió-szerte azonos feltételek legyenek biztosítottak a védjegyek lajstromozása és oltalma tekintetében.
- (9) Annak érdekében, hogy a jogbiztonság növelésével egyidejűleg nagyobb rugalmasságot tegyünk lehetővé a védjegyek ábrázolási módja tekintetében, a grafikai ábrázolhatóság követelményét törölni kell az európai uniós védjegy fogalom meghatározásából. A megjelölés bármely megfelelő formában – azaz nem szükségszerűen grafikai eszközökkel –, széles körben elérhető technológia alkalmazásával történő ábrázolásának megengedettnek kell lennie, amennyiben az ábrázolás egyértelmű, pontos, önmagában teljes, könnyen hozzáférhető, érthető, tartós és objektív.
- (10) A 207/2009/EK rendelet jelenleg nem nyújt ugyanolyan fokú védelmet az eredetmegjelöléseknek és a földrajzi jelzéseknek, mint az egyéb uniós jogi eszközök. Ezért az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések tekintetében tisztázni kell a feltétlen kizáró okokat, és biztosítani kell, hogy e kizáró okok teljes összhangban legyenek az ezen iparjogvédelmi oltalmi formákról rendelkező releváns uniós jogszabályokkal és nemzeti joggal. Az egyéb uniós jogszabályokkal való összhang érdekében az említett feltétlen kizáró okok hatályát ki kell terjeszteni a borral kapcsolatos, oltalom alatt álló hagyományos kifejezésekre és a hagyományos különleges termékekre is.
- (11) Az uniós és nemzeti szintű oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések erőteljes oltalmának fenntartása érdekében egyértelművé kell tenni, hogy e jogok attól függetlenül feljogosítják a vonatkozó jog alapján arra jogosult személyt egy európai uniós védjegy későbbi lajstromozásával szembeni felszólalásra, hogy e jogok egyben olyan kizáró okot jelentenek-e, amelyet az elbírálónak hivatalból figyelembe kell vennie.
- (12) A jogbiztonság megteremtése érdekében és az elsőbbség elvével (amely szerint a lajstromozott korábbi védjegy elsőbbséget élvez a lajstromozott későbbi védjegyekkel szemben) való teljes összhang biztosítása érdekében elő kell írni, hogy az európai uniós védjegyoltalomból eredő jogok érvényesítése nem érintheti a jogosultaknak az európai uniós védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait. Ez a megközelítés összhangban van a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló, 1994. április 15-i megállapodás 16. cikkének (1) bekezdésével.
- (13) Az áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi eredete tekintetében zavart okozhat, ha egy vállalkozás oly módon használ egy uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést kereskedelmi névként, hogy kapcsolat jön létre a nevet viselő vállalkozás és a védjegyjogosult vállalkozástól származó áruk vagy szolgáltatások között. Az európai uniós védjegy bitorlását megvalósító cselekménynek kell ezért tekinteni a megjelölés kereskedelmi névként vagy hasonló megnevezésként történő használatát is, amennyiben a használat célja áruk vagy szolgáltatások megkülönböztetése.
- (14) A jogbiztonság és a specifikus uniós jogszabályokkal való teljes összhang biztosítása érdekében helyénvaló arról rendelkezni, hogy az európai uniós védjegy jogosultjának joga legyen megtiltani valamely harmadik fél számára egy adott megjelölés összehasonlító reklámban történő használatát, amennyiben az összehasonlító reklám ellentétes a 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/114/EK irányelve (2006. december 12.) a megtévesztő és összehasonlító reklámról (HL L 376., 2006.12.27., 21. o.).

- (15) A védjegyoltalom megerősítése és a hamisítás elleni küzdelem hatékonyabbá tétele érdekében, továbbá az Unió által a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében vállalt nemzetközi kötelezettségekkel – különösen az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezménynek (GATT) az árutovábbítás szabadságáról szóló V. cikkével, valamint a generikus gyógyszerek tekintetében a WTO dohai miniszteri konferenciáján 2001. november 14-én elfogadott, a TRIPS-megállapodásról és a közegészségügyről szóló nyilatkozattal – összhangban az európai uniós védjegy jogosultját fel kell jogosítani arra, hogy harmadik feleket megakadályozhasson abban, hogy gazdasági tevékenység körében harmadik országokból szabad forgalomba bocsátás nélkül olyan árukat hozzanak be az Unió területére, amelyeken engedély nélkül szerepel az adott áruk vonatkozásában lajstromozott európai uniós védjeggel azonos vagy lényegében megegyező megjelölés.
- (16) Ennek érdekében az európai uniós védjegyek jogosultjainak meg kell engedni, hogy a védjegybitorlással érintett áruk belépését és bármilyen vámjogi helyzetbe kerülését megakadályozzák, ideértve az árutovábbítást, az átrakodást, a raktározást, a vámszabad területre való beléptetést, az átmeneti megőrzést, az aktív feldolgozást vagy az ideiglenes behozatalt, még abban az esetben is, ha az említett árukat nem kívánják az Unióban forgalomba hozni. A vámhatóságoknak a vámellenőrzések végzésekor – akár a jogosultak kérelmére is – élniük kell a 608/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ megállapított hatáskörök és eljárások nyújtotta lehetőségekkel. A vámhatóságoknak különösen kockázatelemzési kritériumok alapján kell elvégezniük a vonatkozó ellenőrzéseket.
- (17) Azon két cél összehangolása érdekében, hogy egyrésztől gondoskodni kell a védjegyoltalomból eredő jogok hatékony érvényesítéséről, másrésztől pedig kerülni kell a nem jogsértő áruk szabad kereskedelmi forgalmának az akadályozását, az európai uniós védjegy jogosultja szóban forgó jogának meg kell szűnnie, ha az európai uniós védjegy bitorlásának kérdésében érdemi határozat meghozatalára illetékes európai uniós védjegy bíróság előtt indított későbbi eljárás során a nyilatkozattevő, illetve az áru birtokosa bizonyítani tudja, hogy az európai uniós védjegy jogosultjának az áru rendeltetési helye szerinti országban nincs joga megtiltani az adott áru forgalomba hozatalát.
- (18) A 608/2013/EU rendelet 28. cikke kimondja, hogy a védjegy jogosultja felel az áruk birtokosának okozott károkért, ha – többek között – az érintett árukról a későbbiekben megállapítást nyer, hogy nem sértenek szellemi tulajdonjogot.
- (19) Meg kell tenni a szükséges intézkedéseket a generikus gyógyszerek zökkenőmentes továbbításának biztosítása érdekében. A gyógyszerészeti készítmények aktív hatóanyagainak megnevezésére használt nemzetközi szabadneveket, mint világ szinten elismert generikus neveket illetően alapvető fontosságú megfelelően figyelembe venni az európai uniós védjegy jog szempontjából fennálló korlátozásokat. Egy európai uniós védjegy jogosultja következőképp azon az alapon, hogy a valamely harmadik fél által szabad forgalomba bocsátás nélkül az Unióba behozandó gyógyszerek aktív összetevőjének nemzetközi szabadneve és a védjegy között hasonlóságok állnak fenn, nem akadályozhatja meg az adott árunak az Unióba való behozatalát.
- (20) Annak érdekében, hogy az európai uniós védjegyek jogosultjai hatékonyabban vehessék fel a küzdelmet a hamisítás ellen, fel kell jogosítani őket arra, hogy megtiltsák a jogsértő megjelölések árukon való elhelyezését, valamint az elhelyezést megelőzően végzett egyes előkészítő cselekményeket.
- (21) Az európai uniós védjegy által biztosított kizárólagos jogok nem jogosítják fel a jogosultat arra, hogy megtiltsa a megjelölések és a jelzések harmadik felek általi tisztességes, vagyis a tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban történő használatát. Annak érdekében, hogy konfliktusok esetén a kereskedelmi nevek és az európai uniós védjegyek jogosultjai számára egyenlő feltételek legyenek biztosítottnak – tekintve, hogy a kereskedelmi nevek rendszerint korlátlan oltalmat élveznek a később lajstromozott védjegyekkel szemben –, a fentiek szerinti használatot úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag a harmadik fél személynevének használatát foglalja magában. Az ilyen használatnak emellett általában véve lehetővé kell tennie a leíró, illetve a megkülönböztetésre nem alkalmas megjelölések és jelzések használatát is. A jogosult továbbá nem akadályozhatja meg az európai uniós védjegy annak érdekében történő tisztességes használatát, hogy az árukat vagy a szolgáltatásokat a jogosult árujaként vagy szolgáltatásaként azonosítsák vagy azokra ekként hivatkozzanak. A védjegy harmadik felek általi használatából a célból, hogy felhívja a fogyasztók figyelmét az eredetileg az európai uniós védjegy jogosultja által vagy az ő jóváhagyásával az Unióban értékesített eredeti termékek újraértékesítésére, tisztességesnek tekintendő, feltéve, hogy a védjegyhasználatra tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban kerül sor. A védjegy művészi kifejezés céljából való használatát harmadik felek által tisztességesnek tekintendő, ha arra tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban kerül sor. E rendeletet továbbá olyan módon kell alkalmazni, hogy biztosított legyen az alapvető jogoknak és szabadságoknak, és köztük is mindenekelőtt a véleménynyilvánítás szabadságának a teljes mértékű tiszteletben tartása.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 608/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a szellemi tulajdonjogok vámhatósági érvényesítéséről és az 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 181., 2013.6.29., 15. o.).

- (22) A jogbiztonság garantálása és a jogszerűen szerzett védjegyjogok védelme érdekében helyénvaló és szükséges rögzíteni – nem érintve azonban azt az alapelvet, miszerint egy későbbi védjegyhez kapcsolódó jogok nem érvényesíthetők egy korábbi védjeggyel szemben –, hogy az európai uniós védjegy jogosultja nem szólalhat fel a későbbi védjegy használata ellen, amennyiben a későbbi védjegyre akkor szereztek oltalmat, amikor a korábbi védjegyhez kapcsolódó jogok nem volt érvényesíthetők a későbbi védjeggyel szemben.
- (23) Méltányossági okokból és a jogbiztonságra tekintettel az európai uniós védjegy olyan alakban történő használatát, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el, elegendőnek kell tekinteni a védjegy által biztosított jogok fenntartásához, függetlenül attól, hogy a védjegyet a használt alakban is lajstromozták-e.
- (24) Tekintettel a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalaihoz és a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalhoz benyújtott európai uniós védjegybejelentések fokozatosan csökkenő és elhanyagolható számára, a továbbiakban európai uniós védjegybejelentés benyújtására kizárólag a Hivatalnál célszerű lehetőséget biztosítani.
- (25) Európai uniós védjegytalalom meghatározott árukra vagy szolgáltatásokra terjed ki, és a védjegyjogosultnak biztosított oltalom terjedelmét az áruk vagy szolgáltatások jellege és mennyisége határozza meg. Ezért alapvető fontosságú a 207/2009/EK rendeletben megállapítani az áruk és szolgáltatások megjelölésére és osztályozására vonatkozó szabályokat, valamint gondoskodni kell a jogbiztonság és megfelelő adminisztráció megteremtéséről annak előírása révén, hogy a bejelentő kellően egyértelműen és pontosan határozza meg azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyekre védjegytalalmat igényel, lehetővé téve ezáltal az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők számára, hogy pusztán a bejelentés alapján megállapítsák az igényelt védjegytalalom terjedelmét. Az általános kifejezések használatát úgy kell értelmezni, hogy abba csak a kifejezés szó szerinti jelentése által egyértelműen jelölt áruk és szolgáltatások összessége tartozik bele. Azon európai uniós védjegyek jogosultjai számára, amelyeket a Hivatal korábbi gyakorlata miatt a Nizzai Osztályozás egy teljes fejezetcíme tekintetében lajstromoztak, biztosítani kell a lehetőséget, hogy módosítsák áru- és szolgáltatásjegyzéküket, biztosítandó, hogy a lajstrom tartalma az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatával összhangban megfeleljen az egyértelműség és pontosság tekintetében előírt követelményeknek.
- (26) Az európai uniós és a nemzeti védjegyutalások rendszerét racionalizálni kell, kerülve a felesleges késedelmet az európai uniós védjegyek lajstromozása terén, továbbá rugalmasabbá kell tenni a felhasználói igények és preferenciák szempontjából, opcionálissá téve egyúttal az európai uniós védjegyekre vonatkozó kutatást. Az európai uniós és a nemzeti védjegyutalások opcionális rendszerét a Hivatal és a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai – ideértve a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivalt is – közötti együttműködés keretében ki kell egészíteni olyan, mindenre kiterjedő, gyors és hatékony keresőprogramokkal, amelyeket térítésmentesen bocsátanak a nyilvánosság rendelkezésére.
- (27) Az együttes közösségi védjegyekre vonatkozó jelenlegi rendelkezéseket kiegészítendő, és a nemzeti rendszerek és az európai uniós védjegyrendszer közötti jelenlegi egyensúlyhiányt orvosolandó, specifikus rendelkezéseket kell bevezetni azon európai uniós tanúsító védjegyek oltalmának biztosítása érdekében, amelyek lehetővé teszik valamely tanúsító intézmény vagy szervezet számára, hogy a tanúsítási rendszer tagjai számára engedélyezzék a védjegy használatát a tanúsítási feltételeknek megfelelő áruk vagy szolgáltatások jelzésére.
- (28) Az európai uniós védjegyek jelenlegi rendszerének alkalmazása során szerzett tapasztalat rávilágított arra, hogy egyes vonatkozásait tekintve az eljárás javításra szorul. Következésképpen adott esetben bizonyos intézkedéseket kell hozni az eljárások egyszerűsítése és meggyorsítása, valamint szükség esetén a jogbiztonság és a kiszámíthatóság növelése érdekében.
- (29) A jogbiztonság és a nagyobb átláthatóság biztosítása érdekében helyénvaló világosan meghatározni a Hivatal valamennyi feladatát, beleértve azokat is, amelyek nem kapcsolódnak az európai uniós védjegyrendszer kezeléséhez.
- (30) A joggyakorlatok közelítésének és a közös eszközök kifejlesztésének ösztönzése érdekében létre kell hozni a Hivatal és a tagállamok iparjogvédelmi hivatalai – ideértve a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivalt is – közötti együttműködés megfelelő keretét, meghatározva az együttműködés fő területeit, és lehetővé téve a Hivatal számára, hogy koordinálja az uniós és a tagállami érdekű közös projekteket, és bizonyos felső összeghatárig finanszírozza e projekteket. Az említett együttműködési tevékenységek várhatóan előnyére válnak majd azon vállalkozásoknak, amelyek védjegyrendszereket vesznek igénybe Európában. Az e rendeletben rögzített európai uniós rendszer igénybevevői számára a projekteknek és különösen a kutatási és konzultációs célú adatbázisoknak további, inkluzív, hatékony és térítésmentes eszközöket kell nyújtaniuk az európai uniós védjegy egységes jellegeből eredő speciális követelmények teljesítéséhez.

- (31) A Hivatal irányítására vonatkozó egyes elveket a megfelelő mértékben hozzá kell igazítani az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2012 júliusában elfogadott, a decentralizált uniós ügynökségekre vonatkozó közös megközelítéshez.
- (32) A jogbiztonság és az átláthatóság növelése érdekében a Hivatal szervezetére és működésére vonatkozó egyes rendelkezéseket aktualizálni kell.
- (33) Célszerű elősegíteni a békés, gyors és hatékony vitarendezést oly módon, hogy meg kell bízni a Hivaltal egy olyan közvetítő központ létrehozásával, amelynek szolgáltatásait bárki igénybe veheti, akinek célja az európai uniós védjegyekkel és a közösségi formatervezési mintákkal kapcsolatos vitás ügyek közös megegyezéssel történő, békés rendezése.
- (34) Az európai uniós védjegyrendszer felállítása következtében megnövekedett a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalaira és egyéb hatóságaira nehezedő pénzügyi teher. A pluszkiadások az európai uniós védjegyeket érintő vagy az ilyen védjegyek jogosultjai által indított felszólalási és törlési eljárások növekvő számához, az európai uniós védjegyrendszerrel kapcsolatos tájékoztatási tevékenységekhez, valamint az európai uniós védjegyekhez kapcsolódó jogok érvényesítésének biztosítását célzó tevékenységekhez kapcsolódnak. Ennélfogva helyénvaló gondoskodni arról, hogy a Hivatal részleges ellentételezést nyújtson a tagállamoknál amiatt felmerült költségekért, hogy hozzájárulnak az európai uniós védjegyrendszer zavartalan működésének biztosításához. Ennek az ellentételezésnek a kifizetéséhez a tagállamoknak be kell nyújtaniuk a vonatkozó statisztikai adatokat. A költségek ellentételezése nem lehet olyan mértékű, hogy az költségvetési hiányt okozzon a Hivatal számára.
- (35) A hatékony és eredményes pénzgazdálkodás érdekében kerüendő, hogy a Hivatal számottevő költségvetési többletet halmozzon fel. Ez azonban nem sértheti a Hivatal egyéves operatív kiadásait fedező pénzügyi tartalék fenntartását, amelynek célja a működés folyamatosságának és a feladatok elvégzésének a biztosítása. Ezt a tartalékot kizárólag abból a célból lehet felhasználni, hogy az e rendeletben meghatározottaknak megfelelően biztosított legyen a Hivatal munkavégzésének folytonossága.
- (36) Tekintettel arra, hogy az európai uniós védjegyrendszer működtetése fejében fizetendő díjak alapvető fontosságúak a Hivatal számára, valamint arra, hogy e rendszer kiegészítő jelleggel kapcsolódik a nemzeti védjegyrendszerekhez, szükséges az említett díjak összegét közvetlenül a 207/2009/EK rendeletben – annak mellékleteként – megállapítani. A díjak összegét úgy kell megállapítani, amelynek révén biztosítható, hogy egyrészt az azokból származó bevétel elvben elegendő legyen ahhoz, hogy a Hivatal költségvetése egyensúlyban legyen; másrészt megvalósuljon az európai uniós védjegyrendszer és a nemzeti védjegyrendszerek egymás mellett élése és egymást kiegészítő jellege, az európai uniós védjegy által lefedett piac méretét és a kis- és középvállalkozások szükségleteit is figyelembe véve; valamint harmadrészt az európai uniós védjegyek jogosultjainak jogai hatékonyan érvényesüljenek a tagállamokban.
- (37) A 207/2009/EK rendelet a rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok elfogadása céljából hatásköröket ruház a Bizottságra. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének következtében a Bizottságra a 207/2009/EK rendelet alapján ruházott hatásköröket össze kell hangolni az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. és 291. cikkével. Következésképpen a 207/2009/EK rendelet szövegét is ki kell egészíteni a jelenleg a 2868/95/EK ⁽¹⁾, a 2869/95/EK ⁽²⁾, valamint a 216/96/EK ⁽³⁾ bizottsági rendeletben foglalt bizonyos szabályokkal. A 2868/95/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell, a 2869/95/EK rendeletet pedig hatályon kívül kell helyezni.
- (38) Mivel a Bizottságra a 207/2009/EK rendelet alapján ruházott hatásköröket össze kell hangolni az EUMSZ 290. cikkével, különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

⁽¹⁾ A Bizottság 2868/95/EK rendelete (1995. december 13.) a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 303., 1995.12.15., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2869/95/EK rendelete (1995. december 13.) a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) fizetendő díjakról (HL L 303., 1995.12.15., 33. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 216/96/EK rendelete (1996. február 5.) a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsainak eljárási szabályzatáról (HL L 28., 1996.2.6., 11. o.).

- (39) Annak érdekében, hogy a Hivatal hatékonyan, eredményesen és gyorsan tudja végezni az európai uniós védjegybementések vizsgálatát és a védjegyek lajstromozását, és ehhez átlátható, alapos, tisztességes és méltányos eljárások álljanak a rendelkezésére, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a felszólalás benyújtására és vizsgálatára vonatkozó, valamint a bejelentések módosítását szabályozó eljárások részleteiről.
- (40) Annak érdekében, hogy az európai uniós védjegyoltalom megszüntetése, illetve a védjegy törlése átlátható, alapos, tisztességes és méltányos eljárások segítségével hatékonyan és eredményesen megvalósítható legyen, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a védjegyoltalom megszüntetésére és a védjegy törlésére irányuló eljárások részletes szabályairól.
- (41) Annak érdekében, hogy a fellebbezési tanácsok a Hivatal határozatait hatékonyan, eredményesen és teljes körűen vizsgálhassák felül, egy olyan átlátható, alapos, tisztességes és méltányos eljárás segítségével, amely figyelembe veszi a 207/2009/EK rendeletben rögzített elveket, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkről: a fellebbezés kötelező tartalmi elemei, a fellebbezés benyújtására és vizsgálatára vonatkozó eljárás, a fellebbezési tanács határozatainak kötelező tartalmi elemei és formája, továbbá a fellebbezési díjak visszafizetése.
- (42) Az európai uniós védjegyrendszer zökkenőmentes, hatékony és eredményes működésének biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozó követelmények meghatározásáról: a szóbeli eljárások részletes szabályai, a bizonyításra vonatkozó részletes szabályok, a kézbesítésre vonatkozó részletes szabályok, a kommunikációs eszközök és azoknak az eljárásban részes felek által alkalmazandó formái, a határidők számítására és tartamára vonatkozó szabályok, a határozat visszavonására vagy egy lajstrombejegyzés törlésére vonatkozó eljárások, az eljárások folytatására vonatkozó részletes szabályok, valamint a Hivatal előtti képviselet részletes szabályai.
- (43) Annak érdekében, hogy garantált legyen a fellebbezési tanácsok hatékony és eredményes szervezése, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a fellebbezési tanácsok szervezésére vonatkozó részletszabályok vonatkozásában.
- (44) A nemzetközi védjegyek hatékony és eredményes, a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodáshoz kapcsolódó Jegyzőkönyv szabályaival teljes összhangban történő lajstromozásának a biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a felszólalás benyújtására és vizsgálatára vonatkozó eljárások részletes szabályait – beleértve a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) megküldendő információkat is –, valamint az együttes védjegyre, tanúsító védjegyre vagy hitelesítési jegyre vonatkozó bejelentésen vagy lajstromozáson alapuló nemzetközi lajstromozásra irányuló eljárás részletes szabályait.
- (45) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a következőkkel kapcsolatos részletek meghatározása tekintetében: bejelentések, kérelmek, védjegyek iratok és egyéb igazolások, igények, szabályzatok, értesítések és bármely más olyan dokumentum, amelyre az e rendelet által meghatározott eljárási követelmények vonatkoznak, továbbá az eljárásban való részvétellel szorosan összefüggő és ténylegesen felmerült költségek felső összeghatára, az Európai Unió Védjegyértékesítőjében és a Hivatal Hivatalos Lapjában való közzétételre vonatkozó részletek, a Hivatal és a nemzeti hatóságok közötti információcserére vonatkozó szabályok, az írásbeli eljárások során bizonyítékként felhasznált dokumentumok fordítására vonatkozó részletes szabályok, a felszólalási vagy a törlési osztály tagjainak egyike által egyénileg meghozandó határozatok pontos típusai, a Madridi Jegyzőkönyv alapján fennálló értesítési kötelezettség részletei, valamint a nemzetközi lajstromozás alapján benyújtott utólagos területi kiterjesztés iránti kérelemre vonatkozó részletes követelmények. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (46) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez e rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (47) Az európai adatvédelmi biztossal konzultációra került sor a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban, és a biztos 2013. július 11-én véleményt nyilvánított.
- (48) A 207/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 207/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A címben az „a közösségi védjegyről” szövegrész helyébe az „az európai uniós védjegyről” szövegrész lép.
2. A rendelet szövegében a „közösségi védjegy” kifejezés helyébe az „európai uniós védjegy” kifejezés lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.
3. A rendelet teljes szövegében a „közösségi védjegy bíróság” kifejezés helyébe az „európai uniós védjegy bíróság” kifejezés lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.
4. A rendelet szövegében az „együttes közösségi védjegy” kifejezés helyébe az „európai uniós együttes védjegy” kifejezés lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.
5. A 2., 3. és 4. pontban említett esetek kivételével a rendelet teljes szövegében a „Közösség”, „Európai Közösség”, „Európai Közösségek” és „közösségi” kifejezések helyébe az „Unió”, illetve „uniós” kifejezés lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.
6. A rendelet teljes szövegében a „Hivatal elnöke” kifejezés, továbbá az elnökre történő valamennyi hivatkozás helyébe a „Hivatal ügyvezető igazgatója”, illetve adott esetben az „ügyvezető igazgató” kifejezés lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.
7. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

A Hivatal

- (1) E rendelettel létrejön az Európai Unió Szellemi Tulajdonjogi Hivatala (a továbbiakban: a Hivatal).
 - (2) Az uniós jogban található, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalra (védjegyek és formatervezési minták) történő hivatkozásokat a Hivatalra való hivatkozásként kell értelmezni.”
8. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Az európai uniós védjegyoltalomban részesíthető megjelölés

Európai uniós védjegyoltalomban részesülhet minden megjelölés, így különösen szó – beleértve a személyneveket is –, ábra, kép, alakzat, betű, szám, szín, továbbá az áru vagy az áru csomagolásának formája, vagy hang, amely alkalmas arra, hogy:

- a) valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól; és
- b) az európai uniós védjegyek lajstromában (a továbbiakban: védjegylajstrom) való ábrázolásának módja lehetővé tegye azt, hogy az illetékes hatóságok és a nyilvánosság egyértelműen és pontosan meghatározza a jogosultat megillető oltalom tárgyát.”

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

9. A 7. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) kizárólag

- i. olyan formából vagy egyéb jellemzőből áll, amely az áru jellegéből következik;
- ii. az árunak olyan formájából vagy egyéb jellemzőjéből áll, amely a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges; vagy
- iii. olyan formából vagy egyéb jellemzőből áll, amely lényeges értéket ad az áruhoz;”;

b) a j), illetve k) pont helyébe a következő szöveg lép:

- „j) az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések oltalmát biztosító uniós jogszabályok vagy nemzeti jog, vagy olyan nemzetközi megállapodás alapján, amelyben az Unió vagy az érintett tagállam részes fél, ki van zárva az oltalomból;
- k) a borral kapcsolatos hagyományos kifejezések oltalmát biztosító uniós jogszabályok vagy olyan nemzetközi megállapodás alapján, amelyben az Unió részes fél, ki van zárva az oltalomból;”;

c) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

- „l) a hagyományos különleges termékek oltalmát biztosító uniós jogszabályok vagy olyan nemzetközi megállapodás alapján, amelyben az Unió részes fél, ki van zárva az oltalomból;
- m) olyan korábbi fajtanévből áll vagy alapvető elemeiben olyan korábbi fajtanévet idéz, amelyet a növényfajta-oltalmat biztosító uniós jogszabálynak vagy nemzeti jognak megfelelően, vagy ilyen oltalmat biztosító olyan nemzetközi megállapodás alapján lajstromoztak, amelyben az Unió vagy az érintett tagállam részes fél, azonos vagy rokon fajba tartozó növényfajta tekintetében.”

10. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés oltalmából eredő jogok gyakorlására az érintett jog alapján felhatalmazott bármely személy felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amennyiben az eredetmegjelölések vagy a földrajzi jelzések oltalmát biztosító uniós jogszabályok vagy tagállami jog szerint:

- i. az eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés lajstromozására irányuló bejelentést az uniós jogszabályokkal vagy a nemzeti joggal összhangban az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve a bejelentés igényelt elsőbbségi napjánál korábban tették meg, feltéve, hogy az eredetmegjelölést vagy a földrajzi jelzést utóbb lajstromozták;
- ii. az adott eredetmegjelöléshez vagy földrajzi jelzéshez fűződő jogok alapján megtiltható a későbbi védjegyek használata.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A (2) bekezdés szerinti, lajstromozott korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, függetlenül attól, hogy az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak-e vagy sem azokkal az árukkal vagy szolgáltatásokkal összevetve, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet lajstromozták, feltéve, hogy korábbi európai uniós védjegy esetében a védjegy az Unióban, korábbi nemzeti védjegy esetében pedig a védjegy az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.”

11. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Az európai uniós védjegyoltalom tartalma

- (1) Az európai uniós védjegy lajstromozása a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít.
- (2) A jogosultaknak az európai uniós védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait nem érintve az európai uniós védjegy jogosultja bárkivel szemben felléphet, aki az engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban olyan megjelölést használ, amely:
- a) az európai uniós védjeggyel azonos, és azt az európai uniós védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják;
 - b) az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, és azt olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, amelyek az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonosak vagy azokhoz hasonlóak, ha a fogyasztók a megjelölést az európai uniós védjeggyel összetéveszthetik; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a védjegyhez;
 - c) az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, függetlenül attól, hogy azt az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonos, azokhoz hasonló vagy nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, feltéve, hogy az európai uniós védjegy jóhírnevet élvez az Unióban, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértene vagy tisztességtelenül kihasználná az európai uniós védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.
- (3) A (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen:
- a) a megjelölés elhelyezése az árun vagy csomagolásán;
 - b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy nyújtása a megjelölés alatt;
 - c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;
 - d) a megjelölés kereskedelmi névként vagy vállalkozás nevéként, illetve kereskedelmi névnek vagy vállalkozás nevének a részeként való használata;
 - e) a megjelölés használata üzleti iratokon vagy reklámban;
 - f) a megjelölés összehasonlító reklámban való használata a 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) ellentétes módon.
- (4) A jogosultaknak az európai uniós védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait nem érintve az európai uniós védjegy jogosultja megakadályozhatja továbbá, hogy harmadik felek gazdasági tevékenység körében harmadik országokból szabad forgalomba bocsátás nélkül olyan árukat hozzanak be az Unió területére, amelyeken – ideértve csomagolásukat is – engedély nélkül szerepel az adott áru vonatkozásában lajstromozott európai uniós védjeggyel megegyező védjegy, vagy olyan védjegy, amelyet lényegében nem lehet megkülönböztetni az európai uniós védjegytől.

Az európai uniós védjegy jogosultjának az első albekezdés szerinti joga megszűnik, ha az európai uniós védjegy bitorlása tárgyában a szellemi tulajdonjogok vámhatósági érvényesítéséről szóló 608/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) összhangban indított eljárás során a nyilatkozattevő, illetve az áru birtokosa bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az európai uniós védjegy jogosultjának az áru rendeltetési helye szerinti országban nincs joga megtiltani az adott áru forgalomba hozatalát.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2006/114/EK irányelve (2006. december 12.) a megtévesztő és összehasonlító reklámról (HL L 376., 2006.12.27., 21. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 608/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a szellemi tulajdonjogok vámhatósági érvényesítéséről és az 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 181., 2013.6.29., 15. o.).

12. A rendelet a következő cikkekkel egészül ki:

„9a. cikk

A csomagolás vagy egyéb eszközök használatával kapcsolatos előkészítő cselekmények megtiltásához való jog

Amennyiben fennáll a veszély, hogy az olyan csomagolást, címkéket, függőcímkéket, biztonsági vagy eredetiséget igazoló elemeket vagy eszközöket, illetve egyéb olyan eszközöket, amelyeken a védjegyet elhelyezték, árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, és e használat sértené az európai uniós védjegy jogosultjának a 9. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti jogait, az európai uniós védjegy jogosultjának jogában áll megtiltani a következő cselekményeket, ha azokra gazdasági tevékenység körében kerül sor:

- a) az európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés elhelyezése csomagoláson, címkéken, függőcímkéken, biztonsági vagy eredetiséget igazoló elemeken vagy eszközökön, illetve egyéb olyan eszközön, amelyen a védjegy elhelyezhető;
- b) csomagolás, címke, függőcímke, biztonsági vagy eredetiséget igazoló elem vagy eszköz, illetve bármely egyéb olyan eszköz eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala vagy ilyen célú raktáron tartása, behozatala vagy kivitele, amelyen a védjegyet elhelyezték.

9b. cikk

A jogok harmadik felekkel szembeni érvényesíthetőségének kezdőidőpontja

- (1) Az európai uniós védjegyoltalomból eredő jogok alapján harmadik felekkel szemben a védjegy lajstromozása meghirdetésének napjától lehet fellépni.
- (2) Megfelelő összegű kártérítés igényelhető az európai uniós védjegybejelentés meghirdetését követő olyan cselekmények miatt, amelyek a lajstromozás meghirdetését követően a meghirdetés tényéből adódóan megtilthatók lennének.
- (3) Az ügyben eljáró bíróság a lajstromozás meghirdetéséig az ügy érdemében nem hoz határozatot.”

13. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

Az európai uniós védjegyoltalom korlátai

- (1) Az európai uniós védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthat el más, harmadik személyt attól, hogy gazdasági tevékenység körében használja:
 - a) nevét és címét, amennyiben a harmadik fél természetes személy;
 - b) megkülönböztetésre nem alkalmas, illetve az áru vagy a szolgáltatás fajtájára, minőségére, mennyiségére, rendeltetésére, értékére, földrajzi eredetére, előállítási, illetve teljesítési idejére vagy egyéb jellemzőjére vonatkozó megjelölést vagy jelzést;
 - c) az európai uniós védjegyet annak jogosultja áruinak vagy szolgáltatásainak ekként történő azonosítása vagy az azokra való hivatkozás céljából, különösen, ha az európai uniós védjegy használata szükséges az áru vagy szolgáltatás rendeltetésének jelzéséhez (így különösen kiegészítők vagy pótalkatrészek esetében).
- (2) Az (1) bekezdés csak akkor alkalmazandó, ha a harmadik fél általi használat tisztességes ipari és kereskedelmi gyakorlattal összhangban történik.”

14. A 13. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az európai uniós védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ezzel a védjeggyel ő hozott forgalomba, vagy amelyeket az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az Európai Gazdasági Térségben.”

15. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„13a. cikk

A később lajstromozott védjegy jogosultjának továbbhasználati joga mint védekezés a védjegybitorlási perben

(1) Az európai uniós védjegy jogosultja védjegybitorlási perben nem tilthatja meg a később lajstromozott európai uniós védjegy használatát, amennyiben az említett későbbi védjegy az e rendelet 53. cikkének (1), (3) vagy (4) bekezdése, 54. cikkének (1) vagy (2) bekezdése vagy 57. cikkének (2) bekezdése értelmében nem lenne törölhető.

(2) Az európai uniós védjegy jogosultja védjegybitorlási perben nem tilthatja meg a később lajstromozott nemzeti védjegy használatát, amennyiben a később lajstromozott nemzeti védjegy az (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 8. cikke, 9. cikkének (1) vagy (2) bekezdése vagy 46. cikkének (3) bekezdése értelmében nem lenne törölhető.

(3) Amennyiben egy európai uniós védjegy jogosultja az (1) vagy (2) bekezdés értelmében nem tilthatja meg a később lajstromozott védjegy használatát, a később lajstromozott védjegy jogosultja védjegybitorlási perben nem tilthatja meg az említett korábbi európai uniós védjegy használatát.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2436 irányelve (2015. december 16.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 336., 2015.12.23., 1. o.)”.

16. A 15. cikk (1) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdés alkalmazásában használatnak minősülnek a következők is:

- a) az európai uniós védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el, függetlenül attól, hogy a védjegyet a jogosult nevében a használt alakban is lajstromozták-e;
- b) az európai uniós védjegy elhelyezése az Unióban lévő árun vagy annak csomagolásán kizárólag az onnan történő kivitel céljából.”

17. A 16. cikk (1) bekezdésének bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a 17–24. cikk másként nem rendelkezik, az európai uniós védjegyoltalmat mint a vagyoni forgalom tárgyát teljes egészében és az Unió egész területére nézve úgy kell tekinteni, mint az abban a tagállamban lajstromozott nemzeti védjegyoltalmat, ahol az érintett időpontban a védjegylajstrom szerint”.

18. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdést el kell hagyni;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5a) Az átruházás bejegyzése iránti kérelemnek tartalmaznia kell az európai uniós védjegyet, az új jogosultat, valamint az átruházással érintett árukat és szolgáltatásokat azonosító adatokat, továbbá a szabályszerű átruházási okiratot a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően. Emellett a kérelem adott esetben az új jogosult képviselőjének azonosítására szolgáló adatokat is tartalmazhat.

(5b) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

- a) az átruházás bejegyzése iránti kérelem kötelező tartalmi elemei;
- b) az átruházás megállapításához szükséges okirat fajtája, figyelembe véve a bejegyzett jogosult és jogutódja által adott beleegyezést;
- c) a részleges átruházás iránti kérelmek kezelésének részletes szabályai, gondoskodva arról, hogy az átruházással nem érintett bejegyzésben és az új bejegyzésben szereplő áruk és szolgáltatások között ne legyen átfedés, és hogy az új bejegyzésre vonatkozóan külön iratot hozzanak létre, új lajstromszámmal.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5c) Ha nem teljesülnek az (1)–(3) bekezdésben vagy az (5b) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban az átruházás bejegyzésére előírt feltételek, a Hivatal értesíti a kérelmezőt a hiányokról. Ha a kérelmező a hiányokat a Hivatal által megjelölendő határidőn belül nem pótolja, a Hivatal az átruházás bejegyzése iránti kérelmet elutasítja.

(5d) Két vagy több védjegy tekintetében az átruházás bejegyzése iránt egyetlen kérelem is benyújtható, ha a bejegyzett jogosult és annak jogutódja mindegyik védjegy esetében azonos.

(5e) Az (5a)–(5d) bekezdés az európai uniós védjegybejelentésekre is alkalmazandó.

(5f) Részleges átruházás esetén az eredeti jogosultnak az eredeti lajstromozás tekintetében függőben lévő kérelmét az átruházással nem érintett bejegyzés és az új bejegyzés tekintetében is függőben lévőnek kell tekinteni. Ha e kérelem után díjat kell fizetni, és a díjat az eredeti jogosult megfizette, a kérelem vonatkozásában a jogutódtól további díj nem követelhető.”

19. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

Az ügynök nevében lajstromozott védjegy átruházása

(1) Ha az európai uniós védjegyet – a jogosult engedélye nélkül – a jogosult ügynöke vagy képviselője saját nevében lajstromoztatta, a jogosult követelheti az európai uniós védjegyoltalom javára történő átruházását, kivéve, ha az ügynök vagy a képviselő igazolja, hogy az eljárása helyénvaló volt.

(2) A jogosultnak az e cikk (1) bekezdése szerinti átruházási kérelmét a következőkhöz nyújthatja be:

a) az 53. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően a Hivatalhoz, a törlési kérelem helyett;

b) a 95. cikkben említett európai uniós védjegybíróóságok egyikéhez, a 100. cikk (1) bekezdésén alapuló, törlésre irányuló viszontkereset helyett.”

20. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A felek bármelyikének kérelmére az (1) bekezdésben említett jogokat, vagy e jogok átruházását a védjegylajstromba be kell jegyezni, és meg kell hirdetni.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A védjegylajstromba a (2) bekezdés alapján tett bejegyzést a felek bármelyikének kérelmére törölni vagy módosítani kell.”

21. A 20. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A védjegylajstromba a (3) bekezdés alapján tett bejegyzést a felek bármelyikének kérelmére törölni vagy módosítani kell.”

22. A 22. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A védjegylajstromba az (5) bekezdés alapján tett bejegyzést a felek bármelyikének kérelmére törölni vagy módosítani kell.”

23. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

A használati engedélyek és egyéb jogok védjegylajstromba való bejegyzésére vonatkozó eljárás

(1) A 17. cikk (5a) és (5b) bekezdése, az annak alapján elfogadott szabályok és a 17. cikk (5d) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a 19. cikk (2) bekezdésében említett dologi jogoknak vagy az átruházásuknak, a végrehajtás 20. cikk (3) bekezdésében említett tényének, a 21. cikk (3) bekezdésében említett fizetéseképtelenségi eljárás alá vonásnak, valamint a 22. cikk (5) bekezdésében említett használati engedélynek vagy az átruházásának a bejegyzésére a következő feltételek mellett:

- a) az átruházással érintett áruk és szolgáltatások azonosításával kapcsolatos követelmény nem alkalmazandó a dologi jognak, a végrehajtás tényének, illetve a fizetéseképtelenségi eljárásnak a bejegyzésére irányuló kérelemre;
- b) az átruházást igazoló okiratokkal kapcsolatos követelmény nem alkalmazandó, ha a kérelmet az európai uniós védjegy jogosultja nyújtja be.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogok bejegyzésére irányuló kérelmet mindaddig be nem nyújtottnak kell tekinteni, amíg az előírt díjat meg nem fizetik.

(3) A használati engedély bejegyzése iránti kérelemben kérhető a használati engedélynek az alábbiak egyikeként való lajstromba történő bejegyzése:

- a) kizárólagos használati engedély;
- b) alengedély abban az esetben, ha a használati engedélyt a védjegylajstromba bejegyzett használó adja;
- c) olyan használati engedély, amely azon áruknak vagy szolgáltatásoknak, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták, csak egy részére korlátozódik;
- d) az Európai Unió egy részére korlátozott használati engedély;
- e) ideiglenes használati engedély.

Amennyiben a használati engedélynek az első albekezdés c), d) és e) pontjában felsorolt használati engedélyként való bejegyzését kérik, a használati engedély bejegyzése iránti kérelemben fel kell tüntetni azokat az árukat és szolgáltatásokat, valamint az Európai Uniónak azt a részét, és azt az időtartamot, amelynek vonatkozásában a használati engedélyt megadják.

(4) Ha nem teljesülnek a 19–22. cikkben, az e cikk (1) és (3) bekezdésében, valamint az e rendelet alapján elfogadott egyéb alkalmazandó szabályokban a bejegyzésre előírt feltételek, a Hivatal értesíti e kérelmezőt a hiányokról. Ha a kérelmező a hiányokat a Hivatal által megjelölt határidőn belül nem pótolja, a Hivatal a bejegyzés iránti kérelmet elutasítja.

(5) Az (1) és (3) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó az európai uniós védjegybejelentésekre.”

24. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„24a. cikk

A használati engedélyeket és egyéb jogokat érintő lajstrombejegyzés törlésére vagy módosítására irányuló eljárás

(1) A 22a. cikk (1) bekezdése alapján a védjegylajstromba tett bejegyzést az érintett személyek bármelyikének kérelmére törölni vagy módosítani kell.

(2) A kérelemnek tartalmaznia kell az érintett európai uniós védjegy lajstromszámát, valamint az azon jogra vonatkozó adatokat, amellyel kapcsolatban a bejegyzés törlését vagy módosítását kérik.

- (3) A használati engedély, dologi jog vagy végrehajtási intézkedés törlése iránti kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az előírt díjat meg nem fizették.
- (4) A kérelemhez csatolni kell azokat az okiratokat, amelyek bizonyítják, hogy a bejegyzett jog már nem áll fenn, vagy hogy a használó vagy egy másik jog jogosultja beleegyezik a bejegyzés törlésébe vagy módosításába.
- (5) Ha nem teljesülnek a bejegyzés törlésére vagy módosítására előírt követelmények, a Hivatalnak értesítenie kell a kérelmezőt a hiányról. Ha a kérelmező a hiányt a Hivatal által megjelölendő határidőn belül nem pótolja, a Hivatal a bejegyzés törlése vagy módosítása iránti kérelmet elutasítja.
- (6) E cikk (1)–(5) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell az iratokba a 22a. cikk (5) bekezdése alapján bevezetett bejegyzésekre.”

25. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

A bejelentések benyújtása

- (1) Az európai uniós védjegybejelentéseket a Hivatalhoz kell benyújtani.
- (2) A Hivatalnak a bejelentő számára haladéktalanul átvételi elismervényt kell kiállítania, amelynek tartalmaznia kell legalább a bejelentés ügyszámát, a megjelölés ábrázolását, leírását vagy egyéb azonosítását, a benyújtott iratok típusát és számát, valamint az átvételük napját. Az átvételi elismervény elektronikus úton is kiállítható.”

26. A 26. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a megjelölésnek a 4. cikk b) pontjában rögzített követelményeknek megfelelő ábrázolását.”;

- b) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az európai uniós védjegybejelentésért az egy osztályba tartozó árukra vagy szolgáltatásokra kiterjedő bejelentési díjat, valamint adott esetben az egynél több osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében az első osztályt meghaladóan egy vagy több osztályonkénti díjat, illetve adott esetben kutatási díjat kell fizetni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett követelményeken túl az európai uniós védjegybejelentésnek meg kell felelnie az e rendeletben és a rendelet alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban megállapított alaki követelményeknek. Amennyiben az említett követelmények a megjelölés elektronikus ábrázolásáról rendelkeznek, az ügyvezető igazgató meghatározhatja az elektronikus fájl formátumát és maximális méretét.”;

- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a bejelentés kötelező tartalmi elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

27. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

A bejelentés napja

Az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napja az a nap, amelyen a 26. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokat tartalmazó iratokat a bejelentő a Hivatalhoz benyújtotta, feltéve, hogy a bejelentési díjat a fent említett iratok benyújtásától számított egy hónapon belül megfizetik.”

28. A 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

Az áruk és a szolgáltatások megnevezése és osztályozása

(1) Azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében védjegyvoltalmat igénylik, a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozásáról szóló, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodással létrehozott osztályozási rendszerrel (a továbbiakban: a Nizzai Osztályozás) összhangban kell osztályozni.

(2) A bejelentőnek kellően pontosan és egyértelműen kell meghatároznia azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegyvoltalmat igényli, hogy lehetővé tegye az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők számára az igényelt védjegyvoltalom terjedelmének pusztán az árujegyzék alapján történő meghatározását.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában használhatók a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben található általános fogalmak vagy más általános kifejezések, feltéve, hogy megfelelnek az e cikk szerinti egyértelműségi és pontossági követelménynek.

(4) A Hivatalnak a nem egyértelmű vagy pontatlan jelölések vagy kifejezések tekintetében el kell utasítania a bejelentést, ha a bejelentő a Hivatal által erre szabott határidőn belül nem tesz javaslatot elfogadható megfogalmazásra.

(5) Az általános kifejezések használatát – beleértve a Nizzai Osztályozás fejezetcímeiben szereplő általános fogalmakat – úgy kell értelmezni, hogy abba a kifejezés szó szerinti jelentése által egyértelműen jelölt minden áru vagy szolgáltatás beletartozik. E kifejezések és fogalmak használata nem értelmezhető úgy, hogy azok az adott kifejezés vagy fogalom fenti értelmezésének nem megfelelő árukat, illetve szolgáltatásokat is magukban foglalnak.

(6) Amennyiben a bejelentő a védjegyvoltalmat egynél több osztály tekintetében igényli, az árukat és a szolgáltatásokat a Nizzai Osztályozás osztályai szerint csoportosítva és a csoportokat az osztályok számának megfelelő sorrendbe rendezve kell megjelölnie, minden csoport előtt feltüntetve az adott osztály számát.

(7) Az áruk és a szolgáltatások nem tekintendők egymáshoz hasonlóknak pusztán azon az alapon, hogy a Nizzai Osztályozás azonos osztályában szerepelnek. Az áruk és a szolgáltatások nem tekintendők egymáshoz nem hasonlóknak pusztán azon az alapon, hogy a Nizzai Osztályozás eltérő osztályában szerepelnek.

(8) Azon európai uniós védjegyek jogosultjai, amelyek tekintetében a bejelentést 2012. június 22. előtt nyújtották be, és amelyeket valamely Nizzai osztály teljes fejezete tekintetében lajstromoztak, nyilatkozhatnak, hogy szándékuk a bejelentési napon az volt, hogy az adott osztály fejezetcímének szó szerinti jelentése által jelölt áruk és szolgáltatások körén túli árukra és szolgáltatásokra is védjegyvoltalmat igényeljenek, feltéve, hogy az így megnevezett áruk és szolgáltatások szerepelnek a Nizzai Osztályozásnak a bejelentés napján érvényben lévő kiadásában az adott osztályra vonatkozó betűrendes felsorolásban.

A nyilatkozatot 2016. szeptember 24-ig kell benyújtani a Hivatalhoz, egyértelműen, pontosan és konkrétan megjelölve azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek nem tartoznak egyértelműen az adott osztály fejezetcímében szereplő fogalom szó szerinti jelentése által jelölt fogalomkörbe, és amelyekre a jogosult szándéka eredetileg kiterjedt. A Hivatalnak meg kell tennie a lajstrom ennek megfelelő módosításához szükséges intézkedéseket. Az e bekezdés első albekezdésében meghatározott nyilatkozattételi lehetőség nem érinti a 15. cikknek, a 42. cikk (2) bekezdésének, az 51. cikk (1) bekezdése a) pontjának és az 57. cikk (2) bekezdésének alkalmazását.

Azon európai uniós védjegyeket, amelyek tekintetében a második albekezdésben előírt határidőn belül nem nyújtanak be nyilatkozatot, az említett határidő lejártát követően úgy kell tekinteni, hogy az oltalmuk csak az adott osztály fejezetcímében szereplő fogalom szó szerinti jelentése által egyértelműen jelölt árukra és szolgáltatásokra terjed ki.

(9) A lajstrom módosítása esetén az európai uniós védjegy által a 9. cikk szerint biztosított kizárólagos jogok ellenére a védjegy harmadik felek általi használata árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban továbbra is megengedett, amennyiben a védjegynek a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatos használata:

- a) a lajstrom módosítása előtt kezdődött; és
- b) az árukra és szolgáltatásokra vonatkozó akkori lajstrombejegyzés szó szerinti jelentése alapján nem sértette a jogosult jogait.

Ezenfelül a lajstromba bejegyzett árujegyzék módosítása nem jogosítja fel az európai uniós védjegy jogosultját arra, hogy egy későbbi védjeggyel szemben felszólaljon, vagy annak törlését kérje, amennyiben:

- a) a későbbi védjegy a lajstrom módosítása előtt használatban volt az érintett árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy kérelmet nyújtottak be annak lajstromozása iránt; és
- b) a védjegynek a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatos használata az árukra és szolgáltatásokra vonatkozó akkori lajstrombejegyzés szó szerinti jelentése alapján nem sértette vagy nem sértette volna a jogosult jogait.”

29. A 29. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (5) bekezdés a következő mondatokkal egészül ki:

„Az ügyvezető igazgató szükség esetén felkéri a Bizottságot, vegye fontolóra annak vizsgálatát, hogy az első mondat értelmében vett valamely állam biztosítja-e az ott említett viszonyosságot. Ha a Bizottság megállapítja, hogy az első mondat szerinti viszonyosság fennáll, erről közleményt tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.”;

- b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6) Az (5) bekezdés a viszonyosság biztosítását megállapító közleménynek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele napjától alkalmazandó, kivéve, ha a közlemény annál korábbi alkalmazási időpontot határoz meg. Ha a Bizottság megállapítja, hogy a viszonyosság már nem áll fenn, az erről szóló közleménynek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele napjától az (5) bekezdés nem alkalmazható, kivéve, ha a közlemény az alkalmazás kezdő időpontjaként annál korábbi időpontot határoz meg.

(7) Az (5) és (6) bekezdésben említett közleményeket a Hivatal Hivatalos Lapjában is közzé kell tenni.”

30. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

Az elsőbbség igénylése

(1) Az elsőbbség igénylésére vonatkozó kérelmet az európai uniós védjegybejelentéssel együtt kell benyújtani, és a kérelemnek tartalmaznia kell a korábbi bejelentés időpontját, számát és országát. Az elsőbbségi igényt alátámasztó iratokat a bejelentés napjától számított három hónapon belül kell benyújtani.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza, hogy milyen iratokat kell benyújtani egy korábbi bejelentéssel kapcsolatos elsőbbségnek az e cikk (1) bekezdése szerinti igényléséhez. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Az ügyvezető igazgató határozhat úgy is, hogy a bejelentő által az elsőbbségi igény alátámasztására benyújtandó iratoknak nem szükséges mindazt tartalmazniuk, amit a (2) bekezdéssel összhangban elfogadott előírások megkövetelnek, ha a Hivatal az előírt információkhoz más forrásból is hozzájuthat.”

31. A 33. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő mondattal egészül ki:

„Az elsőbbség igénylésére vonatkozó kérelmet az európai uniós védjegybejelentéssel együtt kell benyújtani.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés alapján elsőbbséget igénylő bejelentőnek a bejelentés napjától számított három hónapon belül bizonyítékot kell benyújtania arra vonatkozóan, hogy a bejelentésben szereplő megjelöléssel ellátott árut vagy az ilyen megjelölés alatt nyújtott szolgáltatást bemutatta.”;

c) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a kiállítási elsőbbség e cikk (2) bekezdésének megfelelő igényléséhez benyújtandó bizonyítékok fajtáit és részleteit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

32. A 34. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A szenioritás igénylésére vonatkozó kérelmet az európai uniós védjegybejelentéssel együtt vagy a bejelentés napjától számított két hónapon belül kell benyújtani, és abban meg kell jelölni azt a tagállamot vagy tagállamokat, amelyben vagy amelyre kiterjedő hatállyal a védjegyet lajstromozták, az érintett lajstromszámot és a lajstromozás napját, valamint azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták. Ha a bejelentésben egy vagy több lajstromozott korábbi védjegy szenioritása iránti igény szerepel, akkor a szenioritási igényt alátámasztó iratokat a bejelentés napjától számított három hónapon belül kell benyújtani. Ha a bejelentő a szenioritás igénylését a bejelentés napját követően kívánja benyújtani, akkor a szenioritási igényt alátámasztó iratokat a kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül kell benyújtani a Hivatalhoz.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az európai uniós védjeggyel kapcsolatban igényelt szenioritás hatályát veszti, ha annak a korábbi védjegynek az oltalma, amelynek szenioritását igényelték, törlés vagy az oltalom megszűnésének megállapítása következtében megszűnt. Amennyiben a korábbi védjegy oltalma megszűnésének megállapítására kerül sor, a szenioritás hatályát veszti, feltéve, hogy az oltalom az európai uniós védjegy bejelentési napja vagy elsőbbségi napja előtt szűnik meg.”

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A Hivatal tájékoztatja a Benelux Szellemi Tulajdon-védelmi Hivatalt vagy az érintett tagállam központi iparjogvédelmi hivatalát a szenioritás igényléséről.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza azon iratok típusait, amelyeket a nemzeti védjegyek vagy az adott tagállamra kiterjedő hatállyal, nemzetközi megállapodás alapján lajstromozott védjegyek szenioritásának az e cikk (1a) bekezdése szerinti igényléséhez be kell nyújtani. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) Az ügyvezető igazgató határozhat úgy is, hogy a bejelentő által a szenioritási igény alátámasztására benyújtandó iratoknak nem szükséges mindazt tartalmazniuk, amit az (5) bekezdéssel összhangban elfogadott előírások megkövetelnek, ha a Hivatal az előírt információkhoz más forrásból is hozzájuthat.”

33. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (1) bekezdése alapján benyújtott szenioritás igénylésére irányuló kérelmekben fel kell tüntetni az európai uniós védjegy lajstromszámát, a jogosult nevét és címét, azt a tagállamot vagy tagállamokat, amelyben vagy amelyre kiterjedő hatállyal a korábbi védjegyet lajstromozták, az érintett lajstromszámot és a lajstromozás napját, azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták, azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyekre vonatkozóan a szenioritási igényt benyújtják, valamint a 34. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott szabályoknak megfelelő, a szenioritási igényt alátámasztó iratokat.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Ha nem teljesülnek a szenioritás igénylésére vonatkozó követelmények, a Hivatalnak tájékoztatnia kell az európai uniós védjegyjogosultat a hiányról. Ha a Hivatal által megjelölendő határidőn belül a hiányt nem pótolják, a Hivatal a szenioritás igénylésére irányuló kérelmet elutasítja.

(4) A 34. cikk (2), (3), (4) és (6) bekezdését alkalmazni kell.”

34. A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az európai uniós védjegybejelentés kielégíti-e a 26. cikk (3) bekezdésében említett feltételeket és követelményeket.”;

b) a (2) bekezdésben az „az előírt határidőn belül” kifejezés helyébe az „az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül” kifejezés lép;

c) az (5) bekezdés a következő mondatokkal egészül ki:

„Ha hiányoznak az annak megállapításához szükséges egyéb kritériumok, hogy a megfizetett összeg mely osztályokra vonatkozik, a Hivatal az osztályokat az osztályozás sorrendjében veszi figyelembe. Azon osztályok tekintetében, amelyekre az osztályonkénti díjat nem vagy nem teljes összegben fizették meg, a bejelentést visszavontnak kell tekinteni.”;

d) a cikk a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett követelmények csak az áruk és szolgáltatások egy része tekintetében nem teljesülnek, a Hivatal csak az említett áruk és szolgáltatások tekintetében utasítja el a bejelentést, illetve a bejelentő az elsőbbségi jogot vagy a szenioritást csak az említett áruk és szolgáltatások tekintetében veszíti el.”

35. A 37. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdést el kell hagyni;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A védjegybejelentés elutasítása előtt lehetőséget kell adni bejelentőnek arra, hogy bejelentését visszavonja, azt módosítsa, illetve észrevételeit előterjessze. E célból a Hivatal tájékoztatja a bejelentőt a lajstromozást kizáró okokról, valamint a bejelentés visszavonására vagy módosítására, illetve észrevételei előterjesztésére rendelkezésére álló időtartamról. Amennyiben a bejelentő nem hárítja el a kizáró okokat, a Hivatal részben vagy egészben elutasítja a bejelentést.”

36. A 38. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„38. cikk

Kutatási jelentés

(1) A Hivatalnak az európai uniós védjegybejelentő kérésére a bejelentés benyújtásakor európai uniós kutatási jelentést kell készítenie, amelyben megjelöli az általa fellelt olyan korábbi európai uniós védjegyeket és európai uniós védjegybejelentéseket, amelyek a 8. cikk alapján a megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozásának akadályát képezhetik.

(2) Ha az európai uniós védjegybejelentés benyújtásakor a bejelentő kéri, hogy a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai készítsenek kutatási jelentést, és a megfelelő összegű kutatási díjat a bejelentési díj megfizetésére nyitva álló határidőn belül megfizették, a Hivatal köteles az európai uniós védjegybejelentés másolatát haladéktalanul megküldeni minden olyan tagállam központi iparjogvédelmi hivatala részére, amely a Hivatallal közölte, hogy az európai uniós védjegybejelentésekre vonatkozóan saját védjegylajstroma alapján kutatást végez.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett valamennyi tagállami központi iparjogvédelmi hivatal é köteles megküldeni az általa készített kutatási jelentést, amelyben megjelöli az általa fellelt olyan korábbi nemzeti védjegyeket, nemzeti védjegybejelentéseket, illetve nemzetközi megállapodás alapján az érintett tagállam(ok)ra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegyeket, amelyek a 8. cikk alapján a megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozásának akadályát képezhetik, vagy nyilatkozik arról, hogy a kutatás során ilyen jogokat nem tárt fel.

(4) A Hivatalnak a 124. cikkben említett igazgatótanáccsal (a továbbiakban: igazgatótanács) folytatott konzultációt követően meg kell határoznia a jelentések tartalmát, illetve azok elkészítésének módját.

(5) A Hivatal minden egyes központi iparjogvédelmi hivatal részére az adott hivatal által a (3) bekezdésnek megfelelően megküldött minden kutatási jelentés után köteles díjat fizetni. A díj valamennyi említett hivatal tekintetében azonos, és annak összegét a tagállamok képviselőinek háromnegyedes többségével elfogadott határozatával a költségvetési bizottságnak kell megállapítania.

(6) A Hivatal a kért európai uniós kutatási jelentést, valamint a kért és beérkezett nemzeti kutatási jelentéseket köteles megküldeni az európai uniós védjegy bejelentője részére.

(7) A Hivatalnak az európai uniós védjegybejelentés meghirdetését követően értesítenie kell az európai uniós kutatási jelentésben megjelölt korábbi európai uniós védjegyek jogosultjait vagy bejelentőit az európai uniós védjegybejelentés meghirdetéséről. Az értesítést attól függetlenül meg kell tenni, hogy a bejelentő kérte-e az európai uniós kutatási jelentés megküldését, kivéve, ha a korábbi védjegy jogosultja vagy bejelentője az értesítés mellőzését kéri.”

37. A 39. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha az európai uniós védjegybejelentés megfelel az előírt követelményeknek, a bejelentést – amennyiben azt a 37. cikk alapján nem utasították el – a 41. cikk alkalmazása céljából meg kell hirdetni. A bejelentés meghirdetése nem érinti az egyébként e rendelettel vagy e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokkal összhangban már nyilvánosan hozzáférhetővé tett információkat.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Ha a bejelentés meghirdetése a Hivatalnak tulajdonítható hibát tartalmaz, a Hivatalnak az adott hibát hivatalból vagy a bejelentő kérelmére ki kell javítania, és közzé kell tennie a helyesbítést.

Ha a helyesbítést a bejelentő kéri, a 43. cikk (3) bekezdése szerint elfogadott szabályok értelemszerűen alkalmazandók.

(4) A 41. cikk (2) bekezdése abban az esetben is alkalmazandó, ha a helyesbítés az árujegyzéket vagy a megjelölés ábrázolását érinti.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a bejelentés meghirdetésében feltüntetendő adatokról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

38. A 40. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„40. cikk

Észrevétel

(1) Bármely természetes vagy jogi személy, vagy a gyártókat, előállítókat, szolgáltatókat, forgalmazókat vagy fogyasztókat képviselő bármely csoport vagy szervezet írásbeli észrevételt nyújthat be a Hivatalhoz arra vonatkozóan, hogy a megjelölés az 5. és 7. cikkben meghatározott, hivatalból vizsgálandó okból nem részesülhet védjegytalomban.

Az első albekezdésben említett személyek, csoportok és szervezetek a Hivatal előtti eljárásban nem minősülnek ügyfélnek.

(2) Észrevétel a felszólalás benyújtására rendelkezésre álló időszak lejártá előtt, illetve, amennyiben a védjegy ellen felszólalást nyújtottak be, a felszólalás tárgyában hozott jogerős határozat meghozatala előtt nyújtható be.

(3) Az (1) bekezdésben említett észrevétel benyújtása nem érinti a Hivatal azon jogát, hogy szükség esetén hivatalból a lajstromba vételt megelőzően bármikor ismét megnyissa a feltétlen kizáró okok vizsgálatát.

(4) Az (1) bekezdésben említett észrevételt közölni kell a bejelentővel, aki arra nyilatkozatot tehet.”

39. A 41. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„d) 8. cikk (4a) bekezdésében említett jogok gyakorlására az irányadó uniós jogszabályok vagy a nemzeti jog alapján feljogosított személy.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A felszólalást írásban kell benyújtani, és abban meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló okokat. A felszólalást nem lehet szabályszerűen benyújtottnak tekinteni mindaddig, amíg a felszólalás díját meg nem fizetik.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Hivatal által megjelölt határidőn belül a felszólaló állításainak alátámasztására tényeket, bizonyítékokat és érveket terjeszthet elő.”

40. A 42. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha a felszólalást korábbi európai uniós védjegy jogosultja nyújtotta be, a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi európai uniós védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő és a felszólalásban hivatkozott árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban az Unióban megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve, hogy a korábbi európai uniós védjegyet a szóban forgó időpontnál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ilyen igazolás hiányában a felszólalást el kell utasítani. Ha a korábbi európai uniós védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a felszólalás vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk, illetve szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.”

41. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„42a. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza a felszólalás 41. cikk szerinti benyújtására és 42. cikk szerinti vizsgálatára vonatkozó eljárás szabályait.”

42. A 43. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza a bejelentés módosítására vonatkozó eljárás szabályait.”

43. A 44. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) még nem került sor a 27. cikkben említett bejelentési napnak a Hivatal általi elismerésére, és ha még nem járt le a 41. cikk (1) bekezdésében meghatározott felszólalási határidő.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Ha a Hivatal úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben és a (9) bekezdés a) pontja szerint elfogadott szabályokban megállapított követelmények nem teljesülnek, fel kell hívnia a bejelentőt az általa megjelölt határidőn belüli hiánypótlásra. Ha a bejelentő a határidő lejártáig a hiányokat nem pótolja, a Hivatal a bejelentés megosztására irányuló nyilatkozatot elutasítja.”;

d) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(8) Ha a bejelentés megosztására irányuló nyilatkozat olyan bejelentésre vonatkozik, amelynek a meghirdetésére már sor került a 39. cikkel összhangban, a megosztást meg kell hirdetni. A megosztott bejelentést meg kell hirdetni. A meghirdetéssel nem kezdődik új időszak a felszólalások benyújtása tekintetében.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

a) az (1) bekezdés szerint tett, a bejelentés megosztására irányuló nyilatkozat kötelező tartalmi elemei;

b) a bejelentés megosztására irányuló nyilatkozat kezelésének részletes szabályai, gondoskodva a megosztott bejelentésre vonatkozó külön irat létrehozásáról, új bejelentési számot is beleértve;

c) a megosztott bejelentés (8) bekezdés szerinti meghirdetésének részletes szabályai.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

44. A 45. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„45. cikk

Lajstromozás

(1) Ha a bejelentés megfelel az e rendeletben megállapított feltételeknek, és azzal szemben nem nyújtottak be felszólalást a 41. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn belül, vagy a felszólalási eljárás a felszólalás visszavonása vagy elutasítása miatt, vagy más módon jogerősen lezárult, a megjelölést – a 87. cikk (2) bekezdésében említett adatok lajstromba történő bejegyzésével együtt – európai uniós védjegyként lajstromozni kell. A lajstromozást meg kell hirdetni.

(2) A Hivatalnak védjegyokiratot kell kiállítania. A védjegyokirat elektronikus úton is kiállítható. A Hivatalnak az okiratról díjfizetés ellenében hiteles vagy nem hiteles másolatot kell kiadnia, amennyiben az említett másolatot nem elektronikus úton állítják ki.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett védjegyokirat részletes tartalmát és alaki követelményeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

45. A 47. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„47. cikk

Megújítás

(1) Az európai uniós védjegyoltalmat a jogosult vagy az általa erre kifejezetten felhatalmazott személy kérelmére meg kell újítani, feltéve, hogy a megújítás díját megfizették.

(2) A Hivatal az európai uniós védjegyvoltalom jogosultját és azt a személyt, akinek az európai uniós védjegy tekintetében a lajstromba joga van bejegyezve, legalább hat hónappal az oltalom lejárta napját megelőzően értesíti a lajstromozás lejártaáról. Az ilyen tájékoztatás elmaradásáért a Hivatal nem vonható felelősségre, és az nem érinti a védjegyvoltalom lejártaát.

(3) A megújítási kérelmet az oltalom lejárta napját megelőző hat hónapon belül kell benyújtani. A megújítás alapdíját, valamint adott esetben az első áru-, illetve szolgáltatási osztály feletti minden egyes osztály után fizetendő osztályonkénti díj(ak)at szintén e határidőn belül kell megfizetni. Ennek elmulasztása esetén az oltalom lejárta napjától számított további hat hónapon belül a kérelmet még be lehet nyújtani és a díjakat be lehet fizetni, feltéve, hogy ugyanezen határidőn belül befizetésre kerül a megújítási díj késedelmes megfizetéséért, illetve a megújítási kérelem késedelmes benyújtásáért felszámított pótdíj is.

(4) A megújítási kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:

a) a megújítást kérelmező személy neve;

b) a megújítandó európai uniós védjegy lajstromszáma;

c) ha a megújítási kérelem az árujegyzékben szereplő áruknak, illetve szolgáltatásoknak csak egy részére vonatkozik, azon osztályok vagy áruk és szolgáltatások megjelölése, amelyek tekintetében a megújítást kérelmezik, vagy azon osztályok vagy áruk és szolgáltatások megjelölése, amelyek tekintetében a megújítást nem kérelmezik, a Nizzai Osztályozás szerint csoportosítva és minden egyes csoport előtt megadva a Nizzai Osztályozás szerinti azon osztály számát, amelyhez az adott áru- vagy szolgáltatáscsoport tartozik, az osztályozás osztályai szerinti sorrendben feltüntetve.

Ha sor került a (3) bekezdésben említett befizetésre, az megújítási kérelemnek tekintendő, feltéve, hogy a befizetéskor megadták a befizetés céljának megállapításához szükséges összes információt.

(5) Ha a kérelmet az európai uniós védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében nyújtják be, illetve a díjat csak ezek után fizetik meg, az oltalmat csak ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében kell megújítani. Ha a megfizetett díjak nem fedezik a megújítást a megújítani kért összes áru- és szolgáltatási osztály tekintetében, a Hivatalnak meg kell újítania az oltalmat, feltéve, hogy kétséget kizáróan megállapítható, hogy a megfizetett összeggel mely osztály vagy osztályok tekintetében kívánják a védjegyvoltalom megújítását fedezni. Ha hiányoznak a feltételek, amelyek alapján megállapítható, hogy a megfizetett összeggel mely osztály vagy osztályok tekintetében kívánják a megújítást fedezni, a Hivatalnak az osztályokat az osztályozás sorrendjében kell figyelembe vennie.

(6) A megújítás az oltalom lejárta napját követő naptól hatályos. A védjegyvoltalom megújítását be kell jegyezni a lajstromba.

(7) Ha a megújítási kérelmet a (3) bekezdésben előírt határidőn belül nyújtják be, azonban a megújításra vonatkozó, e cikkben előírt egyéb feltételek nem teljesülnek, a Hivatalnak a feltárt hiányokról tájékoztatnia kell a kérelmezőt.

(8) Amennyiben a megújítási kérelmet nem nyújtják be, vagy azt a (3) bekezdésben előírt határidő lejárta után nyújtják be, illetve ha a díjakat nem fizetik meg, vagy azokat csak a megjelölt határidő lejárta után fizetik meg, vagy a (7) bekezdésben említett hiányokat a megjelölt határidőn belül nem pótolják, a Hivatal megállapítja, hogy az oltalom lejárt, és erről értesíti az európai uniós védjegy jogosultját. A lejárta megállapításának jogerőssé válásával a Hivatal törli a védjegyet a lajstromból. A törlés az érvényben lévő védjegyvoltalom lejárta dátumát követő naptól hatályos. Ha a megújítási díjakat megfizették, az oltalmat azonban nem újították meg, a díjakat vissza kell téríteni.

(9) Egyetlen megújítási kérelemben kérhető két vagy több védjegy oltalmának megújítása is, az egyes védjegyekre előírt díjak megfizetésével, feltéve, hogy a védjegyjogosultak vagy a képviselők a kérelemmel érintett összes védjegy esetében azonosak."

46. A 48. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A módosítási kérelemben fel kell tüntetni a megjelölés módosítandó elemét és az említett elemet annak módosított formájában.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a módosítási kérelem kötelező tartalmi elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az előírt díj megfizetéséig a kérelem nem tekinthető benyújtottnak. Ha a díjat nem vagy nem teljes összegben fizették meg, arról a Hivatal tájékoztatja a kérelmezőt. Az ugyanazon jogosultat megillető két vagy több védjegy ugyanazon elemének módosítása iránt egyetlen kérelem is benyújtható. Az előírt díjat minden egyes módosítandó védjegy után meg kell fizetni. Ha a védjegy módosítására vonatkozó követelmények nem teljesülnek, a Hivatal tájékoztatja a kérelmezőt a hiányról. Ha a Hivatal által megjelölt határidőn belül a hiányt nem pótolják, a Hivatal a módosítás iránti kérelmet elutasítja.

(5) A módosítás bejegyzéséről szóló meghirdetésnek tartalmaznia kell az európai uniós védjegy módosított formában történő ábrázolását. Azok a harmadik felek, akiknek jogaira a módosítás kihat, a módosítás meghirdetésétől számított három hónapon belül vitathatják a módosítás lajstromba történő bejegyzését. A módosítás bejegyzésének meghirdetésére a 41. és a 42. cikk, valamint a 42a. cikk szerint elfogadott szabályok alkalmazandók.”

47. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„48a. cikk

Név- vagy címváltozás

(1) Az európai uniós védjegyjogosult nevének vagy címének olyan változását, amely nem minősül az európai uniós védjegy 48. cikk (2) bekezdése szerinti módosításának, és amely nem az európai uniós védjegyoltalom teljes vagy részleges átruházásának következménye, a jogosult kérelmére a lajstromba be kell jegyezni.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a név- vagy címváltozás bejegyzése iránti, az e bekezdés első albekezdése szerinti kérelem kötelező tartalmi elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az ugyanazon jogosultat megillető két vagy több védjeggyel kapcsolatos név- vagy címváltozás bejegyzése iránt egyetlen kérelem is benyújtható.

(3) Ha a változás bejegyzésére vonatkozó követelmények nem teljesülnek, a Hivatal tájékoztatja az európai uniós védjegyjogosultat a hiányról. Ha a Hivatal által megjelölt határidőn belül a hiányt nem pótolják, a Hivatal a kérelmet elutasítja.

(4) Az (1)–(3) bekezdés a bejegyzett képviselő nevének vagy címének megváltozása esetén is alkalmazandó.

(5) Az (1)–(4) bekezdés alkalmazandó az európai uniós védjegybejelentésekre. A változást a Hivatalnál őrzött, az adott európai uniós védjegybejelentéssel kapcsolatos iratokban rögzíteni kell.”

48. A 49. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha az (1) bekezdésben és a (8) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározott követelmények nem teljesülnek, vagy átfedés van a megosztott védjegy árujegyzékében, illetve az eredeti lajstromozás árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások között, a Hivatal felhívja az európai uniós védjegyjogosultat az általa megjelölt határidőn belüli hiánypótlásra. Ha az európai uniós védjegyjogosult a határidő lejártáig a hiányokat nem pótolja, a Hivatal a megosztásra irányuló nyilatkozatot elutasítja.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

a) az (1) bekezdés szerinti, a védjegyoltalom megosztására irányuló nyilatkozat kötelező tartalmi elemei;

b) a védjegyoltalom megosztására irányuló nyilatkozat kezelésének részletes szabályai, gondoskodva a megosztott védjegyoltalomra vonatkozó külön irat létrehozásáról, új lajstromszámot is beleértve;

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

49. Az 50. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A védjegyoltalomról a jogosult a Hivatalhoz intézett írásbeli nyilatkozattal mondhat le. A lemondás csak a lajstromba való bejegyzéssel válik hatályossá. Az európai uniós védjegyoltalomról való, a Hivatalnál az adott védjegy megszűnésének megállapítására irányuló, az 56. cikk (1) bekezdése szerinti kérelem benyújtását követően bejelentett lemondás érvényességének feltétele a megszűnés megállapítására irányuló kérelem jogerős elutasítása vagy visszavonása.

(3) A lemondás csak európai uniós védjegyhez fűződő, a lajstromba bejegyzett jog jogosultjának hozzájárulásával jegyezhető be. A lajstromba bejegyzett használati engedély esetében a lemondás a lajstromba csak akkor jegyezhető be, ha az európai uniós védjegy jogosultja bizonyítja, hogy a használat lemondási szándékáról értesítette. A lemondás az attól a naptól kezdődő három hónapos időszak lejártával jegyezhető be, amikor a jogosult bizonyítja a Hivatal előtt, hogy tájékoztatta a használat lemondási szándékáról, illetve ezen időszak letelte előtt akkortól, amikor a jogosult bizonyítja, hogy a használó a lemondáshoz hozzájárult.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Ha a lemondásra vonatkozó követelmények nem teljesülnek, a Hivatal tájékoztatja a nyilatkozattevőt a hiányokról. Ha a Hivatal által megjelölt határidőn belül a hiányokat nem pótolják, a Hivatal a lemondás lajstromba történő bejegyzését elutasítja.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (2) bekezdése szerinti lemondási nyilatkozat kötelező tartalmi elemeit, és azt, hogy milyen típusú okirat alapján állapítható meg az e cikk (3) bekezdése szerint, hogy a harmadik fél a lemondáshoz hozzájárult. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

50. Az 53. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„d) a 8. cikk (4a) bekezdésében említett korábbi eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek.”;

b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdésben említett valamennyi feltételnek az európai uniós védjegy bejelentési vagy elsőbbségi napján teljesülnie kell.”

51. Az 54. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha az európai uniós védjegy jogosultja öt egymást követő éven át eltűrte egy későbbi európai uniós védjegynek az Unióban történő használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti e későbbi védjegy törlését olyan áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve, ha a későbbi európai uniós védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

(2) Ha a 8. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi nemzeti védjegy vagy a 8. cikk (4) bekezdése szerinti más korábbi megjelölés jogosultja öt egymást követő éven át eltúrte egy későbbi európai uniós védjegynek abban a tagállamban történő használatát, amelyben a korábbi védjegy vagy a más korábbi megjelölés oltalom alatt áll, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban az őt megillető korábbi védjegyre vagy más korábbi megjelölésre hivatkozva nem kérheti a későbbi védjegy törlését olyan áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve, ha a későbbi európai uniós védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.”

52. Az 56. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés c) pontjában az „érintett tagállam nemzeti jogszabályai alapján” szövegrész helyébe az „uniós jogszabályok vagy az érintett tagállam joga alapján” szövegrész lép;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelmet el kell utasítani, ha ugyanazon felek között ugyanazon kérdésben és jogalapon benyújtott kérelem tárgyában a Hivatal vagy a 95. cikkben említett európai uniós védjegybírószakok egyike korábban már érdemben határozott, és a Hivatalnak vagy az említett védjegybírószaknak a kérelem vonatkozó határozata jogerőre emelkedett.”

53. Az 57. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az európai uniós védjegy jogosultja kérheti a törlési eljárásban félként részt vevő, korábbi európai uniós védjegy jogosultjától annak igazolását, hogy a törlési kérelem benyújtását megelőző öt évben a törlési kérelem alapjául szolgáló korábbi európai uniós védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban az Unióban megkezdte, és amelyre a korábbi védjegy jogosultja kérelmében bizonyítékként hivatkozik, vagy ha a használat elmaradását kellőképpen igazolja, feltéve, hogy a korábbi európai uniós védjegyet a törlési kérelem benyújtásának napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ha az európai uniós védjegybejelentés benyújtásakor vagy az európai uniós védjegybejelentés elsőbbségi napján a korábbi európai uniós védjegy lajstromozása óta legalább öt év eltelt, a korábbi európai uniós védjegy jogosultjának igazolnia kell továbbá azt is, hogy a 42. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek az európai uniós védjegybejelentés benyújtásakor vagy az európai uniós védjegybejelentés elsőbbségi napján teljesültek. Ilyen igazolás hiányában a törlési kérelmet el kell utasítani. Ha a korábbi európai uniós védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a törlési kérelem vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.”

54. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„57a. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza az európai uniós védjegy oltalma megszűnésének 56. cikkben említett megállapítására, illetve az annak 57. cikkben említett törlésére irányuló eljárás, továbbá az ügynök nevében lajstromozott európai uniós védjegy 18. cikkben említett átruházására irányuló eljárás szabályait.”

55. Az 58. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hivatalnak a 130. cikk a)–d) pontjában, valamint adott esetben f) pontjában felsorolt, határozathozatalra jogosult munkatársai, illetve szervezeti egységei által hozott határozatok ellen fellebbezésnek van helye. Az említett határozatok csak a 60. cikkben említett fellebbezési határidő lejártával válnak hatályossá. A fellebbezés benyújtásának halasztó hatálya van.”

56. A 60. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„60. cikk

A fellebbezés határideje és alaki követelményei

(1) A fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani a Hivatalhoz. A fellebbezés nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés díját meg nem fizetik. A fellebbezést annak az eljárásnak a nyelvén kell benyújtani, amelynek során a fellebbezéssel érintett határozatot meghozták. A fellebbezés alapjául szolgáló okokat megelőző írásbeli nyilatkozatot a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.

(2) Az ellenérdekű fél – válaszában – olyan okra hivatkozva is kérheti a megtámadott határozat megsemmisítését vagy megváltoztatását, amely a fellebbezésben nem szerepel. Ez a nyilatkozat a fellebbezőnek az eljárástól való elállása esetén hatálytalanná válik.”

57. A 62. cikket el kell hagyni.

58. A 64. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A fellebbezési tanács határozata a 65. cikk (5) bekezdésében említett határidő lejártától, vagy ha e határidőn belül a Törvényszékhez keresetet nyújtottak be, a kereset elutasításának napjától, vagy ha a Törvényszék határozata ellen a Bíróságnál fellebbezést nyújtottak be, a fellebbezés elutasításának napjától hatályos.”

59. A 65. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fellebbezési tanácsok fellebbezés tárgyában hozott határozatai a Törvényszék előtt keresettel támadhatók meg.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Törvényszék a megtámadott határozatot megsemmisítheti vagy megváltoztathatja.”;

c) az (5) és (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A keresetet a fellebbezési tanács határozatának kézbesítésétől számított két hónapon belül kell a Törvényszékhez benyújtani.

(6) A Hivatal megteszi azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen a Törvényszék ítéletében, vagy ha ez utóbbival szemben fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság ítéletében foglaltaknak.”

60. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„65a. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) a 60. cikkben említett fellebbezés kötelező tartalmi elemei, valamint a fellebbezés benyújtására és a fellebbezés vizsgálatára vonatkozó eljárás szabályai;
- b) a fellebbezési tanács 64. cikkben említett határozatainak kötelező tartalmi elemei és alaki követelményei;
- c) a 60. cikkben említett fellebbezési díj visszatérítése.”

61. A VIII. cím címe helyébe a következő szöveg lép:

„AZ EURÓPAI UNIÓS EGYÜTTES VÉDJEGYRE ÉS AZ EURÓPAI UNIÓS TANÚSÍTÓ VÉDJEGYRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK”.

62. A rendelet a 66. cikk előtt a következő fejezetcímmel egészül ki:

„1. FEJEZET

Európai uniós együttes védjegy”.

63. A 66. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E fejezet eltérő rendelkezése hiányában az I–VII. és a IX–XIV. cím alkalmazandó az európai uniós együttes védjegyre.”

64. A 67. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az európai uniós együttes védjegy bejelentője a bejelentés napjától számított két hónapon belül köteles benyújtani a védjegy használatára vonatkozó szabályzatot.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett szabályzat részletes tartalmát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

65. A 69. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„69. cikk

Észrevétel

Az európai uniós együttes védjegybejelentéssel kapcsolatban a 40. cikk szerint benyújtott írásbeli észrevétel azon kizáró okokra is alapítható, amelyek alapján az európai uniós együttes védjegybejelentést a 68. cikk szerint el kell utasítani.”

66. A 71. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 69. cikk szerint tett írásbeli észrevételek a védjegy használatára vonatkozó módosított szabályzat tekintetében is benyújthatók.”

67. A VIII. cím a következő fejezettel egészül ki:

„2. FEJEZET

Európai uniós tanúsító védjegy

74a. cikk

Európai uniós tanúsító védjegy

(1) Az európai uniós tanúsító védjegy olyan európai uniós védjegy, amelynek oltalmát a bejelentéskor e minőségében igénylik, és amely alkalmas arra, hogy a védjegyjogosult által az anyagösszetétel, az áruk gyártási módja vagy a szolgáltatásnyújtás módja, illetve a minőség, a pontosság vagy egyéb jellemzők tekintetében – a földrajzi eredet kivételével – tanúsított árukat és szolgáltatásokat megkülönböztesse az ilyen tanúsítással nem rendelkező áruktól és szolgáltatásoktól.

(2) Európai uniós tanúsító védjegy iránti bejelentést bármely természetes vagy jogi személy – ideértve az intézményeket, hatóságokat és közjogi szerveket is – tehet, feltéve, hogy nem folytat olyan gazdasági tevékenységet, amely a tanúsítással érintett áruk, illetve szolgáltatások forgalomba hozatalára, illetve nyújtására is kiterjed.

(3) E fejezet eltérő rendelkezése hiányában az I–VII. és a IX–XIV. cím alkalmazandó az európai uniós tanúsító védjegyre.

74b. cikk

Az európai uniós tanúsító védjegy használatára vonatkozó szabályzat

(1) Az európai uniós tanúsító védjegy bejelentője a bejelentés napjától számított két hónapon belül köteles benyújtani a tanúsító védjegy használatára vonatkozó szabályzatot.

(2) A védjegy használatára vonatkozó szabályzatban meg kell határozni a védjegy használatára jogosult személyek körét, a védjegy által tanúsítandó jellemzőket, ezen jellemzők tanúsító szerv általi vizsgálatának módját. A szabályzatban meg kell továbbá határozni a védjegyhasználat ellenőrzésének módját, valamint a védjegyhasználat feltételeit, ideértve a jogkövetkezményeket is.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett szabályzat részletes tartalmát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

74c. cikk

A bejelentés elutasítása

(1) Az európai uniós védjegybejelentés elutasításának a 36. és 37. cikkben meghatározott okain túlmenően az európai uniós tanúsítóvédjegy-bejelentést el kell utasítani akkor is, ha a 74a. és a 74b. cikkben meghatározott feltételek nem teljesülnek, vagy ha a védjegy használatára vonatkozó szabályzat a közrendbe vagy a közérkölcsebe ütközik.

(2) Az európai uniós tanúsítóvédjegy-bejelentést akkor is el kell utasítani, ha a megjelölés a jellegét vagy jelentését illetően a fogyasztók megtévesztésére alkalmas, különösen, ha azt a fogyasztók a védjegyre vélhetően nem tanúsító védjegyként tekintenének.

(3) A bejelentés nem utasítható el, ha a bejelentő a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása révén eleget tesz az (1) és a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek.

74d. cikk

Észrevétel

Európai uniós tanúsító védjegybejelentéssel kapcsolatban a 40. cikk szerint benyújtott írásbeli észrevétel azon kizáró okokra is alapítható, amelyek alapján az európai uniós tanúsítóvédjegy-bejelentést a 74c. cikk szerint el kell utasítani.

74e. cikk

Az európai uniós tanúsító védjegy használata

Az európai uniós tanúsító védjegynek a 74b. cikkben említett, használatra vonatkozó szabályzat alapján a védjegy használatára jogosult személyek általi használata megfelel az ebben a rendeletben meghatározott követelményeknek, feltéve, hogy az e rendeletben az európai uniós védjegy használatára vonatkozóan meghatározott egyéb feltételek is teljesülnek.

74f. cikk

A védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása

(1) A használatra vonatkozó szabályzat módosítása esetén az európai uniós tanúsító védjegy jogosultjának a módosított szabályzatot be kell nyújtania a Hivatalhoz.

(2) A módosítás nem jegyezhető be a lajstromba, ha a módosított szabályzat nem felel meg a 74b. cikkben foglalt követelményeknek, illetve ha a módosítás következtében felmerülne a 74c. cikkben említett kizáró okok valamelyike.

(3) A 74d. cikk szerinti írásbeli észrevételek a védjegy használatára vonatkozó módosított szabályzat tekintetében is benyújthatók.

(4) E rendelet alkalmazásában a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása csak a lajstromba való bejegyzésétől hatályos.

74 g. cikk

Átruházás

A 17. cikk (1) bekezdésétől eltérve, európai uniós tanúsító védjegy csak olyan személyre ruházható át, aki megfelel a 74a. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek.

74h. cikk

Jogosultság bitorlási per indítására

(1) Bitorlás miatt per indítására kizárólag az európai uniós tanúsító védjegy jogosultja vagy az általa erre kifejezetten felhatalmazott személy jogosult.

(2) Az európai uniós tanúsító védjegy jogosultja a védjegy használatára jogosult személyek által a védjegy jogosulatlan használata következtében elszenvedett kárért a használatra jogosult személyek nevében kártérítést követelhet.

74i. cikk

Megszűnési okok

Az 51. cikkben meghatározott megszűnési okokon túlmenően a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján az európai uniós tanúsító védjegy oltalmának megszűnését kell megállapítani, ha az alábbi körülmények bármelyike előáll:

- a) a védjegy jogosultja már nem felel meg a 74a. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeknek;
- b) a védjegyjogosult nem teszi meg az ésszerűen elvárható intézkedéseket annak megelőzése érdekében, hogy a védjegyet a használatára vonatkozó – adott esetben a lajstromba bejegyzett módosításokat is tartalmazó – szabályzatban rögzített feltételekbe ütköző módon használják;
- c) a védjegy a védjegyjogosult általi használat következtében a 74c. cikk (2) bekezdése értelmében megtevesztésre alkalmassá vált;
- d) a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosításának a lajstromba történő bejegyzésére a 74f. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértésével került sor, kivéve, ha a védjegyjogosult az említett cikk követelményeinek a védjegy használatára vonatkozó szabályzat további módosítása révén eleget tesz.

74j. cikk

Törlési okok

Az 52. és 53. cikkben említett törlési okokon túlmenően a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján az európai uniós tanúsító védjegyet akkor is törölni kell, ha lajstromozására a 74c. cikkben foglalt rendelkezések megsértésével került sor, kivéve, ha a védjegyjogosult a 74c. cikk követelményeinek a védjegy használatára vonatkozó szabályzat további módosítása révén eleget tesz.

74k. cikk

Átalakítás

A 112. cikk (2) bekezdésében foglaltakat nem érintve, az európai uniós tanúsító védjegy iránti bejelentés vagy a lajstromozott európai uniós tanúsító védjegy átalakítására nem kerülhet sor, amennyiben az érintett tagállam joga nem teszi lehetővé a hitelesítési jegyeknek vagy a tanúsító védjegyeknek az (EU) 2015/2436 irányelv 28. cikke szerinti lajstromozását.”

68. A 75. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„75. cikk

A Hivatal határozatai és közlései

(1) A Hivatal határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni. Ha a Hivatal szóbeli eljárást folytat le, a határozat szóban is meghozható. Ezt követően a határozatot írásban közölni kell a felekkel.

(2) A Hivatal határozataiban, közléseiben, illetve értesítéseiben fel kell tüntetni a Hivatal felelős szervezeti egységét vagy osztályát, valamint az ügyért felelős tisztviselő vagy tisztviselők nevét. Ezeket a Hivatal tisztviselőjének vagy tisztviselőinek aláírásával, illetve aláírás helyett a Hivatal nyomtatott vagy bélyegzett hivatalos pecsétjével kell ellátni. A Hivatal által faxkészüléken vagy egyéb távközlési eszközön keresztül küldött határozatok, közlések és értesítések esetében – az ügyvezető igazgató döntése alapján – a Hivatal illetékes szervezeti egységének vagy osztályának, illetve az ügyért felelős tisztviselő vagy tisztviselők nevének feltüntetése vagy a pecsét alkalmazása helyett más azonosítási eszközök is alkalmazhatók.

(3) A Hivatal fellebbezéssel megtámadható határozataihoz írásbeli tájékoztatást kell csatolni arról, hogy a fellebbezést a szóban forgó határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani a Hivatalhoz. A tájékoztatásban fel kell hívni a felek figyelmét az 58., 59. és 60. cikk rendelkezéseire is. A felek nem hivatkozhatnak arra, hogy a Hivatal elmulasztotta tájékoztatni őket a fellebbezési eljárás lehetőségéről.”

69. A 76. cikk (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az 52. cikk szerinti törlési eljárásokban a Hivatalnak a vizsgálatát a felek által előterjesztett okokra és érvekre kell korlátoznia.”

70. A 77. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a szóbeli eljárás részletes szabályait, a 119. cikk szerinti részletes nyelvhasználati szabályokat is beleértve.”

71. A 78. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a következő mondattal egészül ki:

„Az idézést legalább egy hónappal korábban közölni kell, kivéve, ha a megidézettek hozzájárulnak a rövidebb határidőhöz.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Az e cikkben említett bizonyításfelvétellel összefüggésben felmerülő kiadások megtérítendő költségeit – ideértve az előlegeket is – az ügyvezető igazgatója állapítja meg.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a bizonyításfelvétel részletes szabályait.”

72. A 79. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„79. cikk

Kézbesítés

(1) A Hivatal kézbesítés útján hivatalból közli az érintettekkel a határozatot és az idézést, valamint a határidőhöz kötött eljárási cselekményekkel kapcsolatos értesítést vagy tájékoztatást, továbbá mindazt, aminek kézbesítését e rendelet vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusok rendelkezései előírják, vagy az ügyvezető igazgató elrendeli.

(2) A fellebbezési határidőt megállapító határozatok és az idézések kivételével az ügyvezető igazgató meghatározhatja, hogy mely iratokat kell tértivevényes ajánlott levélként kézbesíteni.

(3) A kézbesítés többféleképpen is történhet, többek között elektronikus úton is. Az elektronikus úton való kézbesítés részletes szabályait az ügyvezető igazgató határozza meg.

(4) Amennyiben a kézbesítésre nyilvános hirdetmény formájában kerül sor, az ügyvezető igazgató dönt a nyilvános hirdetmény közzétételének módjáról, és meghatározza annak az egy hónapos időszaknak a kezdő időpontját, amelynek lejártával az irat kézbesítettnek tekintendő.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a kézbesítés részletes szabályait.”

73. A rendelet szövege a következő cikkekkkel egészül ki:

„79a. cikk

Értesítés a jogvesztésről

Amennyiben a Hivatal azt állapítja meg, hogy e rendelet vagy valamely e rendelet alapján elfogadott jogi aktus következtében, anélkül, hogy határozat született volna, jogvesztés áll elő, a 79. cikk szerint tájékoztatnia kell erről az érintett személyt. Utóbbi a tájékoztatás kézbesítésétől számított két hónapon belül határozat meghozatalát kérheti az ügyben, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a Hivatal ténymegállapítása nem helytálló. A Hivatalnak csak abban az esetben kell ilyen határozatot hoznia, ha nem ért egyet az azt kérő személlyel; ellenkező esetben módosítania kell ténymegállapítását, és erről tájékoztatnia kell a határozathozatalt kérő személyt.

79b. cikk

A Hivatalnak címzett közlések

(1) A Hivatal részére elektronikus úton is továbbíthatók közlések. Az elektronikus úton benyújtható közlések körét és az elektronikus benyújtás technikai feltételeit az ügyvezető igazgató határozza meg.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a Hivatal előtt folyó eljárásokban a felek által alkalmazandó kommunikációs eszközöket – köztük az elektronikus kommunikációs eszközöket is –, valamint a Hivatal által rendelkezésre bocsátandó formanyomtatványokat.

79c. cikk

Határidők

(1) A határidőket teljes években, hónapokban, hetekben vagy napokban kell meghatározni. A határidő számítása az érintett esemény bekövetkezésének napját követő nappal kezdődik. A határidő időtartama nem lehet kevesebb egy hónapnál, és nem haladhatja meg a hat hónapot.

(2) Az ügyvezető igazgató minden naptári év kezdete előtt meghatározza, hogy a Hivatal az iratok átvételére mely napokon nem áll nyitva, illetve, hogy a Hivatalnak otthont adó településen mely napokon nem kézbesítik a közönséges levélpostai küldeményeket.

(3) Az ügyvezető igazgatónak kell megállapítania a Hivatalnak otthont adó tagállamban a postai kézbesítés tekintetében előálló általános üzemszünet esetében az üzemszünet időtartamát, illetve tényleges üzemszünet esetére a Hivatalnak az engedélyezett elektronikus távközlési eszközökhöz való kapcsolódása időtartamát.

(4) Ha valamely kivételes körülmény, például természeti katasztrófa vagy sztrájk megszakítja vagy megzavarja a Hivatal és az eljárásban részt vevő felek közötti kommunikációt, az ügyvezető igazgató úgy határozhat, hogy az egyébként az ilyen esemény kezdetének általa megállapított napján vagy azt követően lejáró minden határidő az általa megállapított napig kitolódik az eljárásban részt vevő olyan felek esetében, akiknek lakóhelye vagy székhelye, illetve kijelölt képviselőjének üzleti tevékenységének helye az érintett tagállamban van. A meghosszabbított határidő megállapításakor az ügyvezető igazgatónak fel kell mérnie, hogy mikorra várható a kivételes esemény megszűnése. Ha az esemény a Hivatal székhelyét érinti, az ügyvezető igazgatónak a fentiekre vonatkozó döntésével együtt közölnie kell, hogy a döntés az eljárásban részt vevő összes félre vonatkozik.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a határidők számítására és tartamára vonatkozó részletes szabályokat.

79d. cikk

Hibák és nyilvánvaló tévedések kijavítása

(1) A Hivatal a határozataiban előforduló nyelvi vagy átírási hibákat és a nyilvánvaló tévedéseket, illetve a védjegy lajstromozása során vagy a lajstromozás meghirdetése során az általa vétett technikai hibákat hivatalból vagy valamely fél kérelmére kijavítja.

(2) Amennyiben a védjegy lajstromozásával vagy a lajstromozás meghirdetésével kapcsolatos hibák kijavítását a védjegyjogosult kéri, a 48a. cikk értelemszerűen alkalmazandó.

(3) A védjegy lajstromozásával és a lajstromozás meghirdetésével kapcsolatos hibák kijavítását a Hivatal meghirdeti.”

74. A 80. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„80. cikk

A határozat visszavonása

(1) Ha a Hivatal által a lajstromba tett bejegyzés vagy az általa hozott határozat a Hivatalnak tulajdonítható nyilvánvaló hibát tartalmaz, a Hivatal gondoskodik a bejegyzés törléséről, illetve a határozat visszavonásáról. Ha az eljárásban ellenérdekű fél nem vett részt, és a bejegyzés vagy a jogi aktus az eljárásban részt vett fél jogait érinti, a törlésről vagy a visszavonásról akkor is döntenie kell, ha e fél számára a hiba nem volt nyilvánvaló.

(2) Az (1) bekezdésben említett törlésről, illetve visszavonásról hivatalból vagy az eljárásban részt vevő felek egyikének kérelmére az a szervezeti egység dönt, amelyik a bejegyzést tette vagy a határozatot hozta. A lajstromba tett bejegyzés törlését, illetve a határozat visszavonását a lajstromba történt bejegyzés, illetve a határozathozatal napjától számított egy éven belül kell megtenni, az eljárásban részt vevő felekkel és a szóban forgó európai uniós védjegyhez kapcsolódó jogok lajstromba bejegyzett jogosultjaival folytatott konzultációt követően. A Hivatal nyilvántartást vezet e törlésekről és visszavonásokról.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a határozatok visszavonására és a lajstrombejegyzések törlésére vonatkozó eljárás szabályait.

(4) Ez a cikk nem érinti a felek 58. és 65. cikk szerinti fellebbezési jogát, illetve a hibák és a nyilvánvaló tévedések 79d. cikk szerinti kijavításának lehetőségét. Amennyiben a Hivatal hibát tartalmazó határozata ellen fellebbezést nyújtanak be, a fellebbezési eljárás a határozatnak a Hivatal általi, e cikk (1) bekezdése szerinti visszavonása nyomán okafogyottá válik. Ez utóbbi esetben a fellebbezési díjat vissza kell téríteni a fellebbező fél részére.”

75. A 82. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ez a cikk a 27. cikkben, a 29. cikk (1) bekezdésében, a 33. cikk (1) bekezdésében, a 36. cikk (2) bekezdésében, a 41. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 47. cikk (3) bekezdésében, a 60. cikkben, a 65. cikk (5) bekezdésében, a 81. cikk (2) bekezdésében és a 112. cikkben, valamint az e cikk (1) bekezdésében megállapított határidőkre, illetve a senioritásnak a védjegybejelentés benyújtását követő, 34. cikk szerinti igénylésére megállapított határidőre nem alkalmazandó.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ha a Hivatal a kérelemnek helyt ad, a határidő elmulasztásának következményeit meg nem történtnek kell tekinteni. Ha a határidő lejárt és az eljárás folytatása iránti kérelem benyújtása között határozat született, az elmulasztott cselekményről való határozathozatalra illetékes szervezeti egység felül vizsgálja a határozatot, és amennyiben magának az elmulasztott cselekménynek a pótlása elegendő, eltérő határozatot hoz. Amennyiben a felülvizsgálat alapján a Hivatal úgy dönt, hogy nem indokolt módosítani az eredeti határozatot, az erről szóló határozatát írásban meg kell erősítenie.”

76. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„82a. cikk

Az eljárás félbeszakadása

(1) A Hivatal előtti eljárás félbeszakad:

- a) az európai uniós védjegy bejelentőjének vagy jogosultjának, illetve a nemzeti jog szerint az ő képviselőjükre jogosult személynek a halála vagy jogképességének elvesztése esetén. Amennyiben a halál vagy a jogképesség elvesztése a 93. cikk alapján kinevezett képviselő meghatalmazását nem érinti, az eljárást csak e képviselő kérelmére lehet félbeszakítani;
- b) ha az európai uniós védjegy bejelentője vagy jogosultja vagyona ellen indított eljárás miatt jogi okokból akadályoztatva van abban, hogy az eljárást a Hivatal előtt folytassa;
- c) az európai uniós védjegy bejelentője vagy jogosultja képviselőjének a halála vagy jogképességének elvesztése esetén, vagy ha a képviselő a vagyona ellen indított eljárás miatt jogi okokból akadályoztatva van abban, hogy az eljárást a Hivatal előtt folytassa.

(2) A Hivatal előtti eljárás akkor folytatódik, ha megállapítást nyert, hogy mely személy jogosult annak folytatására.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza, hogy milyen feltételekkel folytatódhat a Hivatal előtti eljárás.”

77. A 83. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„83. cikk

Általános elvek alkalmazása

Az e rendeletben vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokban foglalt eljárási rendelkezések hiányában a Hivatal a tagállamokban általánosan elfogadott eljárásjogi alapelveket veszi figyelembe.”

78. A 85. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fellebbezési eljárásban, a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban, a törlési eljárásban, valamint a fellebbezési eljárásban a vesztes félnek kell viselnie az ellenérdekű fél által megfizetett díjakat. A 119. cikk (6) bekezdésének rendelkezéseit nem érintve, a vesztes félnek viselnie kell az ellenérdekű félnek az eljárásban való részvétellel szorosan összefüggő költségeit is, ideértve az utazás, a napidíj és a 93. cikk (1) bekezdése szerinti képviselő költségeit, az e cikk (1a) bekezdésével összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusban az egyes költségkategóriákra megállapított mértékben. Azok a díjak, amelyeket a vesztes félnek kell viselnie, a másik fél által a fellebbezésért, az európai uniós védjegyvoltalom megszűnésének megállapításáért, az európai uniós védjegy törléséért, illetve a fellebbezésért fizetett díjakra korlátozódnak.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az eljárásban való részvétellel szorosan összefüggő és a nyertes fél számára ténylegesen felmerült költségek felső összeghatárát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az utazás és a napidíj költségeivel kapcsolatos említett összegek meghatározásakor a Bizottság figyelembe veszi az adott fél, képviselő, tanú vagy szakértő lakóhelye, illetve székhelye és a szóbeli eljárás helye közötti távolságot, valamint azt, hogy a költségek az eljárás mely szakaszában merülnek fel, továbbá – a 93. cikk (1) bekezdése szerinti képviselői költséget illetően – azt, hogy biztosítani kell, hogy a másik fél taktikai alapon ne élhessen vissza a költségek viselésére vonatkozó kötelezettséget megállapító szabályokkal. A napidíj költségeit a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben (*) meghatározott, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatával és az Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételekkel összhangban kell kiszámítani.

A vesztes félnek csak egy felszólaló fél és adott esetben csak egy képviselő költségeit kell viselnie.

(*) HL L 56., 1968.3.4., 1. o.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács állapítja meg az e cikk (1)–(5) bekezdése szerint fizetendő költségek összegét, feltéve, hogy e költségek kizárólag a Hivatalnak fizetendő díjakat és a képviselői költségeit tartalmazzák. Minden egyéb esetben a fellebbezési tanács irodája, illetve a felszólalási osztály vagy a törlési osztály egy tagja kérelemre állapítja meg a megtérítendő költségek összegét. A kérelem csak annak a határozatnak a jogerőre emelkedésétől számított két hónapon belül nyújtható be, amelynek tekintetében a költségek megállapítását kérték; a kérelemhez csatolni kell a számlákat és a költségeket alátámasztó dokumentumokat. A 93. cikk (1) bekezdése szerinti képviselői költségei esetében elegendő, ha a képviselő szavatolja, hogy a költségek felmerültek. Más költségek esetében elegendő azok valószínűségének megállapítása. Ha a költségek összegét e bekezdés első mondata szerint állapítják meg, a képviselői költségeit az e cikk (1a) bekezdése alapján elfogadott jogi aktusban meghatározott mértékben és attól függetlenül kell megítélni, hogy ténylegesen felmerültek-e.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) A költségek megállapításáról szóló, indokolással ellátott határozat a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács által hozott határozat keretében kérelem alapján felülvizsgálható; a kérelmet a költségek megítéléséről szóló értesítés napjától számított egy hónapon belül kell benyújtani. A kérelem mindaddig nem tekintendő benyújtottnak, amíg a költségek összege felülvizsgálatának díját meg nem fizetik. Az adott esettől függően a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács szóbeli eljárás lefolytatása nélkül határoz a költségek megállapításáról szóló határozat felülvizsgálata iránti kérelemről.”

79. A 86. cikk (2) bekezdésében a második mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Minden tagállam kijelöl egy, az (1) bekezdésben említett határozat hitelességének ellenőrzéséért felelős hatóságot, amelynek elérhetőségeit közli a Hivatallal, a Bírósággal és a Bizottsággal. A végrehajtást a határozat záradékolása útján, formalitásként kizárólag a határozat hitelességének vizsgálatára szorítkozva, a szóban forgó hatóság rendeli el.”

80. A 87. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„87. cikk

Az európai uniós védjegyek lajstroma

(1) A Hivatalnak lajstromot kell vezetnie az európai uniós védjegyekről, és folyamatosan aktualizálnia kell azt.

(2) A lajstrom az európai uniós védjegybejelentéssel és lajstromba vétellel kapcsolatos alábbi tételeket tartalmazza:

a) a bejelentés benyújtásának időpontja;

b) a bejelentés ügyszáma;

- c) a bejelentés meghirdetésének időpontja;
 - d) a bejelentő neve és címe;
 - e) a 92. cikk (3) bekezdésének első mondatában említett képviselőtől eltérő képviselő neve és székhelyének címe;
 - f) a megjelölés ábrázolása – jellegének feltüntetésével –, és adott esetben a megjelölés leírása;
 - g) az áruk és szolgáltatások megnevezése;
 - h) az elsőbbségi igények 30. cikk szerinti adatai;
 - i) a kiállítási elsőbbségi igények 33. cikk szerinti adatai;
 - j) a lajstromozott korábbi védjegy senioritása 34. cikk szerinti igénylésének adatai;
 - k) nyilatkozat arról, hogy a megjelölés – a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban – használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet;
 - l) utalás arra, hogy a védjegy együttes védjegy;
 - m) utalás arra, hogy a védjegy tanúsító védjegy;
 - n) annak a nyelvnek a megjelölése, amelyen a bejelentést benyújtották, valamint a bejelentő által a 119. cikk (3) bekezdése alapján bejelentésében megjelölt második nyelv megjelölése;
 - o) a védjegy lajstromozásának napja és a lajstromszám;
 - p) nyilatkozat arról, hogy a bejelentés az e rendelet 161. cikke szerint az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás átalakításából származik, a Madridi Jegyzőkönyv 3. cikke (4) bekezdésének megfelelő nemzetközi lajstromozás napjával vagy azzal a nappal együtt, amelyen a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalomnak az Unióra történő utólagos kiterjesztését a Madridi Jegyzőkönyv 3ter. cikkének (2) bekezdése alapján bejegyezték, és adott esetben a nemzetközi lajstromozás elsőbbségének napja.
- (3) A lajstrom továbbá az alábbi bejegyzéseket is tartalmazza, az adott bejegyzés rögzítésének időpontjával együtt:
- a) az európai uniós védjegy jogosultjának nevével, címével vagy állampolgárságával, illetve azzal kapcsolatos változások, hogy a lakóhelye, székhelye vagy telephelye mely államban található;
 - b) a képviselő nevével és székhelyének címével kapcsolatos változások, ha nem a 92. cikk (3) bekezdésének első mondatában említett képviselőről van szó;
 - c) új képviselő megbízása esetén e képviselő neve és székhelyének címe;
 - d) a védjegynek a 43. cikk és a 48. cikk szerinti módosítása, valamint a hibák és elírások kijavítása;
 - e) az együttes védjegy használatáról rendelkező szabályzat 71. cikk szerinti módosításainak a bejelentése;
 - f) a 34. cikk szerinti, lajstromozott korábbi védjegy senioritása 35. cikk szerinti igénylésének adatai;
 - g) a 17. cikk alapján történő teljes vagy részleges átruházások;
 - h) dologi jog alapítása vagy átruházása a 19. cikknek megfelelően, valamint a dologi jog természete;
 - i) végrehajtás 20. cikk szerinti és fizetésképtelenségi eljárás 21. cikk szerinti indítása;
 - j) a 22. cikk szerint a használati engedély megadása vagy átruházása, valamint szükség esetén a használati engedély típusa;
 - k) az oltalomnak a 47. cikk szerinti megújítása, a megújítás hatálybalépésének napja, valamint a 47. cikk (4) bekezdése szerinti korlátozások;

- l) a védjegyoltalomnak az oltalom lejárta miatti megszűnése a 47. cikknek megfelelően;
 - m) a jogosultnak a védjegyoltalomról való lemondása vagy a védjegybejelentés visszavonása a 43., illetve az 50. cikknek megfelelően;
 - n) a 41. cikk szerinti felszólalás, az 56. cikk szerinti kérelem, a 100. cikk (4) bekezdése szerinti, megszűnés megállapítására vagy törlésre irányuló viszontkereset, vagy a 60. cikk szerinti fellebbezés benyújtásának időpontja és adatai;
 - o) felszólalás, kérelem vagy viszontkereset tárgyában az 57. cikk (6) bekezdése vagy a 100. cikk (6) bekezdésének harmadik mondata szerint hozott határozat időpontja és tartalma, vagy fellebbezés tárgyában a 64. cikk szerint hozott határozat időpontja és tartalma;
 - p) a 113. cikk (2) bekezdése szerinti átalakítás iránti kérelem kézhezvétele;
 - q) a képviselőnek az e cikk (2) bekezdésének e) pontja alapján történt bejegyzésének törlése;
 - r) a nemzeti védjegy szenioritásának törlése;
 - s) az e bekezdés h), i) és j) pontjában említett bejegyzések módosítása vagy a lajstromból való törlése;
 - t) a 157. cikknek megfelelően az európai uniós védjegy nemzetközi lajstromozással való felváltása;
 - u) a 148. cikk (1) bekezdése alapján az európai uniós védjegyként lajstromozott európai uniós védjegybejelentésen alapuló nemzetközi lajstromozás napja és száma;
 - v) a 148. cikk (2) bekezdése alapján az európai uniós védjegy alapján történt nemzetközi lajstromozás időpontja és száma;
 - w) a bejelentés megosztása a 44. cikk alapján, a védjegyoltalom megosztása a 49. cikk alapján, a megosztási lajstromozásra vonatkozó, az e cikk (2) bekezdésében felsorolt tételekkel együtt, valamint az eredeti lajstromozásban szereplő árujegyzék megfelelően módosított változata;
 - x) valamely határozat vagy lajstrombejegyzés visszavonása a 80. cikk alapján, amennyiben a visszavonás már közzétett határozatot vagy lajstrombejegyzést érint;
 - y) értesítés a tanúsító védjegy használatáról rendelkező szabályzatnak a 74f. cikk szerinti módosításáról.
- (4) Az ügyvezető igazgató a 123. cikk (4) bekezdésére is figyelemmel elrendelheti az e cikk (2) és a (3) bekezdésében említettektől eltérő adatok lajstromba történő bejegyzését is.
- (5) A lajstrom elektronikus formában is vezethető. A Hivatalnak a (9) bekezdésben meghatározott célokra össze kell gyűjtenie, rendszereznie kell, közzé kell tennie és tárolnia kell a (2) és (3) bekezdésben említett tételeket, ideértve a személyes adatokat is. A Hivatalnak biztosítania kell, hogy a nyilvánosság számára a lajstrom mindig könnyen hozzáférhető legyen.
- (6) A európai uniós védjegy jogosultját a lajstromban bekövetkező változásokról értesíteni kell.
- (7) A Hivatalnak kérelemre és díjfizetés ellenében hiteles vagy nem hiteles lajstromkivonatot kell kiadnia.
- (8) A (2) és (3) bekezdésben szereplő bejegyzésekben foglalt adatok – ideértve a személyes adatokat is – kezelésére az alábbiak céljából kerülhet sor:
- a) az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusok szerinti kérelmek és/vagy lajstromozások kezelése;
 - b) nyilvános nyilvántartás fenntartása a hatóságok és gazdasági szereplők általi betekintés, valamint azok tájékoztatása céljából, az e rendelet által rájuk ruházott jogok gyakorlásának lehetővé tétele érdekében, valamint a harmadik felek korábban keletkezett jogainak létezéséről való tájékozódásuk érdekében; és

- c) jelentések és statisztikák készítése, amelyek alapján a Hivatal optimalizálni tudja műveleteit és javítani tudja a rendszer működését.

(9) A (2) és (3) bekezdésben említett bejegyzésekben foglalt valamennyi adat – ideértve a személyes adatokat is – közérdekű adatnak minősül és bármely harmadik fél által hozzáférhető. A jogbiztonság érdekében a lajstrom bejegyzéseit korlátlan ideig meg kell őrizni.”

81. A rendelet a következő cikkekkkel egészül ki:

„87a. cikk

Adatbázis

(1) A 87. cikk szerinti lajstrom vezetésére vonatkozó kötelezettség mellett a Hivatal köteles összegyűjteni és elektronikus adatbázisban tárolni a bejelentők, illetve kérelmezők vagy az eljárásban részt vevő bármely fél által e rendelettel vagy az e rendelet alapján elfogadott bármely más jogi aktussal összhangban megadott valamennyi adatot.

(2) Az elektronikus adatbázis a védjegylajstromban a 87. cikk szerint szerepeltetett adatokon túl is tartalmazhat személyes adatokat, amennyiben ezeknek az adatoknak a megadását ez a rendelet vagy az e rendelet alapján elfogadott egyéb jogi aktus előírja. Ezeknek az adatoknak az összegyűjtésére, tárolására és kezelésére az alábbi célok érdekében kerülhet sor:

- a) az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusok szerinti kérelmek és/vagy lajstromozások kezelése;
- b) a vonatkozó eljárások lefolytatásához szükséges információkhoz való hozzáférés megkönnyítése és hatékonyabbá tétele;
- c) a bejelentőkkel, illetve kérelmezőkkel és az eljárás egyéb résztvevőivel való kommunikáció;
- d) jelentések és statisztikák készítése, amelyek alapján a Hivatal optimalizálni tudja műveleteit és javítani tudja a rendszer működését.

(3) Az elektronikus adatbázishoz való hozzáférés feltételeit, valamint az adatbázis tartalmának – az e cikk (2) bekezdésében említett személyes adatok kivételével, de a 87. cikkben felsoroltakat ideértve – géppel olvasható formában történő elérhetővé tételének módját, ideértve a hozzáférés díját is, az ügyvezető igazgatónak kell megállapítania.

(4) A (2) bekezdésben említett személyes adatokhoz való hozzáférést korlátozni kell, és azok nem hozhatók nyilvánosságra, kivéve, ha az érintett fél kifejezett hozzájárulását adta a közzétételhez.

(5) Valamennyi adatot korlátlan ideig meg kell őrizni. Ugyanakkor az érintett fél a védjegyjogtalom lejártát vagy a vonatkozó, ellenérdekű fél részvételével zajló eljárás befejezését követő 18 hónap elteltével kérheti a személyes adatoknak az adatbázisból való törlését. Az érintett fél bármikor jogosult a pontatlan vagy hibás adatok javítását kérni.

87b. cikk

A határozatokhoz való online hozzáférés

(1) A Hivatal határozatait a lakosság tájékoztatása céljából, valamint az átláthatóság és kiszámíthatóság érdekében online elérhetővé kell tenni. Minden olyan fél, aki a határozat elfogadásához vezető eljárásban részt vett, kérheti, hogy a határozatban szereplő bármely személyes adatát töröljék

(2) A lakosság szellemi tulajdonjogi kérdésekben való tájékozottságának fokozása érdekében, valamint a bírósági gyakorlatok egymáshoz való közeledésének előmozdítása céljából a Hivatal internetes hozzáférést biztosíthat a feladatkörével összefüggő nemzeti és európai uniós bírósági ítéletekhez. A Hivatal köteles tiszteletben tartani az eredeti közzététel személyes adatokra vonatkozó feltételeit.”

82. A 88. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben az iratbetekintésre az e cikk (2) és (3) bekezdése szerint kerül sor, úgy a 137. cikk szerinti kizárással és kifogással kapcsolatos okiratokba, a határozatok és vélemények tervezetébe, valamint a határozatok és vélemények előkészítésének céljára használt minden egyéb belső dokumentumba, továbbá az iratok azon részeibe, amelyekre vonatkozóan az érintett fél az iratbetekintés iránti kérelem benyújtása előtt jelezte azok bizalmas kezelésére irányuló különös érdekét – a betekintés megtagadható, kivéve, ha az iratok e részeibe való betekintést a betekintést kérő fél elsőbbséget élvező jogos érdeke indokolja.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Az európai uniós védjegybejelentések és a lajstromozott európai uniós védjegyek irataiba való betekintés az eredeti példányokba vagy azok másolataiba, illetve a műszaki hordozókba való betekintés útján történhet, ha az iratokat ilyen hordozókon tárolják. A iratbetekintés módját az ügyvezető igazgató határozza meg.

(6) Ha az iratbetekintésre a (7) bekezdés rendelkezései szerinti kerül sor, az iratbetekintés iránti kérelmet mindaddig be nem nyújtottnak kell tekinteni, amíg az előírt díjat meg nem fizetik. Nem kell díjat fizetni, ha a műszaki hordozókba történő betekintés online történik.

(7) Az iratokba való betekintésre a Hivatal helyiségeiben kerülhet sor. Az iratokba való betekintésre – kérelemre – az iratok részét képező dokumentumok másolatának kiadásával kerülhet sor. A másolatok kiadásáért díjat kell fizetni. A Hivatalnak emellett kérelemre, díjfizetés ellenében hiteles vagy nem hiteles másolatot kell kiadnia az európai uniós védjegybejelentésről.

(8) A Hivatalnál őrzött, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozással kapcsolatos iratokba kérelemre be lehet tekinteni a 152. cikk (1) bekezdésében említett meghirdetés napjától kezdődően, az e cikk (1), (3) és (4) bekezdésében rögzített feltételekkel összhangban.

(9) A (4) bekezdésben előírt korlátozásokra is figyelemmel a Hivatal kérelemre, díjfizetés ellenében közölheti az európai uniós védjegybejelentésekben, illetve lajstromozott európai uniós védjegyek irataiban szereplő adatokat. Mindazonáltal a Hivatal az iratbetekintés lehetőségének igénybevételére szólíthatja fel a kérelmezőt, ha a szolgáltatandó adatok mennyisége miatt azt célszerűnek ítéli.”

83. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„88a. cikk

Az iratok megőrzése

(1) A Hivatal az európai uniós védjegybejelentésekkel, illetve az európai uniós védjegyek lajstromozásával kapcsolatos valamennyi eljárás iratát köteles megőrizni. Az iratmegőrzés módját az ügyvezető igazgató állapítja meg.

(2) Ha az iratokat elektronikus formában tárolják, az elektronikus iratokat vagy azok biztonsági másolatait korlátlan ideig meg kell őrizni. Az eljárásban részt vevő felek által benyújtott és az ilyen elektronikus iratok alapját képező eredeti dokumentumokat meg kell semmisíteni azok Hivatal általi kézhezvételétől számított meghatározott időtartamot követően, amelyet az ügyvezető igazgatónak kell megállapítania.

(3) Abban az esetben, ha, illetve amilyen mértékben az iratokat vagy azok részeit az elektronikustól eltérő bármely más formában tárolják, az ilyen iratok részét képező dokumentumokat vagy bizonyítékokat annak az évnél a végétől számított legalább öt évig meg kell őrizni, amelyben a bejelentést elutasítják, visszavonják, vagy azt visszavontnak kell tekinteni, illetve amelyben az európai uniós védjegyet a 47. cikknek megfelelően teljes egészében megszüntik, az európai uniós védjegyet a 50. cikknek megfelelő teljes lemondást bejegyzik, vagy az európai uniós védjegyet az 57. cikk (6) bekezdése vagy a 100. cikk (6) bekezdése alapján teljes egészében törlik a védjegylajstromból.”

84. A 89. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„89. cikk

Időszaki kiadványok

(1) A Hivatalnak rendszeres időközönként ki kell adnia:

- a) az Európai Unió Védegyértékesítő, amely tartalmazza a védjegyjelentések meghirdetését és a védjeglajstromba tett bejegyzések közzétételét, továbbá az európai uniós védjegyek bejelentésével vagy lajstromozásával kapcsolatos minden olyan egyéb adatot, amelyeknek a közzétételét e rendelet vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktus előírja;
- b) a Hivatal Hivatalos Lapját, amely az ügyvezető igazgató által kiadott általános jellegű közleményeket és tájékoztatást, valamint az e rendelet vagy annak végrehajtása szempontjából releváns minden egyéb információt tartalmaz.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett kiadványok elektronikus formában is megjelentethetők.

(2) Az Európai Unió Védegyértékesítő az ügyvezető igazgató által meghatározott módon és gyakorisággal jelenik meg.

(3) A Hivatal Hivatalos Lapját a Hivatal nyelvein kell megjelentetni. Ugyanakkor az ügyvezető igazgató döntése alapján bizonyos információk az Európai Unió hivatalos nyelvein tehetők közzé a Hivatal Hivatalos Lapjában.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza:

- a) azt az időpontot, amelyet az Európai Unió Védegyértékesítőben való meghirdetés, illetve közzététel időpontjának kell tekinteni;
- b) a védjegyek lajstromba vételére vonatkozó olyan bejegyzések közzétételének módját, amelyek nem tartalmaznak semmilyen változást a védjegyjelentés meghirdetéséhez képest;
- c) milyen formában lehet a nyilvánosság számára elérhetővé tenni a Hivatal Hivatalos Lapjának lapszámait.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

85. A 90. cikk a következőképpen módosul:

- a) az első bekezdés előtt a szöveg az „(1)” számmal egészül ki;
- b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2) A Hivatal nem számíthat fel díjat a tájékoztatásért és az iratbetekintésért.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza, hogy a Hivatal és a tagállami hatóságok milyen módon cserélnek információt és teszik egymás számára lehetővé az iratbetekintést, figyelembe véve azokat a 88. cikk szerinti korlátozásokat, amelyek az európai uniós védjegyjelentésekkel, illetve az európai uniós védjegyek lajstromozásával kapcsolatos iratokba való betekintésre vonatkoznak, ha azt harmadik felek számára teszik lehetővé. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

86. A 92. cikk (2)–(4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (3) bekezdésének második mondatában foglaltakat nem érintve az a természetes vagy jogi személy, akinek lakóhelye, illetve székhelye, üzleti tevékenységének fő helye, vagy valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye nem az Európai Gazdasági Térségben van, az e rendeletben szabályozott valamennyi eljárásban – az európai uniós védjegyjelentés benyújtását kivéve – köteles a 93. cikk (1) bekezdésének megfelelő képviselőt a Hivatal előtti képviseletével megbízni és köteles e képviselőn keresztül eljárni.

(3) Azt a természetes vagy jogi személyt, akinek lakóhelye, illetve amelynek székhelye, üzleti tevékenységének fő helye vagy valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye az az Európai Gazdasági Térségben van, a Hivatal előtt alkalmazottja is képviselheti. A jogi személy e bekezdés hatálya alá tartozó alkalmazottja a jogi személlyel gazdasági kapcsolatban álló más jogi személyeket is képviselhet, akkor is, ha ez utóbbi jogi személyek székhelye, üzleti tevékenységük fő helye vagy valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye nem az az Európai Gazdasági Térségben van. Az e bekezdés értelmében személyeket képviselő alkalmazottaknak a Hivatal, vagy adott esetben az eljárásban részt vevő fél kérelmére az iratokhoz csatolandó, aláírással ellátott képviseleti meghatalmazást kell benyújtaniuk a Hivatalhoz.

(4) Közös képviselőt kell kinevezni, ha több bejelentő, vagy több harmadik fél jár el együttesen.”

87. A 93. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Természetes vagy jogi személyeknek a Hivatal előtti képviseletét kizárólag a következő személyek láthatják el:

a) az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamában képesítéssel és az Európai Gazdasági Térségben székhellyel rendelkező ügyvéd, ha az adott államban védjegyügyekben képviselőként eljárhat;

b) az a hivatásos képviselő, akinek neve szerepel a Hivatal által e célból vezetett jegyzékben.

A Hivatal előtt eljáró képviselőnek a Hivatal, vagy adott esetben az eljárásban részt vevő másik fél kérelmére az iratokhoz csatolandó, aláírással ellátott képviseleti meghatalmazást kell benyújtania a Hivatalhoz.

(2) A hivatásos képviselők jegyzékébe bármely természetes személy felvehető, ha megfelel a következő feltételeknek:

a) az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamának állampolgára;

b) üzleti tevékenységének helye vagy foglalkoztatásának helye az Európai Gazdasági Térségben található;

c) védjegyügyekben természetes és jogi személyek képviseletére jogosult a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal vagy az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamának központi iparjogvédelmi hivatala előtt. Ha az említett államban ez a jogosultság nincs külön szakképesítéshez kötve, a jegyzékbe való felvétel feltétele, hogy a kérelmező védjegyügyekben legalább öt évig rendszeresen képviseletet látott el a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal vagy az említett központi iparjogvédelmi hivatalok előtt. A kérelmező azonban mentesül a szakmai tapasztalatra vonatkozó követelmény alól, ha az arra vonatkozó szakmai képesítését, hogy a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal vagy az említett központi iparjogvédelmi hivatalok előtt védjegyügyekben természetes vagy jogi személyeket képviseljen, az érintett állam jogszabályainak megfelelően hivatalosan elismerték.”;

b) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ügyvezető igazgató felmentést adhat:

a) a (2) bekezdés c) pontjának második mondata szerinti követelmény alól, ha a kérelmező bizonyítja, hogy a szükséges képesítést más módon megszerezte;

b) a (2) bekezdés a) pontja szerinti követelmény alól magasan képzett szakemberek esetében, amennyiben a (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti követelmények teljesülnek.

(5) A hivatásos képviselők jegyzékéből bármely személy törölhető saját kérésére, illetve, amennyiben a képviseletet már nem tudja ellátni. A hivatásos képviselők jegyzékének módosítását a Hivatal Hivatalos Lapjában közzé kell tenni.”

88. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„93a. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) a 92. cikk (4) bekezdésében említett közös képviselő kinevezésére vonatkozó feltételek és eljárás;
- b) a 92. cikk (3) bekezdésében említett munkavállalókra és a 93. cikk (1) bekezdésében említett hivatásos képviselőkre vonatkozó azon feltételek, amelyek mellett be kell nyújtaniuk a Hivatalhoz az aláírásukkal ellátott meghatalmazást, hogy képviselőt láthassanak el, valamint e meghatalmazás tartalma;
- c) azon körülmények, amelyek megléte esetén egy személyt törölni lehet a 93. cikk (5) bekezdésében említett, a hivatásos képviselők jegyzékéből.”

89. A X. címben az 1. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó uniós szabályok alkalmazása”.

90. A 94. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó uniós szabályok alkalmazása”;

- b) az (1) bekezdésben – a szükséges nyelvtani kiigazítások mellett – az „a 44/2001/EK rendeletet” szövegrész helyébe az „a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó európai uniós szabályokat” szövegrész lép;
- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e rendeletben a 44/2001/EK tanácsi rendeletre való hivatkozások adott esetben magukban foglalják az Európai Közösség és a Dán Királyság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2005. október 19-i megállapodást is.”

91. A 96. cikk c) pontjában a „9. cikk (3) bekezdésének második mondatában” szövegrész helyébe a „9b. cikk (2) bekezdésében” szövegrész lép.

92. A 99. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 96. cikk a) és c) pontjában említett perekben az európai uniós védjegyvoltalom megszűnésének megállapítására irányuló, nem viszontkereset formájában előterjesztett kifogás akkor fogadható el, ha az alperes arra hivatkozik, hogy az európai uniós védjegy megszűnése megállapításának a védjegybitorlási per megindításakor fennálló tényleges használat hiánya miatt helye lett volna.”

93. A 100. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Azon európai uniós védjegy bíróság, amelyhez európai uniós védjegyvoltalom megszűnésének megállapítására vagy törlésére irányuló viszontkeresetet nyújtottak be, csak azt követően vizsgálhatja a viszontkeresetet, hogy az érdekelt fél vagy a bíróság tájékoztatta a Hivatalt a viszontkereset benyújtásának időpontjáról. Az erre vonatkozó információt a Hivatalnak rögzítenie kell a lajstromban. A Hivatalnak tájékoztatnia kell a bíróságot arról, ha az európai uniós védjegyvoltalom megszűnésének megállapítására vagy törlésére irányuló kérelmet még a viszontkereset indítása előtt benyújtották, a bíróságnak pedig a kérelemről hozott határozat jogerőre emelkedéséig vagy a kérelem visszavonásáig, a 104. cikk (1) bekezdésével összhangban fel kell függesztenie az eljárást.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ha az európai uniós védjegy bíróság az európai uniós védjegyoltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése céljából előterjesztett viszontkereset ügyében jogerős ítéletet hozott, az ítélet egy példányát a bíróság vagy a nemzeti eljárásban érintett felek valamelyike haladéktalanul megküldi a Hivatalnak. A Hivatal vagy az érdekelt felek tájékoztatást kérhetnek az ítélet megküldéséről. A Hivatalnak az ítéletre vonatkozó bejegyzést rögzítenie kell a lajstromban, és meg kell tennie azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen az ítélet rendelkező részében foglaltaknak.”

94. A 101. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e rendelet által nem szabályozott, védjegyre vonatkozó valamennyi kérdésre az érintett európai uniós védjegy bíróságnak a vonatkozó nemzeti jogot kell alkalmaznia.”

95. A 102. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az európai uniós védjegy bíróság az alkalmazandó jog alapján rendelkezésre álló, az ügy körülményeire tekintettel általa alkalmasnak ítélt intézkedéseket és végzéseket is alkalmazhat.”

96. A „4. fejezet – Átmeneti rendelkezés” címet és a 108. cikket el kell hagyni.

97. A 113. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„113. cikk

Az átalakítás iránti kérelem benyújtása, közzététele és továbbítása

(1) Az átalakítás iránti kérelmet a Hivatalhoz kell benyújtani a 112. cikk (4), (5) vagy (6) bekezdése szerinti, vonatkozó határidőn belül, és abban fel kell tüntetni az átalakítás 112. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti okát, azokat a tagállamokat, amelyek vonatkozásában az átalakítást kérelmezik, valamint az átalakítás tárgyát képező árukat és szolgáltatásokat. Ha az átalakítást az oltalmi idő megújítás nélküli lejártát követően kérelmezik, a 112. cikk (5) bekezdésében megállapított három hónapos határidő azt a napot követő napon kezdődik, amelyen a megújítási kérelmet a 47. cikk (3) bekezdése alapján még be lehet nyújtani. Az átalakítás iránti kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az átalakítás díját meg nem fizetik.

(2) Amennyiben az átalakítás iránti kérelem valamely már meghirdetett európai uniós védjegybejelentésre vagy egy európai uniós védjegyre vonatkozik, a kérelem kézhezvételét be kell jegyezni a lajstromba, és az átalakításra irányuló kérelmet közzé kell tenni.

(3) A Hivatalnak meg kell vizsgálnia, hogy a kért átalakítás megfelel-e az e rendeletben, különösen a 112. cikk (1), (2), (4), (5) és (6) bekezdésében, valamint e cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek, valamint az e cikk (6) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban megállapított alaki feltételeknek. Ha a kérelemre vonatkozó követelmények nem teljesülnek, a Hivatalnak tájékoztatnia kell a kérelmezőt a hiányokról. Ha a Hivatal által megjelölt határidőn belül a hiányokat nem pótolják, a Hivatal az átalakítás iránti kérelmet elutasítja. Ha a 112. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni, a Hivatal csak azon tagállamok vonatkozásában utasítja el elfogadhatatlanként az átalakítás iránti kérelmet, amelyek esetében az említett rendelkezés kizárja az átalakítást. Ha az átalakítás díját nem fizették meg a 112. cikk (4), (5) vagy (6) bekezdése szerinti három hónapos határidőn belül, a Hivatalnak értesítenie kell a kérelmezőt, hogy az átalakítás iránti kérelem nem tekinthető benyújtottnak.

(4) Ha a Hivatal vagy egy európai uniós védjegy bíróság elutasította az európai uniós védjegybejelentést, vagy valamely tagállam nyelvére való hivatkozással feltétlen okok miatt törölte az európai uniós védjegyet, az átalakítást a 112. cikk (2) bekezdése értelmében minden olyan tagállam esetében ki kell zárni, amelynek az említett nyelv hivatalos nyelve. Ha a Hivatal vagy egy európai uniós védjegy bíróság elutasította az európai uniós védjegybejelentést, vagy az egész Unióra irányadónak talált feltétlen okok, illetve valamely korábbi európai uniós védjegy vagy más európai uniós iparjogvédelmi jog miatt törölte az európai uniós védjegyet, az átalakítást a 112. cikk (2) bekezdése értelmében minden tagállam esetében kizárják.

(5) Ha az átalakítás iránti kérelem megfelel az e cikk (3) bekezdésében említett feltételeknek, a Hivatalnak az átalakítás iránti kérelmet és a 84. cikk (2) bekezdésében említett adatokat továbbítani kell azon tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak, többek között a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnak, amelyek vonatkozásában a kérelmet elfogadhatónak találták. A Hivatalnak értesítenie kell a kérelmezőt a továbbítás időpontjáról.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

- a) a valamely európai uniós védjegybejelentésnek vagy lajstromozott európai uniós védjegynek nemzeti védjegybejelentéssé való átalakítása iránti, az (1) bekezdés szerinti kérelem kötelező tartalmi elemei;
- b) az átalakítás iránti kérelmek (2) bekezdés szerinti közzétételében feltüntetendő adatok.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

98. A 114. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 113. cikk alapján továbbított uniós védjegybejelentést vagy uniós védjegyet nem lehet alávetni a nemzeti jog olyan alaki követelményeinek, amelyek az e rendeletben vagy az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokban előírtaktól eltérőek, vagy azokat meghaladják.”

99. A 115. cikk (1) bekezdésében az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A Hivatal az Unió ügynöksége”.

100. A 116. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem érintve, a Hivatal kirendelt nemzeti szakértőket vagy a Hivatal által nem alkalmazott egyéb személyzetet is igénybe vehet. Az igazgatótanácsnak határozatot kell elfogadnia, amelyben meghatározza a nemzeti szakértők Hivatalhoz történő kirendelésének szabályait.”

101. A 117. cikkben az „a Hivatalra” szövegrész helyébe az „a Hivatalra és személyzetére” szövegrész lép.

102. A 119. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A felszólalást, a megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelmet a Hivatal nyelveinek egyikén kell benyújtani.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdésben foglaltakat nem érintve:

- a) az európai uniós védjegybejelentésekkel kapcsolatos kérelmek vagy nyilatkozatok az európai uniós védjegybejelentés benyújtásának nyelvén vagy a bejelentő által a bejelentésben megjelölt második nyelven nyújthatók be;
- b) a lajstromozott európai uniós védjegyekkel kapcsolatos kérelmek vagy nyilatkozatok a Hivatal valamely hivatalos nyelvén nyújthatók be.

Ha azonban a kérelmet a Hivatal által rendelkezésre bocsátott, a 79b. cikk (2) bekezdésében említett formanyomtatványok egyikén nyújtják be, a formanyomtatványok az Unió bármely hivatalos nyelvén használhatók, feltéve, hogy a formanyomtatványban a szövegszerű adatokat a Hivatal egyik hivatalos nyelvén töltik ki.”;

- c) a (6) bekezdés második albekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A fordítást a felszólalási időszak lejártát követő, vagy a védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelem benyújtásának időpontjától számított egy hónapon belül kell elkészíteni.”;

- d) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(8) A (4) és a (7) bekezdésben foglaltakat nem érintve, valamint eltérő rendelkezés hiányában a Hivatal előtti írásbeli eljárásokban a felek a Hivatal bármely nyelvét használhatják. Ha a választott nyelv nem azonos az eljárás nyelvével, a félnek az eredeti irat benyújtásától számított egy hónapon belül be kell nyújtania az irat utóbbi nyelven készült fordítását. Ha az európai uniós védjegy bejelentője egyetlen félként vesz részt a Hivatal előtt folyó eljárásban, és az európai uniós védjegybejelentés benyújtásának nyelve a Hivatalnak nem hivatalos nyelve, a fordítás a bejelentő által a bejelentésében megjelölt második nyelven is benyújtható.

(9) Az ügyvezető igazgatónak kell meghatároznia a fordítások hitelesítésének módját.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

- a) milyen mértékben lehetséges a Hivatal előtti írásbeli eljárásokban benyújtandó igazoló iratoknak az Unió bármely hivatalos nyelvén történő benyújtása, valamint milyen esetekben van szükség fordítás benyújtására;
- b) milyen normák vonatkoznak a Hivatalhoz benyújtandó fordításokra.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

103. A 120. cikk (1) bekezdésében az „a végrehajtási rendelet” szövegrész helyébe „az e rendelet alapján elfogadott jogi aktus” szövegrész lép.

104. A 122. cikket el kell hagyni.

105. A 123. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„123. cikk

Átláthatóság

(1) A Hivatal birtokában lévő dokumentumokra az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) alkalmazandó.

(2) Az igazgatótanács részletes szabályokat fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására vonatkozóan.

(3) A Hivatal által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke alapján hozott határozatok az Európai Unió működéséről szóló szerződés 228., illetve 263. cikkében meghatározott feltételek szerint az európai ombudsman révén támadhatók meg, illetve azokkal szemben kereset indítható az Európai Unió Bírósága előtt.

(4) A személyes adatok Hivatal általi kezelésére a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).”

106. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„123a. cikk

A minősített adatokra és a nem minősített érzékeny adatokra vonatkozó biztonsági szabályok

A Hivatalnak a Bizottságnak az európai uniós minősített adatok (EU-minősített adatok – EUCI) és nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó, az (EU, Euratom) 2015/443 (*) és az (EU, Euratom) 2015/444 (**) bizottsági határozatban meghatározott biztonsági szabályaiban foglalt biztonsági elveket kell alkalmaznia. A biztonsági elvek alkalmazása többek között a minősített információk cseréjére, kezelésére és tárolására vonatkozó rendelkezéseket érinti.

(*) A Bizottság (EU, Euratom) 2015/443 határozata (2015. március 13.) a Bizottságon belüli biztonságról (HL L 72., 2015.3.17., 41. o.).

(**) A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.).

107. A XII. cím a következő fejezettel egészül ki:

„1a. FEJEZET

A Hivatal feladatai és a konvergencia elősegítése érdekében folytatott együttműködés

123b. cikk

A Hivatal feladatai

(1) A Hivatal feladatai a következők:

- a) az e rendelet által létrehozott európai uniós védjegyrendszer igazgatása és előmozdítása;
- b) a 6/2002/EK tanácsi rendelet (*) által létrehozott európai formatervezésiminta-oltalmi rendszer igazgatása és előmozdítása;
- c) a védjegyoltalom és a formatervezésiminta-oltalom területén alkalmazott módszerek és eszközök konvergenciájának elősegítése a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalaival, köztük a Benelux Szellemi Tulajdonvédelmi Hivatallal együttműködve;
- d) a 386/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (**) említett feladatok;
- e) a 2012/28/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben (***) a Hivatalra ruházott feladatok.

(2) Az (1) bekezdésben ráruházott feladataival összefüggésben a Hivatal intézményekkel, hatóságokkal, szervekkel, iparjogvédelmi hivatalokkal, nemzetközi szervezetekkel és nem kormányzati szervezetekkel folytat együttműködést.

(3) A felek közötti békés vitarendezés elősegítése érdekében a Hivatal önkéntes közvetítői szolgáltatást nyújthat.

123c. cikk

A módszerek és eszközök konvergenciájának elősegítése érdekében folytatott együttműködés

(1) A védjegyoltalom és a formatervezésiminta-oltalom területén alkalmazott módszerek és eszközök konvergenciájának elősegítése érdekében a Hivatalnak, a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak és a Benelux Szellemi Tulajdonvédelmi Hivatalnak együtt kell működniük egymással.

A (3) bekezdésben foglaltakat nem érintve, ez az együttműködés különösen az alábbi tevékenységi területekre terjed ki:

- a) közös vizsgálati standardok kidolgozása;
- b) közös vagy összekapcsolt adatbázisok és portálok létrehozása az Unió egészére kiterjedő konzultáció, keresés és osztályozás céljából;
- c) folyamatos adat- és információszolgáltatás, illetve adat- és információcsere, többek között a b) pontban említett adatbázisok és portálok adatokkal való feltöltésének céljából is;
- d) közös standardok és gyakorlat kialakítása az Unióban alkalmazott különböző eljárások és rendszerek közötti átjárhatóság biztosítása, valamint a következetesség, a hatékonyság és az eredményesség javítása érdekében;
- e) az iparjogvédelmi jogokkal és eljárásokkal kapcsolatos információcsere, ideértve az ügyfélszolgálatoknak és információs központoknak nyújtott kölcsönös segítséget is;
- f) az a)–e) pontokban említett területekkel összefüggő szakmaitapasztalat-csere és segítségnyújtás.

(2) Az ügyvezető igazgató javaslata alapján az igazgatótanácsnak meghatározza és koordinálja az (1) és (6) bekezdésben említett területekkel összefüggő uniós és tagállami érdekű projekteket, továbbá felkéri a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalait és a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalt a projektekből való részvételre.

A projektek meghatározásának tartalmaznia kell az egyes részt vevő tagállami központi iparjogvédelmi hivatalok, a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal, illetve a Hivatal konkrét kötelezettségeit és feladatait. A Hivatalnak konzultálnia kell a felhasználók képviselőivel, különösen a projektek meghatározásának és a projektek eredményei értékelésének szakaszában.

(3) A tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai és a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal kívülmaradhatnak a (2) bekezdés első albekezdésében említett projektekből való együttműködésből, illetve korlátozhatják vagy ideiglenesen felfüggeszthetik azt.

Amennyiben az első albekezdés szerinti valamely lehetőséggel élnek, a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak és a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnak írásbeli nyilatkozatot kell benyújtaniuk a Hivatalhoz döntésük okairól.

(4) Azt követően hogy, elkötelezték magukat az egyes projektekből való részvételre, a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak és a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnak – a (3) bekezdésben foglaltakat nem érintve – érdemben részt kell venniük a (2) bekezdésben említett projektekből, azok fejlesztésének, működésének, átjárhatóságának és aktualizálásának biztosítása érdekében.

(5) A Hivatal olyan mértékben nyújthat pénzügyi támogatást a (2) bekezdésben említett projektekhez, amely a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainak és a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnak – a (4) bekezdés alkalmazásában – az említett projektekből való érdemi részvételének biztosításához szükséges. A pénzügyi támogatás nyújtható vissza nem térítendő támogatás vagy természetbeni támogatás formájában. A finanszírozás teljes összege nem haladhatja meg a Hivatal éves bevételének 15 %-át. A vissza nem térítendő támogatás kedvezményezettjei a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai és a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal lehetnek. A Hivatalra alkalmazandó pénzügyi szabályokkal, továbbá a 966/2012/EU, Euratom

európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (****) és az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek (*****) a támogatás-odaítélésre vonatkozó elveivel összhangban a támogatások pályázati felhívás nélkül odaítélhetők.

(6) A védjegyrendszerrel kapcsolatos tájékozottság javítása és a hamisítás elleni küzdelem érdekében a Hivatal és a tagállamok illetékes hatóságai önkéntes alapon együttműködnek egymással. Az együttműködésnek magában kell foglalnia különösen a megszilárdult szabványok és gyakorlatok alkalmazására, illetve az oktatási és képzési tevékenységek szervezésére irányuló projekteket. Az ilyen projektek támogatására fordítható pénzügyi támogatás az (5) bekezdésben említett finanszírozás összesített összegének a részét képezi. A (2)–(5) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó.

(*) A Tanács 6/2002/EK rendelete (2001. december 12.) a közösségi formatervezési mintáról (HL L 3., 2002.1.5., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 386/2012/EU rendelete (2012. április 19.) a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) a szellemi tulajdonjogok érvényesítésével kapcsolatos feladatokkal, ideértve a közszféra és a magánszektor képviselőinek a szellemi tulajdoni jogsértések európai megfigyelőközpontjaként történő összehívásával való megbízásáról (HL L 129., 2012.5.16., 1. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/28/EU irányelve (2012. október 25.) az árva művek egyes megengedett felhasználási módjairól (HL L 299., 2012.10.27., 5. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

(*****) A Bizottság 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. október 29.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól (HL L 362., 2012.12.31., 1. o.).

108. A XII. cím 2. és 3. fejezetének helyébe a következő szöveg lép:

„2. FEJEZET

Igazgatótanács

124. cikk

Az igazgatótanács feladatai

(1) Az 5. fejezet alapján a költségvetési bizottsághoz rendelt feladatok körét nem érintve az igazgatótanács a következő feladatokat látja el:

- a) az ügyvezető igazgató által a 128. cikk (4) bekezdésének c) pontjával összhangban benyújtott tervezet alapján – a Bizottság véleményének figyelembevételével – elfogadja a Hivatal következő évre szóló éves munkaprogramját, és elküldi az elfogadott éves munkaprogramot az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak;
- b) a z ügyvezető igazgató által a 128. cikk (4) bekezdésének e) pontjával összhangban benyújtott tervezet alapján és a Bizottság véleményének figyelembevételével – az ügyvezető igazgató és az Európai Parlament illetékes bizottsága közötti véleménycserét követően – elfogadja a Hivatal többéves stratégiai programját, benne a Hivatal nemzetközi együttműködésre vonatkozó stratégiajával, majd elküldi az elfogadott többéves stratégiai programot az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak;
- c) az ügyvezető igazgató által a 128. cikk (4) bekezdésének g) pontjával összhangban benyújtott tervezet alapján elfogadja az éves jelentést, és elküldi az elfogadott éves jelentést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek;
- d) az ügyvezető igazgató által a 128. cikk (4) bekezdésének h) pontjával összhangban benyújtott tervezet alapján elfogadja a többéves személyzeti tervet;
- e) gyakorolja a 123c. cikk (2) bekezdése alapján ráruházott jogkört;
- f) gyakorolja a 139. cikk (5) bekezdése alapján ráruházott jogkört;
- g) elfogadja az összeférhetetlenségek Hivatalon belüli megelőzésére és kezelésére vonatkozó szabályokat;
- h) a (2) bekezdéssel összhangban a Hivatal személyzete tekintetében gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek által a munkaszerződés megkötésére felhatalmazott hatóságra ruházott kinevezési hatásköröket (a továbbiakban: a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei);

- i) a személyzeti szabályzat 110. cikkében előírt eljárással összhangban elfogadja a megfelelő végrehajtási szabályokat a személyzeti szabályzathoz és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekhez kapcsolódóan;
- j) összeállítja a 129. cikk (2) bekezdésében említett jelöltek listáját;
- k) gondoskodik arról, hogy sor kerüljön a megfelelő lépésekre a belső és külső ellenőrzési jelentésekből és a 165a. cikkben említett értékelésekből, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokból származó megállapítások és ajánlások nyomán;
- l) ki kell kérni véleményét a Hivatal általi vizsgálatra vonatkozó iránymutatások elfogadását megelőzően és az e rendeletben előírt egyéb esetekben;
- m) amennyiben szükségesnek ítéli, az ügyvezető igazgató és a Bizottság számára véleményt ad, továbbá azoktól tájékoztatást kér.

(2) Az igazgatótanácsnak a személyzeti szabályzat 110. cikkének és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 142. cikkének megfelelően a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésén és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 6. cikkén alapuló határozatot kell elfogadnia, melyben a kinevezésre jogosult hatóság megfelelő hatáskörei gyakorlására az ügyvezető igazgatónak felhatalmazást ad és meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei gyakorlására adott felhatalmazás felfüggeszthető.

Az ügyvezető igazgató e hatáskörök gyakorlására további felhatalmazást adhat.

Rendkívüli körülmények esetén az igazgatótanács határozat útján átmenetileg felfüggesztheti a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei gyakorlására az ügyvezető igazgatónak adott felhatalmazást, valamint e hatáskörök gyakorlására az utóbbi általi további felhatalmazást, és e hatásköröket maga gyakorolhatja vagy arra nézve felhatalmazást adhat valamely tagjának, illetőleg a személyzetnek egy, az ügyvezető igazgatótól eltérő tagjának.

125. cikk

Az igazgatótanács összetétele

- (1) Az igazgatótanács a tagállamok egy-egy képviselőjéből, a Bizottság két képviselőjéből és az Európai Parlamentet képviselő egy személyből, valamint azok helyetteseiből áll.
- (2) Az igazgatótanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik.

126. cikk

Az igazgatótanács elnöke

- (1) Az igazgatótanács a tagjai közül elnököt és elnökhelyettest választ. Az elnökhelyettes hivatalból helyettesíti az elnököt, ha az feladatainak ellátásában akadályoztatva van.
- (2) Az elnök és az elnökhelyettes megbízatása négy évre szól. A hivatali idő egyszer megújítható. Amennyiben azonban igazgatótanács tagjuk a megbízatásuk ideje alatt szűnik meg, ezzel egyidejűleg a megbízatásuk is automatikusan lejár.

127. cikk

Ülések

- (1) Az igazgatótanács üléseit az elnök hívja össze.
- (2) Az igazgatótanács eltérő rendelkezése hiányában az ügyvezető igazgató részt vesz annak tanácskozásain.

- (3) Az igazgatótanács évente legalább egyszer rendes ülést tart. Ezen túlmenően ülést tart elnökének kezdeményezésére, illetve a Bizottság vagy a tagállamok egyharmadának kérelmére.
- (4) Az igazgatótanács elfogadja eljárási szabályzatát.
- (5) Az igazgatótanács határozatait tagjainak abszolút többségi szavazatával hozza meg. Ugyanakkor a 124. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja, a 126. cikk (1) bekezdése és a 129. cikk (2) és (4) bekezdése alapján az igazgatótanács hatáskörébe utalt döntések meghozatalához az igazgatótanács tagjainak kétharmados többsége szükséges. A tagok mindkét esetben egy-egy szavazattal rendelkeznek.
- (6) Az igazgatótanács üléseire megfigyelőket hívhat meg.
- (7) Az igazgatótanács titkárságát a Hivatal biztosítja.

3. FEJEZET

Ügyvezető igazgató

128. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai

- (1) A Hivatalt az ügyvezető igazgató irányítja. Az ügyvezető igazgató az igazgatótanácsnak tartozik felelősséggel.
- (2) Az ügyvezető igazgató – a Bizottság, az igazgatótanács és a költségvetési bizottság hatáskörének sérelme nélkül – feladatainak ellátása során függetlenül köteles eljárni, utasításokat kormányoktól vagy más szervezettől nem kérhet és nem is fogadhat el.
- (3) Az ügyvezető igazgató a Hivatal jogi képviselője.
- (4) Az ügyvezető igazgátónak különösen az alábbi feladatokat látja, és e feladatokat átruházhatja:
- a) megteszi a Hivatal működésének biztosításához szükséges valamennyi intézkedést, ideértve a belső igazgatási utasítások elfogadását és a közlemények közzétételét;
 - b) végrehajtja az igazgatótanács által hozott határozatokat;
 - c) elkészíti az éves munkaprogram tervezetét, amelyben jelzi az egyes tevékenységekhez rendelt személyzeti és pénzügyierőforrás-becsléseket, majd a Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtja azt az igazgatótanácsnak;
 - d) a 123c. cikk (2) bekezdésének megfelelően javaslatokat nyújt be az igazgatótanácshoz;
 - e) elkészíti a többéves stratégiai program tervezetét, ideértve a Hivatal nemzetközi együttműködési stratégiáját is, majd a Bizottsággal folytatott konzultációt és az Európai Parlament illetékes bizottságával folytatott véleménycserét követően benyújtja azt az igazgatótanácsnak;
 - f) végrehajtja az éves munkaprogramot és a többéves stratégiai programot, és végrehajtásukról beszámol az igazgatótanácsnak;
 - g) elkészíti a Hivatal éves tevékenységi jelentését, majd benyújtja az igazgatótanácsnak jóváhagyásra;
 - h) elkészíti a többéves személyzeti terv tervezetét, majd a Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtja azt az igazgatótanácsnak;
 - i) cselekvési tervet készít a belső és külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből származó megállapítások, valamint az OLAF által lefolytatott vizsgálatok nyomán hozandó intézkedésekről, és évente kétszer beszámol az elért eredményekről a Bizottságnak és az igazgatótanácsnak;

- j) a csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni megelőző intézkedések alkalmazásával, hatékony ellenőrzésekkel, illetve szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek behajtásával és adott esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciók és pénzbírságok kiszabásával védi az Unió pénzügyi érdekeit;
- k) elkészíti a Hivatal csalás elleni stratégiáját és jóváhagyásra benyújtja azt a költségvetési bizottságnak;
- l) a rendelet egységes alkalmazásának biztosítása érdekében jogi kérdéseket utalhat a kibővített fellebbezési tanács a továbbiakban: Nagytanács elé, különösen, ha a fellebbezési tanácsok az adott kérdésre vonatkozóan egymástól eltérő határozatokat hoztak;
- m) becsléseket készít a Hivatal bevételeiről és kiadásairól, és végrehajtja a költségvetést;
- n) gyakorolja azon hatásköröket, amelyek tekintetében az igazgatótanács által a személyzetre vonatkozóan a 124. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban felhatalmazást kapott;
- o) az e rendeletben és az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokban meghatározott kritériumokkal összhangban gyakorolja a 26. cikk (3) bekezdése, a 29. cikk (5) bekezdése, a 30. cikk (3) bekezdése, a 75. cikk (2) bekezdése, a 78. cikk (5) bekezdése, a 79., a 79b. és a 79c. cikk, a 87. cikk (4) bekezdése, a 87a. cikk (3) bekezdése, a 88. cikk (5) bekezdése, a 88a. cikk, a 89. cikk, a 93. cikk (4) bekezdése, a 119. cikk (9) bekezdése, a 144. cikk, a 144a. cikk (1) bekezdése, a 144b. cikk (2) bekezdése és a 144c. cikk által ráruházott hatásköröket.

(5) Az ügyvezető igazgatót feladatainak ellátásában egy vagy több ügyvezetőigazgató-helyettes segíti. Az ügyvezető igazgatót távollétében vagy akadályoztatása esetén az igazgatótanács által megállapított eljárásnak megfelelően az ügyvezetőigazgató-helyettes vagy ügyvezetőigazgató-helyettesek valamelyike helyettesíti.

129. cikk

Az ügyvezető igazgató kinevezése és felmentése, valamint hivatali idejének meghosszabbítása

(1) Az ügyvezető igazgató az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja értelmében a Hivatal ideiglenes alkalmazottjaként látja el feladatkörét.

(2) Az ügyvezető igazgatót az igazgatótanács által nyílt és átlátható kiválasztási eljárás lefolytatását követően javasolt jelöltek listájáról a Tanács nevezi ki egyszerű többséggel. Kinevezése előtt az igazgatótanács által kiválasztott jelölt felkérhető az Európai Parlament valamely illetékes bizottsága előtti meghallgatásra, és az illetékes bizottság tagjai által feltett kérdések megválaszolására. Az ügyvezető igazgató szerződésének megkötése céljából a Hivatalt az igazgatótanács elnöke képviseli.

Az ügyvezető igazgató kizárólag a Tanács által az igazgatótanács javaslata alapján hozott határozattal menthető fel a tisztségéből.

(3) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. Ezen időszak végéig az igazgatótanács értékelést készít, amelyben figyelembe veszi az ügyvezető igazgató teljesítményének értékelését, valamint a Hivatal előtt álló jövőbeli feladatokat és kihívásokat.

(4) A Tanács a (3) bekezdésben említett értékelést figyelembe véve egy alkalommal, legfeljebb öt évre meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató hivatali idejét.

(5) Az az ügyvezető igazgató, akinek a megbízatását meghosszabbították, megbízatása összesített hivatali idejének lejártakor nem vehet részt az ugyanazon tisztség betöltésére vonatkozó kiválasztási eljárásban.

(6) Az ügyvezetőigazgató-helyettes vagy ügyvezetőigazgató-helyettesek a (2) bekezdés szerint nevezhetők ki, illetve menthetők fel az ügyvezető igazgatóval és adott esetben a megválasztott, de még ki nem nevezett ügyvezető igazgatóval folytatott konzultációt követően. Az ügyvezetőigazgató-helyettes hivatali ideje öt év. A hivatali időt a Tanács egy alkalommal, az ügyvezető igazgatóval folytatott konzultációt követően, legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatja."

109. A 130. cikk a következőképpen módosul:

a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység;”;

b) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„f) az ügyvezető igazgató által erre kinevezett bármely szervezeti egység vagy személy.”

110. A 131. cikkben a „36., 37. és 68. cikk”-re történő hivatkozás helyébe a „36., 37., 68. és 74c. cikk”-re való hivatkozás lép.

111. A 132. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a harmadik mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A költségekkel vagy eljárásokkal kapcsolatos határozatokat a tagok egyike hozza meg.”;

b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben rögzíti a tagok egyike által meghozandó határozatok pontos típusait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

112. A 133. cikk helyébe a következő lép:

„133. cikk

A lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység

(1) A lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység felelős a lajstrombejegyzésekkel kapcsolatos döntésekért.

(2) A lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység vezeti a hivatásos képviselők 93. cikk (2) bekezdésében említett jegyzékét is.

(3) A szervezeti egység határozatait a tagok egyike hozza meg.”

113. A 134. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A törlési osztály dönt a következőkről:

a) az európai uniós védjegyjaltalom megszűnésének megállapítására vagy törlésére irányuló kérelem;

b) az európai uniós védjegyjaltalom átruházására irányuló, 18. cikk szerinti kérelem.”;

b) a (2) bekezdésben a harmadik mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A 132. cikk (2) bekezdése szerint elfogadott aktusban meghatározott, költségekkel vagy eljárásokkal kapcsolatos határozatokat a tagok egyike hozza meg.”

114. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„134a. cikk

Általános hatáskör

Az e rendelet által előírt azon határozatokat, amelyek nem tartoznak az elbírálók, a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység hatáskörébe, az ügyvezető igazgató által e célra kinevezett szervezeti egységnek vagy tisztviselőnek kell meghoznia.”

115. A 135. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fellebbezési tanácsok feladata a 131–134a. cikk alapján hozott határozatok ellen benyújtott fellebbezésekről való döntéshozatal.”;

b) a (2) bekezdésben a „bővített tanács” kifejezés helyébe a „Nagytanács” kifejezés lép;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Nagytanács hatáskörébe tartozó különleges esetek meghatározásához figyelembe kell venni az ügy jogi nehézségét vagy jelentőségét, illetve az egyéb különleges körülményeket. Ilyen eseteket a következők utalhatnak a Nagytanács elé:

a) a fellebbezési tanácsoknak a 136. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett testülete; vagy

b) az ügyben eljáró tanács.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Nagytanács feladatai közé tartozik továbbá indokolással ellátott véleményeket adni az ügyvezető igazgató által a 128. cikk (4) bekezdésének l) pontja alapján elé terjesztett jogi kérdésekről.”;

e) az (5) bekezdés utolsó mondatát el kell hagyni.

116. A 136. cikk helyébe a következő lép:

„136. cikk

A fellebbezési tanácsok tagjainak függetlensége

(1) A fellebbezési tanácsok elnökét és az egyes tanácsok elnökeit – a Hivatal ügyvezető igazgatójának kinevezésére a 129. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően – öt évre kell kinevezni. Ezen időtartam alatt nem menthetők fel, kivéve, ha felmentésüket alapos ok indokolja, és a Bíróság az őket kinevező intézmény kérelme alapján ilyen értelmű határozatot hoz.

(2) A fellebbezési tanácsok elnökének megbízatása az igazgatótanács által adott kedvező teljesítményértékelést követően egy alkalommal további öt évre vagy – ha az érintett személy a nyugdíjkorhatárt az újabb megbízatás időtartama alatt éri el – a nyugdíjkorhatár eléréséig meghosszabbítható.

(3) Az egyes fellebbezési tanácsok elnökeinek megbízatása az igazgatótanács által adott kedvező teljesítményértékelést követően további ötéves időszakokra vagy – ha az érintett személy a nyugdíjkorhatárt az újabb megbízatás időtartama alatt éri el – a nyugdíjkorhatár eléréséig meghosszabbítható a fellebbezési tanácsok elnökével való konzultációt követően.

(4) A fellebbezési tanácsok elnökének az alábbi vezetői és szervezési feladatai vannak:

a) elnöki feladatokat lát el a fellebbezési tanácsoknak a tanácsokra vonatkozó szabályokat meghatározó és a tanácsok munkáját szervező testületében (a továbbiakban: az elnökség);

b) gondoskodik az elnökség határozatainak végrehajtásáról;

- c) az elnökség által meghatározott objektív szempontok alapján elosztja az ügyeket a tanácsok között;
- d) a tervezett kiadások összeállítása céljából továbbítja az ügyvezető igazgatóhoz a tanácsok kiadási szükségleteit.

A fellebbezési tanácsok elnöke látja el a Nagytanács elnöki feladatait.

(5) A fellebbezési tanácsok tagjait az igazgatótanács nevezi ki öt évre. A tagok megbízatása az igazgatótanács által adott kedvező teljesítményértékelést követően további öt éves időszakokra vagy – ha az érintett személy a nyugdíjkorhatárt az újabb megbízatás időtartama alatt éri el – a nyugdíjkorhatár eléréséig meghosszabbítható a fellebbezési tanácsok elnökével való konzultációt követően.

(6) A fellebbezési tanácsok tagjai nem menthetők fel, kivéve, ha felmentésüket alapos ok indokolja, és a Bíróság, azt követően, hogy az igazgatótanács a fellebbezési tanácsok elnökének javaslatára, az érintett tagot adó tanács elnökével folytatott konzultációt követően az ügyet elé utalta, ilyen értelmű határozatot hoz.

(7) A fellebbezési tanácsok elnökének, az egyes fellebbezési tanácsok elnökeinek és azok tagjainak függetlenül kell eljárniuk. Az elnököket és a tagokat döntéseikben semmilyen utasítás nem köti.

(8) A fellebbezésekről, illetve az ügyvezető igazgató által elé terjesztett jogi kérdésekről a 135. cikk alapján a Nagytanács által hozott határozatok és vélemények kötelező erejűek a Hivatal határozathozatalra jogosult, 130. cikkben említett munkatársai, illetve szervezeti egységei számára.

(9) A fellebbezési tanácsok elnöke, valamint az egyes fellebbezési tanácsok elnökei és tagjai nem lehetnek elbírálók, sem pedig a felszólalási osztályok, a lajstrom vezetésével megbízott szervezeti egység vagy a törlési osztályok tagjai.”

117. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„136a. cikk

A fellebbezési tanácsok elnöksége és a Nagytanács

(1) Az elnökség tagjai a következők: a fellebbezési tanácsok elnöke mint az elnökség elnöke, az egyes tanácsok elnökei, valamint a tanácsok azon tagjai, akiket a tanácsok teljes tagsága – ide nem értve a fellebbezési tanácsok elnökét és az egyes tanácsok elnökeit – saját soraiból választ meg az adott naptári évre. Az így megválasztott tanácsstagok száma a tanácsok teljes – a fellebbezési tanácsok elnöke és az egyes tanácsok elnökei nélkül számított – taglétszámának egynegyede kell, hogy legyen, szükség esetén e számot felfelé kerekítve.

(2) A 135. cikk (2) bekezdése szerinti Nagytanács kilenc tagból áll, akik a következők: a fellebbezési tanácsok elnöke, az egyes tanácsok elnökei, adott esetben az ügynek a Nagytanács elé történő utalást megelőzően kijelölt előadója, valamint – a fellebbezési tanácsok elnökének és az egyes tanácsok elnökeinek kivételével – a fellebbezési tanácsok valamennyi tagjának nevét tartalmazó listáról rotációs alapon kiválasztott tagok.”

118. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„136b. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza a fellebbezési tanácsok munkájával kapcsolatos szervezeti kérdéseket, ideértve az elnökség felállítását és szerepét, a Nagytanács összetételét és az ügyek Nagytanács elé utalására vonatkozó szabályokat, valamint azokat a feltételeket, amelyek mellett a 135. cikk (2) és (5) bekezdésének megfelelően a tagok egyike hoz határozatokat.”

119. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„137a. cikk

Közvetítői központ

(1) A 123b. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a Hivatal közvetítői központot (a továbbiakban: a központ) hozhat létre.

(2) Bármely természetes vagy jogi személy önkéntes alapon igénybe veheti a központ szolgáltatásait az e rendeleten vagy a 6/2002/EK rendeleten alapuló jogviták békés rendezése céljából.

(3) A felek együttes kérelem alapján veszik igénybe a közvetítést. A megfelelő díj megfizetéséig a kérelem nem tekinthető benyújtottnak. A fizetendő összeget az ügyvezető igazgatónak kell megállapítania a 144. cikk (1) bekezdésével összhangban.

(4) A Hivatal felszólalási osztályai, törlési osztályai vagy fellebbezési tanácsai előtt folyamatban lévő ügyekkel kapcsolatos jogviták esetében közvetítés iránti együttes kérelem a következők valamelyikének benyújtását követően bármikor benyújtható: felszólalás, a megszűnés megállapítására irányuló kérelem vagy törlési kérelem, valamint a felszólalási vagy a törlési osztályok határozataival szembeni fellebbezés.

(5) A közvetítés iránti együttes kérelem benyújtásának időpontjától kezdődően fel kell függeszteni a szóban forgó eljárást, és – a vonatkozó díj befizetésére megállapított határidő kivételével – a határidők megszakadnak. A határidők az eljárás folytatódásának napjától továbbfolytnak.

(6) A feleket fel kell kérni, hogy a (12) bekezdésben említett jegyzékből együttesen jelöljenek ki egy olyan közvetítőt, aki nyilatkozatot tett arról, hogy rendelkezik az adott közvetítéshez szükséges nyelvismerettel. Amennyiben a felek a felkérést követő 20 napon belül nem jelölnek ki közvetítőt, a közvetítést sikertelennek kell tekinteni.

(7) A feleknek a közvetítővel közösen kötött közvetítési megállapodásban kell rögzíteniük a közvetítés részletes szabályait.

(8) Mihelyst a felek egyezsége jutnak, vagy a felek egyike kijelenti, hogy nem kívánja folytatni a közvetítésben való részvételt, vagy a közvetítő megállapítja, hogy a feleknek nem sikerült egyezsége jutniuk, a közvetítőnek le kell zárnia a közvetítői eljárást.

(9) A közvetítőnek tájékoztatnia kell a feleket és a Hivatal érintett munkatársát, illetve szervezeti egységét, mihelyst a közvetítői eljárás lezárult.

(10) A közvetítés keretében lefolytatott megbeszéléseknek és tárgyalásoknak a közvetítésben érintett valamennyi személyre – különösen a közvetítőre, a felekre és a felek képviselőire – vonatkozóan bizalmasak. A közvetítés során benyújtott valamennyi dokumentumot és információt külön kell tárolni a Hivatalnál zajló minden egyéb eljárás irataitól, és azok nem lehetnek ilyen iratok részei.

(11) A közvetítést a felek megállapodása alapján az Unió egyik hivatalos nyelvén kell lefolytatni. Amennyiben a közvetítés a Hivatal előtt folyamatban lévő jogvitákkal kapcsolatos, a közvetítést – hacsak a felek nem állapodnak meg másként – a Hivatalnál folyó eljárás nyelvén kell lefolytatni.

(12) A Hivatalnak jegyzéket kell összeállítania azokról a közvetítőkről, akik a jogviták rendezéséhez támogatást nyújtanak a feleknek. A közvetítőknél függetlennek kell lenniük, valamint megfelelő szakértelemmel és tapasztalattal kell rendelkezniük. A jegyzékben mind a Hivatal alkalmazásában álló, mind azoktól eltérő közvetítők szerepelhetnek.

(13) A közvetítőknél pártatlanul kell ellátniuk a feladataikat, és kijelölésük esetén nyilatkozniuk kell minden vélt vagy valós összeférhetetlenségről. A Hivatalnak a 130. cikkben felsorolt, határozathozatalra jogosult munkatársai és szervezeti egységeinek tagjai nem vehetnek részt olyan ügyekkel kapcsolatos közvetítésben, amelyeket illetően:

- a) korábban bármilyen módon részt vettek a közvetítői útra terelt eljárásokban;
- b) az említett eljárásokban bármilyen személyes érdekelttségük van; vagy
- c) korábban valamelyik fél képviselőjeként vettek részt az eljárásban.

(14) A közvetítők a közvetítés sikertelensége miatt folytatódó eljárásokban nem lehetnek a 130. cikkben felsorolt, határozathozatalra jogosult munkatársak vagy szervezeti egységek tagjai.

(15) A Hivatal együttműködhet közvetítéssel foglalkozó, más elismert nemzeti vagy nemzetközi szervvel.”

120. A 138. cikk helyébe a következő cikk lép:

„138. cikk

Költségvetési bizottság

(1) A költségvetési bizottság az e fejezetben ráruházott feladatokat látja el.

(2) A 125. cikk és a 126. cikk, valamint a 127. cikk (1)–(4) és (5) bekezdése, amennyiben az az elnök és az elnökhelyettes megválasztására vonatkozik, továbbá a 127. cikk (6) és (7) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a költségvetési bizottságra.

(3) A költségvetési bizottságnak tagjai abszolút többségével kell meghoznia határozatait. Ugyanakkor a 140. cikk (3) bekezdése és a 143. cikk alapján a költségvetési bizottság hatáskörébe utalt határozatok meghozatalához a tagok kétharmados többsége szükséges. A tagok mindkét esetben egy-egy szavazattal rendelkeznek.”

121. A 139. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„139. cikk

Költségvetés

(1) A Hivatal bevételi és kiadási előirányzatait pénzügyi évenként kell elkészíteni, és azokat a Hivatal költségvetésében fel kell tüntetni. Minden pénzügyi év az adott naptári évnek felel meg.

(2) A költségvetésben szereplő bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(3) Az egyéb bevételi források sérelme nélkül a bevételek az e rendelet I. melléklete alapján fizetendő díjak teljes összegéből, a 6/2002/EK rendeletben előírt díjak teljes összegéből, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás esetében az e rendelet 145. cikkében említett, a Madridi Jegyzőkönyv szerinti díjak teljes összegéből és a Madridi Jegyzőkönyv részes feleinek kifizetett egyéb összegekből, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás esetében a 6/2002/EK rendelet 106c. cikkében említett Genfi Szöveg értelmében fizetendő díjak teljes összegéből és a Genfi Szöveg részes feleinek kifizetett egyéb összegekből, valamint az Unió általános költségvetése Bizottságra vonatkozó szakaszának külön megnevezésében szereplő, szükséges mértékű támogatásból állnak.

(4) A Hivatalnak minden évben ellentételeznie kell a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainál, a Benelux Szellemijajdon-védelmi Hivatalnál és bármely egyéb, a tagállamok által kinevezendő érintett hatóságnál azon konkrét feladatok miatt felmerülő költségeket, amelyeket azok az európai uniós védjegyrendszer működtetésének részeként látnak el a következő szolgáltatások és eljárások keretében:

- a) a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalainál, illetve a Benelux Szellemijajdon-védelmi Hivatalnál folytatott, európai uniós védjegyeket érintő felszólalási vagy törlési eljárások;
- b) ügyfélszolgálatok és információs központok révén tájékoztatásnyújtás az európai uniós védjegyrendszer működéséről;
- c) az európai uniós védjegyhez fűződő jogok érvényesítése, többek között a 9. cikk (4) bekezdése alapján hozott intézkedéssel.

(5) A (4) bekezdésben említett költségek ellentételezésének a Hivatal éves bevétele 5 %-ának kell megfelelnie. Az e bekezdés harmadik albekezdésében foglaltakat nem érintve, a Hivatal javaslata alapján és a költségvetési bizottsággal való konzultációt követően az elosztási kulcsot az igazgatótanács feladata meghatározni az alábbi igazságos, méltányos és releváns mutatók alapján:

- a) a kérelmezők által benyújtott európai uniós védjegybejelentések évenkénti száma az egyes tagállamokban;
- b) a nemzeti védjegybejelentések évenkénti száma az egyes tagállamokban;
- c) az európai uniós védjegyek jogosultjai által benyújtott felszólalások és törlési kérelmek évenkénti száma az egyes tagállamokban;
- d) az egyes tagállamokban a 95. cikknek megfelelően kijelölt európai uniós védjegybírószágok elé utalt ügyek évenkénti száma.

A (4) bekezdésben említett költségek alátámasztására a tagállamok minden év március 31-ig benyújtják a Hivatalnak az előző évre vonatkozó, az e bekezdés első albekezdésének a)–d) pontjában említett számadatokra vonatkozó statisztikai adatokat, amelyeknek szerepelniük kell az igazgatótanácsnak benyújtandó javaslatban.

Méltányossági alapon úgy kell tekinteni, hogy az egyes tagállamokban a (4) bekezdésben említett szerveknél felmerült költségek legalább az e bekezdésben előírt teljes ellentételezés 2 %-ának felelnek meg.

(6) A Hivatal számára az egy adott évben felmerült, a (4) bekezdésben említett költségek ellentételezése tekintetében előírt kötelezettség csak olyan mértékig alkalmazandó, amennyiben nem keletkezett az adott évben költségvetési hiányt.

(7) Költségvetési többlet esetén – a (10) bekezdésben foglaltakat nem érintve – a Hivatal javaslatára és a költségvetési bizottsággal való konzultációt követően az igazgatótanács a Hivatal éves bevételeinek legfeljebb 10 %-ára emelheti az (5) bekezdésben meghatározott százalékos arányt.

(8) Az e cikk (4)–(7) bekezdésében és (10) bekezdésében, valamint a 123b. és a 123c. cikkben foglaltakat nem érintve, az esetben, ha öt egymást követő év során jelentős költségvetési többlet keletkezik, a költségvetési bizottságnak a Hivatal javaslata alapján és összhangban a 124. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett éves munkaprogrammal és többéves stratégiai programmal, kétharmados többséggel határoznia kell az 2016. március 23. óta keletkezett többletnek az Unió költségvetésébe való átviteléről.

(9) A Hivatalnak évente kétszer jelentést kell készítenie az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára pénzügyi helyzetéről, beleértve a 123c. cikk (5) és (6) bekezdése, valamint a 139. cikk (5) és (7) bekezdése alapján végrehajtott pénzügyi műveleteket is. E jelentés alapján a Bizottság megvizsgálja a Hivatal pénzügyi helyzetét.

(10) A Hivatal köteles tartalékalapról gondoskodni, amelynek – a működése folyamatosságának és a feladatai ellátásának biztosítása érdekében – fedeznie kell egyéves működési kiadásait.”

122. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„141a. cikk

Csalás elleni küzdelem

(1) A csalás, a korrupció és az egyéb jogellenes tevékenységek elleni, a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) szerinti küzdelem elősegítése érdekében a Hivatal köteles csatlakozni az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és az említett megállapodás mellékletében szereplő minta alapján elfogadni a Hivatal teljes személyzetére alkalmazandó megfelelő rendelkezéseket.

(2) Az Európai Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni a támogatások azon kedvezményezettjeinél, vállalkozóknál és alvállalkozóknál, akik/amelyek a Hivatalon keresztül uniós forrásokban részesültek.

(3) A 883/2013/EU, Euratom rendeletben és a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben (**) megállapított rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően az OLAF vizsgálatokat – köztük helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat – végezhet annak megállapítása érdekében, hogy a Hivatal által finanszírozott támogatásokkal vagy szerződésekkel kapcsolatban történt-e csalás, korrupció vagy bármely egyéb jogellenes tevékenység, amelynek következtében sérültek az Unió pénzügyi érdekei.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdésben foglaltakat nem érintve, a Hivatal harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásaiban, szerződéseiben, támogatási megállapodásaiban és támogatási határozataiban szerepelniük kell olyan rendelkezéseknek, amelyek kifejezetten felhatalmazzák az Európai Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően ilyen ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezzenek.

(5) A költségvetési bizottságnak a csalási kockázatokkal arányos, csalás elleni stratégiát kell elfogadnia, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségét és hasznát.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

(**) A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

123. A 144. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„144. cikk

Díjak és esedékesség

(1) Az ügyvezető igazgató feladata megállapítani a Hivatal által nyújtott, az I. mellékletben meghatározottaktól eltérő szolgáltatásokért felszámítandó összeget, valamint az Európai Unió Védjegyerősítőért, a Hivatal Hivatalos Lapjáért és a Hivatal egyéb kiadványaiért felszámítandó összeget. A díjak összegét euróban kell megállapítani és közzé kell tenni a Hivatal Hivatalos Lapjában. Az egyes díjak összege nem haladhatja meg a Hivatal által nyújtott konkrét szolgáltatás szükségszerűen felmerülő költségeit.

(2) Azon díjak befizetése, amelyek esedékességét e rendelet nem állapítja meg, az azok fejében nyújtott szolgáltatás iránti kérelem átvétele napján esedékes.

Az ügyvezető igazgató a költségvetési bizottság jóváhagyásával meghatározhatja, hogy az első albekezdésben említettek közül mely szolgáltatások nyújtása nem függ a megfelelő díjak előzetes befizetésétől.”

124. A rendelet a következő cikkekkkel egészül ki:

„144a. cikk

A díjak megfizetése

(1) A Hivatalt megillető díjak megfizetésére a Hivatal bankszámlájára teljesített befizetéssel vagy átutalással kerülhet sor.

Az ügyvezető igazgató a költségvetési bizottság jóváhagyásával megállapíthatja, hogy az első albekezdésben meghatározottaktól eltérő fizetési módok alkalmazhatók még; ennek keretében rendelkezhet például a Hivatalnál vezetett folyószámlán való betételhelyezés lehetőségéről.

A második albekezdés szerint meghatározott lehetséges fizetési módokról a Hivatal Hivatalos Lapjában tájékoztatást kell közzétenni.

Minden fizetést – a második albekezdés szerint megállapított egyéb fizetési módok esetében is – euróban kell teljesíteni.

(2) Minden fizetés esetében fel kell tüntetni a befizető nevét és azokat az adatokat, amelyek alapján a Hivatal azonnal meg tudja állapítani a befizetés rendeltetését. Meg kell adni mindenekelőtt az alábbi információkat:

- a) a bejelentési díj megfizetésekor a befizetés rendeltetésének megnevezése, azaz »bejelentési díj«;
- b) a felszólalás díjának megfizetésekor a felszólalás alapjául szolgáló európai uniós védjegybejelentés ügyszáma és a bejelentő neve, valamint a befizetés rendeltetésének megnevezése, azaz »felszólalás díja«;
- c) a megszűnés megállapítása és a törlés díjának megfizetésekor a lajstromszám és az európai uniós védjegy jogosult neve, valamint a befizetés rendeltetésének megnevezése, azaz »megszűnés megállapításának díja« vagy »törlési díj«.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett befizetés rendeltetése nem állapítható meg azonnal, a Hivatal felkéri a befizetőt, hogy azt az általa megjelölt határidőn belül írásban közölje. Ha a befizető a felhívásnak kellő időben nem tesz eleget, a befizetést nem teljesítettnek kell tekinteni. A befizetett összeget vissza kell téríteni.

144b. cikk

A befizetés napjának megállapítása

(1) A 144a. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett esetekben a Hivatal számára való befizetést azon a napon kell teljesítettnek tekinteni, amikor a befizetett vagy átutalt összeg ténylegesen jóváírásra kerül a Hivatal bankszámláján.

(2) Amennyiben lehetőség van 144a. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett fizetési módok alkalmazására, az ügyvezető igazgató feladata megállapítani, hogy a befizetés mely napon tekintendő teljesítettnek.

(3) Amennyiben az (1) és a (2) bekezdés alapján valamely díj befizetése csak a befizetési határidő lejártát követően tekinthető teljesítettnek, akkor a határidőt betartottnak kell tekinteni, feltéve, hogy a Hivatal megfelelő igazolást kap arról, hogy azok a személyek, akik a fizetést valamely tagállamban a befizetési határidőn belül eszközölték, szabályos megbízást adtak valamely banklétesítménynek a fizetendő összeg átutalására, és azon felül a szóban forgó díj 10 %-ának megfelelő, de 200 EUR összeget meg nem haladó pótdíjat fizettek. A pótdíjat abban az esetben nem kell megfizetni, ha a megfelelő megbízást a banklétesítménnyel a fizetési határidő lejárta előtt legalább 10 nappal közölték.

(4) A Hivatal igazolást kérhet a befizetést teljesítő személytől a banklétesítménynek adott, (3) bekezdésben említett megbízás közlésének dátumáról, és a megfelelő esetben felszólíthatja az esedékes pótdíj általa meghatározott határidőn belüli befizetésére. Ha a befizető a felhívásnak nem tesz eleget, az igazolás nem kielégítő vagy az előírt pótdíjat kellő időben nem fizette meg, akkor a befizetésre előírt határidőt elmulasztottnak kell tekinteni.

144c. cikk

Elégtelen befizetések, valamint a jelentéktelen összegek visszatérítése

(1) A befizetést főszabályként csak akkor lehet a határidőn belül teljesítettnek tekinteni, ha a díj teljes összegét a határidőn belül megfizették. Ha nem fizették meg a teljes díjat, a befizetett összeget a határidő lejárta után vissza kell fizetni.

(2) Ha a fizetésre előírt határidő lejártát megelőzően ez lehetséges, a Hivatal mindazonáltal lehetőséget adhat arra, hogy a hiányzó összeget a befizető megfizesse, vagy – ha ezt indokoltnak tartja – a befizető jogait nem érintve, a csekélynek minősülő hiányzó összeg megfizetésétől el is tekinthet.

(3) Az ügyvezető igazgató a költségvetési bizottság jóváhagyásával eltekinthet az esedékessé vált pénzüsszegek behajtását célzó intézkedésektől, ha a behajtandó összeg elhanyagolható mértékű vagy a behajtás túlságosan bizonytalan.

(4) A díj túlfizetése esetén a többletet nem kell visszafizetni, ha annak összege elhanyagolható mértékű, és az eljárásban érdekelt fél a visszafizetést kifejezetten nem igényelte.

Az ügyvezető igazgató a költségvetési bizottság jóváhagyásával meghatározhatja azt az összeget, amely alatt a díjtúlfizetések nem kerülnek visszatérítésre.

A második albekezdés szerint meghatározott összeghatárokról a Hivatal Hivatalos Lapjában tájékoztatást kell közzétenni.”

125. A 145. cikkben az „annak végrehajtási rendeleteit” szövegrész helyébe „az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusokat” szövegrész lép.

126. A 147. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben az első mondat után a szöveg a következő mondattal egészül ki:

„A Hivatal értesíteni köteles a nemzetközi bejelentés benyújtóját arról a napról, amelyen a nemzetközi bejelentés iratai a Hivatalhoz beérkeztek.”;

b) a (3)–(6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a nemzetközi bejelentést a Madridi Jegyzőkönyvnek a nemzetközi bejelentések benyújtására meghatározott nyelveitől eltérő nyelven nyújtják be, a bejelentő benyújthatja az árujegyzéknek és bármely egyéb, a nemzetközi bejelentés részét képező szöveges elemeknek arra a nyelvre történő fordítását, amelyen a nemzetközi bejelentést a (2) bekezdés alapján továbbítani kell a Nemzetközi Irodához. Ha a bejelentéshez ilyen fordítást nem csatolnak, a bejelentőnek engedélyeznie kell a Hivatal számára a fordítás nemzetközi bejelentéshez való csatolását. Ha a fordítás még nem készült el azon európai uniós védjegybejelentés lajstromozási eljárása során, amelyen a nemzetközi bejelentés alapul, a Hivatalnak haladéktalanul meg kell tennie a fordítás elkészítéséhez szükséges lépéseket.

(4) Nemzetközi bejelentés benyújtásáért díjat kell fizetni a Hivatalnak. Ha a nemzetközi lajstromozás lajstromozott európai uniós védjegyben alapulna, a díj az európai uniós védjegy lajstromozásának napján válik esedékessé. Az előírt díj megfizetéséig a bejelentés nem tekinthető benyújtottnak. Ha a díjat nem fizették meg, arról a Hivatal köteles értesíteni a bejelentőt. Elektronikus benyújtás esetén a Hivatal engedélyezheti a Nemzetközi Irodának a díjnak a Hivatal nevében való beszedését.

(5) Ha a nemzetközi bejelentés vizsgálata feltárja a következő hiányok bármelyikét, a Hivatalnak fel kell szólítania a bejelentőt e hiányoknak az általa megjelölt határidőn belüli pótlására:

a) a nemzetközi bejelentést nem az (1) bekezdésben említett formanyomtatványon nyújtották be, és az nem tartalmazza a formanyomtatványban előírt összes adatot és információt;

b) a nemzetközi bejelentésben szereplő árujegyzéket nem fedi le az alapul szolgáló európai uniós védjegy vagy védjegybejelentés árujegyzéke;

c) a nemzetközi bejelentés tárgyát képező védjegy nem egyezik meg az alapul szolgáló európai uniós védjegybejelentésbe foglalt megjelöléssel vagy az alapul szolgáló európai uniós védjeggyel;

- d) a védjegyhez kapcsolódó valamely jelzés a nemzetközi bejelentésben – az oltalmi igény korlátozására vonatkozó nyilatkozatok és a színigények kivételével – nem szerepel az alapul szolgáló európai uniós védjegyben vagy védjegybejelentésben;
- e) ha a nemzetközi bejelentésben a színt a védjegy megkülönböztető elemeként igénylik, de az alapul szolgáló európai uniós védjegy vagy védjegybejelentés nem ilyen színben vagy színekben jelenik meg; vagy
- f) a nemzetközi formanyomtatványban szereplő adatok alapján a bejelentő a Hivatalon keresztül nemzetközi bejelentés benyújtására a Madridi Jegyzőkönyv 2. cikke (1) bekezdésének ii. alpontja alapján nem jogosult.
- (6) Ha a bejelentő nem hatalmazta fel a Hivatalt a (3) bekezdésben említett fordítás csatolására, vagy ha egyébként nem egyértelmű, hogy a nemzetközi bejelentés az árujegyzékében szereplő mely árukon és szolgáltatásokon alapul, a Hivatalnak fel kell szólítania a bejelentőt a szükséges adatoknak az általa megjelölt határidőn belüli megadására.”;
- c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:
- „(7) Ha a Hivatal által megadott határidőn belül az (5) bekezdésben említett hiányokat nem pótolják, vagy nem adták meg a (6) bekezdésben említett szükséges adatokat, a Hivatalnak meg kell tagadnia a nemzetközi bejelentésnek a Nemzetközi Irodához történő továbbítását.
- (8) A Hivatalnak továbbítania kell azonban a nemzetközi bejelentést a Nemzetközi Irodához a Madridi Jegyzőkönyv 3. cikkének (1) bekezdésében előírt igazolással együtt, amint a nemzetközi bejelentés már megfelel az e cikk (9) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban, valamint az e rendelet 146. cikkében megállapított követelményeknek.
- (9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a nemzetközi bejelentés (1) bekezdés szerinti benyújtására vonatkozó pontos formai követelményeket, ideértve a bejelentés eleminek meghatározását is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

127. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„148a. cikk

Értesítés az alapbejelentés vagy az alapul szolgáló lajstromozás törléséről

- (1) A Hivatal a nemzetközi lajstromozás napjától számított öt évig terjedő időszakon belül köteles értesíteni a Nemzetközi Irodát a nemzetközi lajstromozás alapjául szolgáló európai uniós védjegybejelentés vagy európai uniós védjegylajstromozás érvényességét érintő bármely tényről és határozatról.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben egyenként meghatározza a Madridi Jegyzőkönyv 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban értesítési kötelezettség hatálya alá tartozó tényeket és határozatokat, valamint az ilyen értesítések megfelelő időpontját. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 163. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

128. A 149. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„149. cikk

A nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos területi kiterjesztése iránti kérelem

- (1) A Madridi Jegyzőkönyv 3ter. cikkének (2) bekezdése szerinti, a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos területi kiterjesztése iránti kérelem benyújtható a Hivatalon keresztül is. A kérelmet azon a nyelven kell benyújtani, amelyen a nemzetközi bejelentést e rendelet 147. cikke szerint benyújtották. A kérelemnek tartalmaznia kell a megjelölésre való jogosultságot alátámasztó információkat, a Madridi Jegyzőkönyv 2. cikke (1) bekezdésének ii. pontjával, valamint 3ter. cikke (2) bekezdésével összhangban. A Hivatal értesíteni köteles az utólagos kiterjesztés iránti kérelem benyújtóját arról a napról, amelyen a kiterjesztés iránti kérelem a Hivatalhoz beérkezett.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben részletesen meghatározza az e cikk (1) bekezdése szerinti területi kiterjesztési kérelemre vonatkozó követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 163. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Amennyiben a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos területi kiterjesztése iránti kérelem nem teljesíti az (1) bekezdésben, valamint a (2) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban foglalt követelményeket, a Hivatalnak fel kell szólítania a kérelmezőt a feltárt hiányoknak az általa meghatározott határidőn belüli pótlására. Ha a hiányokat a Hivatal által szabott határidőn belül nem pótolják, a Hivatal megtagadja a kérelemnek a Nemzetközi Irodához való továbbítását. A Hivatal nem tagadhatja azonban meg a kérelem Nemzetközi Irodának való továbbítását, amíg a kérelmezőnek alkalma nem nyílt pótolni a kérelemben észlelt hiányokat.

(4) Amint teljesülnek a (3) bekezdésben említett követelmények, a Hivatal továbbítani köteles a nemzetközi lajstromozás alapján benyújtott utólagos területi kiterjesztés iránti kérelmet a Nemzetközi Irodának.”

129. A 153. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„153. cikk

A nemzetközi bejelentésben igényelt szenioritás

(1) Az Uniót megjelölő nemzetközi bejelentés bejelentője a nemzetközi bejelentésben – a 34. cikknek megfelelően – igényelheti a tagállamok valamelyikében lajstromozott korábbi védjegy – ideértve a Benelux-államokban vagy nemzetközi megállapodás alapján valamely tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegyeket is – szenioritását.

(2) A 34. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott, a szenioritás igénylésének alátámasztására benyújtandó dokumentációt attól a naptól számított három hónapon belül kell benyújtani, amikor a Nemzetközi Iroda a Hivatalt értesíti a nemzetközi lajstromozásról. E tekintetben a 34. cikk (6) bekezdése alkalmazandó.

(3) Ha a nemzetközi lajstromozás jogosultjának a 92. cikk (2) bekezdése értelmében kötelező képvisellel rendelkeznie a Hivatal előtt, akkor az e cikk (2) bekezdése szerinti közlésnek tartalmaznia kell a képviselőnek a 93. cikk (1) bekezdése szerinti kijelölését is.

(4) Amennyiben a Hivatal megállapítja, hogy a szenioritás iránti, e cikk (1) bekezdése szerinti igénylés nem felel meg a 34. cikk rendelkezéseinek vagy az e cikkben előírt egyéb követelményeknek, fel kell szólítania a szenioritás kérelmezőjét a hiányok pótlására. Ha az első mondatban foglalt követelmények nem teljesülnek a Hivatal által előírt határidőn belül, az adott nemzetközi lajstromozáson alapuló szenioritás joga elvesz. Ha a hiányok csak az áruk és szolgáltatások egy részét érintik, a jogosult a szenioritásra való jogot csak az említett áruk és szolgáltatások tekintetében veszíti el.

(5) A Hivatal értesíteni köteles a Nemzetközi Irodát a szenioritásra való jog (4) bekezdés szerinti elvesztéséről. Értesítenie kell továbbá a Nemzetközi Irodát a szenioritás igénylésének visszavonásáról vagy korlátozásáról is.

(6) A 34. cikk (4) cikke alkalmazandó, kivéve, ha a Hivatal az e cikk (4) bekezdésével összhangban elveszettnek nyilvánítja a szenioritás jogát.”

130. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„153a. cikk

A szenioritás igénylése a Hivatal előtt

(1) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás jogosultja a lajstromozás 152. cikk (2) bekezdése szerinti meghirdetése napjától kezdődően – a 35. cikknek megfelelően – igényelheti a Hivatalnál a tagállamok valamelyikében lajstromozott korábbi védjegy – ideértve a Benelux-országokban vagy nemzetközi megállapodás alapján valamely tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegyeket is – szenioritását.

(2) Amennyiben a szenioritást az (1) bekezdésben említett napot megelőzően igénylik, úgy kell tekinteni, hogy a szenioritás igénylése a szóban forgó napon érkezett be a Hivatalhoz.

(3) Az e cikk (1) bekezdése szerinti szenioritási igénynek meg kell felelnie a 35. cikkben foglalt követelményeknek, és tartalmaznia kell mindazokat az információkat, amelyek alapján e követelmények teljesülése megvizsgálható.

(4) Amennyiben a szenioritás igénylésére vonatkozó, a (3) bekezdésben említett és a (6) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban foglalt követelmények nem teljesülnek, a Hivatalnak fel kell szólítania a nemzetközi lajstromozás jogosultját, hogy pótolja a hiányokat. Ha a Hivatal által megjelölendő határidőn belül a hiányokat nem pótolják, a Hivatal az igénylést elutasítja.

(5) Amennyiben a Hivatal a szenioritás igénylését elfogadta vagy törölte, vagy ha az igénylést visszavonták, a Hivatal arról tájékoztatni köteles a Nemzetközi Irodát.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (1) bekezdése szerinti szenioritás-igénylés kötelező tartalmi elemeit, valamint az e cikk (5) bekezdése alapján közlendő információkkal kapcsolatos részleteket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

131. A 154. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„154. cikk

Áruk és szolgáltatások megjelölése, valamint a feltétlen kizáró okok szempontjából történő vizsgálat

(1) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozást – az európai uniós védjegybejelentésekkel azonos módon – a 28. cikk (2)–(4) bekezdésében foglaltaknak való megfelelés és a feltétlen kizáró okok szempontjából történő vizsgálatnak kell alávetni.

(2) Amennyiben az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozásról megállapítást nyer, hogy e rendelet 28. cikkének (4) bekezdése vagy 37. cikkének (1) bekezdése alapján nem részesülhet oltalomban azon áruk és szolgáltatások egy része vagy azok egésze tekintetében, amelyekre a Nemzetközi Irodánál azt lajstromozták, a Hivatalnak a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, hivatalból közölt ideiglenes elutasításról szóló értesítést küld a Nemzetközi Irodának.

(3) Ha a nemzetközi lajstromozás jogosultjának a 92. cikk (2) bekezdése értelmében kötelező képvisellel rendelkeznie a Hivatal előtt, akkor az e cikk (2) bekezdésében említett értesítésnek tartalmaznia kell egy, a 93. cikk (1) bekezdése értelmében történő képviselő-kijelölésre vonatkozó felkérést is.

(4) Az ideiglenes elutasításról szóló értesítésnek tartalmaznia kell az annak alapjául szolgáló okokat, és meg kell jelölnie azt a határidőt, amelyen belül a nemzetközi lajstromozás jogosultja észrevételeit előterjesztheti, és amelyen belül adott esetben képviselőt kell meghatalmaznia. A határidő az ideiglenes elutasítás Hivatal általi kiadásának napján kezdődik.

(5) Amennyiben a Hivatal azt állapítja meg, hogy az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozási bejelentés nem tartalmazza egy második nyelv e rendelet 161b. cikkével összhangban való megjelölését, a Hivatal a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, hivatalból közölt ideiglenes elutasításról szóló értesítést küld a Nemzetközi Irodának.

(6) Amennyiben a nemzetközi lajstromozás jogosultja az előírt határidőn belül nem orvosolja az oltalom elutasításának okát, nem jelöl ki képviselőt vagy nem jelöl meg második nyelvet, a Hivatalnak azon áruk és szolgáltatások egy része vagy azok egésze tekintetében, amelyekre a nemzetközi oltalmat lajstromozták, el kell utasítania az oltalmat. Az oltalom elutasítása az európai uniós védjegybejelentés elutasításának helyébe lép. A határozattal szemben az 58–65. cikkel összhangban fellebbezés nyújtható be.

(7) Amennyiben a Hivatal a 156. cikk (2) bekezdésében említett felszólalási időszak kezdetéig nem ad ki e cikk (2) bekezdése szerinti, hivatalból közölt ideiglenes elutasításról szóló értesítést, a Hivatal értesítést küld a Nemzetközi Irodának, annak közlésével, hogy befejeződött a 37. cikk alapján a feltétlen kizáró okok alapján történő vizsgálat, de a nemzetközi lajstromozással szemben felszólalásnak vagy észrevételnek van helye. Ez az ideiglenes értesítés nem érinti a Hivatal azon jogát, hogy a feltétlen kizáró okok alapján történő vizsgálatot hivatalból bármikor újra lefolytassa azt megelőzően, hogy az oltalom elismeréséről szóló végleges értesítést kiadná.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az oltalom hivatalból közölt ideiglenes elutasításáról szóló, a Nemzetközi Irodának megküldendő értesítés és az oltalom végleges elismeréséről vagy elutasításáról szóló, a Nemzetközi Irodának megküldendő végleges közlemény kötelező tartalmi elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

132. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„154a. cikk

Együttes és tanúsító védjegyek

(1) Ha a nemzetközi lajstromozás együttes védjegyre, tanúsító védjegyre vagy hitelesítési jegyre vonatkozó bejelentésen vagy lajstromozáson alapul, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozást – az esetnek megfelelően – európai uniós együttes védjegyként vagy európai uniós tanúsító védjegyként kell kezelni.

(2) A nemzetközi lajstromozás jogosultjának közvetlenül a Hivatalhoz kell benyújtania a védjegy használatáról rendelkező, a 67., illetve a 74b. cikk szerinti szabályzatot, a Nemzetközi Iroda által a nemzetközi lajstromozásról a Hivatalnak küldött értesítés napjától számított két hónapon belül.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza az együttes védjegyre, tanúsító védjegyre vagy hitelesítési jegyre vonatkozó alapbejelentésen vagy -lajstromozáson alapuló nemzetközi lajstromozásra vonatkozó eljárások részleteit.”

133. A 155. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő szövegrésszel egészül ki:

„feltéve, hogy a 38. cikk (1) bekezdése szerinti kutatási jelentés iránti kérelmet az értesítés keltétől számított egy hónapon belül benyújtják a Hivatalnak.”;

b) a (2) bekezdés a következő szövegrésszel egészül ki:

„feltéve, hogy a 38. cikk (2) bekezdése szerinti kutatási jelentés iránti kérelmet az értesítés keltétől számított egy hónapon belül benyújtják a Hivatalnak, és a kutatási díjat befizetik ugyanezen határidőn belül.”;

c) a (4) bekezdés a következő mondattal egészül ki:

„Az értesítést attól függetlenül meg kell tenni, hogy a nemzetközi lajstromozás jogosultja kérte-e az európai uniós kutatási jelentés megküldését, kivéve, ha a korábbi védjegy vagy védjegybejelentés jogosultja az értesítés mellőzését kéri.”

134. A 156. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A felszólalást a 152. cikk (1) bekezdése szerinti meghirdetés napjától számított egy hónapos határidő lejártát követő három hónapon belül kell benyújtani. A felszólalást nem lehet szabályszerűen benyújtottnak tekinteni mindaddig, amíg a felszólalás díját meg nem fizetik.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 163a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a felszólalás benyújtására és vizsgálatára vonatkozó eljárást, és egyúttal rendelkezik a Nemzetközi Irodának nyújtandó szükséges tájékoztatásról is.”

135. A 158. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Amennyiben az e rendelet 57. vagy a 100. cikke, valamint e cikk alapján valamely, az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás joghatásait jogerős határozattal érvénytelennek nyilvánították, a Hivatal erről a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikkének (6) bekezdésével összhangban értesíteni köteles a Nemzetközi Irodát.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben részletesen meghatározza a Nemzetközi Iroda számára az e cikk (3) bekezdése alapján adandó értesítés tartalmát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

136. A rendelet a következő cikkekkkel egészül ki:

„158a. cikk

Az átruházás bejegyzésének joghatása

A nemzetközi lajstromozás jogosultjának személyét érintő változásnak a nemzetközi lajstromba történő bejegyzése ugyanolyan joghatást vált ki, mint a védjegyoltalom átruházásának a 17. cikk szerinti bejegyzése a lajstromba.

158b. cikk

A használati engedély és más jog bejegyzésének joghatása

A nemzetközi lajstromozással összefüggésben a használati engedélynek vagy a védjegyjogosult rendelkezési jogára vonatkozó korlátozásnak a nemzetközi lajstromba történő bejegyzése ugyanolyan joghatást vált ki, mint a dologi jogoknak, a végrehajtásnak a fizetésektelenségi eljárásnak vagy a használati engedélynek a 19., 20., 21., illetve 22. cikk szerinti bejegyzése a lajstromba.

158c. cikk

Az átruházás, a használati engedély és a jogosult rendelkezési jogának korlátozása bejegyzésére irányuló kérelem vizsgálata

A védjegyjogosult személyében bekövetkező változásnak, a használati engedélynek vagy a rendelkezési jog korlátozásának, továbbá a használati engedély módosításának vagy törlésének, vagy a jogosult rendelkezési jogát érintő korlátozás megszüntetésének a bejegyzésére irányuló, hozzá benyújtott kérelmeket a Hivatal továbbítja a Nemzetközi Irodához, amennyiben azokhoz az átruházásra, a használati engedélyre, illetve a rendelkezési jog korlátozására vonatkozó megfelelő bizonyítékot mellékelnek, illetve annak bizonyítékát, hogy a használati engedély módosult vagy törlésre került, vagy hogy a rendelkezési jog korlátozását megszüntették.”

137. A 159. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a Madridi Jegyzőkönyv részes tagállamát megjelölő bejelentéssé, feltéve, hogy az átalakítás iránti kérelem benyújtásának napján e tagállam közvetlenül megjelölhető a Madridi Jegyzőkönyv alapján. E rendelet 112., a 113. és 114. cikke alkalmazandó.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás átalakításából származó nemzeti védjegybejelentés vagy a Madridi Jegyzőkönyvben részes tagállamot megjelölő bejelentés bejelentési napjának az érintett tagállam tekintetében a nemzetközi lajstromozás Madridi Jegyzőkönyv 3. cikkének (4) bekezdése szerinti napja vagy az oltalom – nemzetközi lajstromozást követő – Unióra való utólagos kiterjesztésének a Madridi Jegyzőkönyv 3ter. cikkének (2) bekezdése szerinti napja, illetve az elsőbbség napja számít, és – ha ez alkalmazható – azt megilleti e rendelet 153. cikkének megfelelően az ezen állam védjegye alapján igényelt szenioritás.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás nemzeti védjegybejelentéssé való átalakítása iránti kérelemben fel kell tüntetni a 113. cikk (1) bekezdésében említett információkat és jelzéseket is.

(5) Ha az átalakítást e cikk vagy e rendelet 112. cikkének (5) bekezdése alapján, az oltalmi időnek a nemzetközi lajstromozás megújítás nélküli lejártát követően kérelmezik, az e cikk (4) bekezdésében említett kérelemben fel kell tüntetni ezt a tényt és az oltalmi idő lejáratának napját. Az e rendelet 112. cikkének (5) bekezdésében előírt három hónapos határidő azt a napot követő napon kezdődik, amelyen a megújítást a Madridi Jegyzőkönyv 7. cikkének (4) bekezdése értelmében még kérni lehet.

(6) A 113. cikk (3) és (5) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell az e cikk (4) bekezdésében említett átalakítási kérelemre.

(7) Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás Madridi Jegyzőkönyvben részes tagállambeli lajstromozássá való átalakítása iránti kérelemben fel kell tüntetni a (4) és az (5) bekezdésben említett információkat és jelzéseket is.

(8) A 113. cikk (3) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell az e cikk (7) bekezdésében említett átalakítási kérelemre. A Hivatalnak akkor is el kell utasítania az átalakítás iránti kérelmet, ha a Madridi Jegyzőkönyvben vagy a Madridi Megállapodásban részes tagállam megjelölésére irányadó feltételek nem állnak fenn sem az Unió megjelölésének napján, sem pedig azon a napon, amelyen az átalakítás iránti kérelem a Hivatalhoz beérkezett, illetve amelyen azt a 113. cikk (1) bekezdésének utolsó mondata értelmében a Hivatalhoz beérkezettnek kell tekinteni.

(9) Ha a (7) bekezdésben említett átalakítás iránti kérelem megfelel az e rendeletben, valamint az e rendelet alapján elfogadott szabályokban előírt követelményeknek, a Hivatalnak késedelem nélkül továbbítania kell azt a Nemzetközi Irodának. A Hivatal a továbbítás időpontjáról értesíteni köteles a nemzetközi lajstromozás jogosultját.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza a következőket:

a) a (4) és a (7) bekezdésben említett átalakítási kérelmek kötelező tartalmi elemei;

b) az átalakítási kérelmek (3) bekezdés szerinti meghirdetésének részletei.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

138. A 161. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Ahhoz, hogy egy európai uniós védjegybejelentés a Madridi Jegyzőkönyv 9quinquies. cikkével összhangban a származási hivatal kérésére a Nemzetközi Iroda által törölt nemzetközi lajstromozás átalakítása iránti kérelemnek minősüljön, az adott európai uniós védjegybejelentésben e tényre utalni kell. Az utalást a bejelentés benyújtásakor kell megtenni.

(4) Amennyiben a 36. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti vizsgálat során a Hivatal azt állapítja meg, hogy a bejelentés benyújtására nem a nemzetközi lajstromozás Nemzetközi Iroda általi visszavonásától számított három hónapon belül került sor, vagy azok az áruk, illetve szolgáltatások, amelyek viszonylatában az európai uniós védjegy lajstromozását kérik, nem szerepelnek az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás alapjául szolgáló árujegyzékben, a Hivatalnak fel kell szólítania a bejelentőt a hiányok pótlására.

(5) A (4) bekezdésben említett hiányok Hivatal által szabott határidőn belüli pótlásának elmulasztása a nemzetközi lajstromozás, illetve az utólagos kiterjesztés napjához és – ha ez alkalmazható – a nemzetközi lajstromozás elsőbbségének napjához fűződő jogok elvesztését eredményezi.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (3) bekezdésében említett átalakítási kérelem kötelező tartalmi elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 163. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

139. A rendelet a következő cikkekkel egészül ki:

„161a. cikk

Kapcsolattartás a Nemzetközi Irodával

A Nemzetközi Irodával a kapcsolattartás a Nemzetközi Iroda és a Hivatal megállapodásának megfelelő módon és formában, és lehetőleg elektronikus úton zajlik. Formanyomtatványra való hivatkozás esetén az elektronikus formában rendelkezésre álló formanyomtatványt is érteni kell.

161b. cikk

Nyelvhasználat

E rendeletnek és az e rendelet alapján elfogadott szabályoknak az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozásra történő alkalmazása során a nemzetközi bejelentés benyújtásának nyelve az eljárás nyelve a 119. cikk (4) bekezdése értelmében, a nemzetközi bejelentésben megjelölt második nyelv pedig a 119. cikk (3) bekezdése értelmében vett második nyelv.”

140. A 162. cikket el kell hagyni.

141. A 163. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„163. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy végrehajtási szabályokkal foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

142. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„163a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak 42a. cikkben, a 43. cikk (3) bekezdésében, az 57a. cikkben, a 65a. cikkben, a 77. cikk (4) bekezdésében, a 78. cikk (6) bekezdésében, a 79. cikk (5) bekezdésében, a 79b. cikk (2) bekezdésében, a 79c. cikk (5) bekezdésében, a 80. cikk (3) bekezdésében, a 82a. cikk (3) bekezdésében, a 93a. cikkben, a 136b. cikkben, a 154a. cikk (3) bekezdésében és a 156. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2016. március 23-tól kezdődő hatállyal. Különösen fontos, hogy a Bizottság a szokásos gyakorlatát kövesse és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt megfelelő konzultációkat folytasson szakértőkkel, így többek között tagállami szakértőkkel is.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a (2) bekezdésben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 42a. cikk, a 43. cikk (3) bekezdése, az 57a. cikk, a 65a. cikk, a 77. cikk (4) bekezdése, a 78. cikk (6) bekezdése, a 79. cikk (5) bekezdése, a 79b. cikk (2) bekezdése, a 79c. cikk (5) bekezdése, a 80. cikk (3) bekezdése, a 82a. cikk (3) bekezdése, a 93a. cikk, a 136b. cikk, a 154a. cikk (3) bekezdése és a 156. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

143. A 164. cikket el kell hagyni.

144. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„165a. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

(1) 2021. március 24-ig, majd ezt követően ötvenként a Bizottság értékeli e rendelet végrehajtását.

(2) Az értékelés során felül kell vizsgálni a Hivatal és a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai, illetve a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal közötti együttműködés jogi kereteit, különös tekintettel a 123. cikkben meghatározott finanszírozási mechanizmusra. Az értékelésben ki kell térni továbbá a Hivatal és munkafolyamatai hatásának, eredményességének és hatékonyságának vizsgálatára is. Az értékelés során foglalkozni kell különösen a Hivatal megbízatásának esetlegesen szükségesnek mutató módosításával, és az ilyen jellegű módosítások pénzügyi következményeivel.

(3) A Bizottság az értékelő jelentést és az az alapján levont következtetéseit továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az igazgatótanácsnak. Az értékelés megállapításait közzé kell tenni.

(4) Minden második értékelés alkalmával a Hivatal által a célkitűzései, megbízatása és feladatai tekintetében elért eredményeket is értékelni kell.”

145. A rendelet szövege az e rendelet I. mellékletében foglalt melléklettel egészül ki.

2. cikk

A 2868/95/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. szabály (3) bekezdését el kell hagyni;
2. a 2. szabályt el kell hagyni;
3. a 4. szabályt el kell hagyni;
4. az 5. szabályt el kell hagyni;
5. az 5a. szabályt el kell hagyni;

6. a 9. szabály (3) bekezdése a következőképpen módosul:
- a) az a) pontban az „1., 2. és 3. szabályban” szövegrész helyébe az „1. és 3. szabályban, valamint a rendelet 28. cikkében” szövegrész lép;
 - b) a b) pontban „a 4. szabály b) pontja” hivatkozás helyébe „a rendelet 26. cikkének (2) bekezdése” hivatkozás lép;
7. a 11. szabály (2) bekezdését el kell hagyni;
8. a 12. szabály k) pontját el kell hagyni;
9. a IV. címet el kell hagyni;
10. a 62. szabály (2) bekezdésében „a Közösségen belül” kifejezés helyébe „az Európai Gazdasági Térségen belül” kifejezés lép;
11. a 71. szabály (1) bekezdésében „a Közösség területén” kifejezés helyébe „az Európai Gazdasági Térségen belül” kifejezés lép;
12. a 76. szabály (2) bekezdését el kell hagyni;
13. a 78. szabály a következőképpen módosul:
- a) a (2) bekezdés c) pontjában „a Közösségben” kifejezés helyébe „az Európai Gazdasági Térségen belül” kifejezés lép;
 - b) a (2) bekezdés b) pontjában „a tagállamok” kifejezés helyébe „az Európai Gazdasági Térség tagállamai” kifejezés lép; a (3) bekezdésben „a tagállami központi iparjogvédelmi hivatal” kifejezés helyébe a „az Európai Gazdasági Térség központi iparjogvédelmi hivatalai”; az (5) bekezdésben „az érintett tagállam központi iparjogvédelmi hivatala” kifejezés helyébe „az Európai Gazdasági Térség érintett tagállamának központi iparjogvédelmi hivatala” kifejezés lép;
14. a 84. szabályt el kell hagyni;
15. a 87. szabályt el kell hagyni;
16. a XI. címbe a K. részt el kell hagyni;
17. a 112. szabály (2) bekezdését el kell hagyni.

3. cikk

A 2869/95/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat a 207/2009/EK rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

4. cikk

Ez a rendelet 2016. március 23-án lép hatályba.

Az e rendelet 1. cikkének következő pontjai 2017. október 1-től kezdődő hatállyal alkalmazandók:

az 1. cikk 8., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24. és 26. pontja, valamint a 207/2009/EK rendelet 26. cikke (1) bekezdésének d) pontjával és (3) bekezdésével összefüggésben; az 1. cikk 29. és 30. pontja a 207/2009/EK rendelet 30. cikkének (1) és (3) bekezdésével összefüggésben; az 1. cikk 31. pontja a 207/2009/EK rendelet 33. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben; a 207/2009/EK rendelet 34. cikkének (1a), (4) és (6) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 32. pontja; az 1. cikk 33. és 34. pontja, a 207/2009/EK rendelet 37. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 35. pontja; a 207/2009/EK rendelet 39. cikke (1) bekezdésének második mondatával, valamint (3) és (4) bekezdésével

összefüggésben az 1. cikk 37. pontja; a 207/2009/EK rendelet 44. cikkének (2), (3), (4a) és (8) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 43. pontja; a 207/2009/EK rendelet 48. cikke (5) bekezdésének harmadik mondatával összefüggésben az 1. cikk 46. pontja; a 207/2009/EK rendelet 48a. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével és (2)–(5) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 47. pontja; a 207/2009/EK rendelet 49. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 48. pontja; a 207/2009/EK rendelet 50. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 49. pontja; az 1. cikk 61., 62. és 63. pontja; a 207/2009/EK rendelet 67. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 64. pontja; a 207/2009/EK rendelet 74b. cikkének (3) bekezdésével kapcsolatos rendelkezése kivételével az 1. cikk 67. pontja; az 1. cikk 68. pontja; a 207/2009/EK rendelet 78. cikkének (3) és (5) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 71. pontja; a 207/2009/EK rendelet 79. cikkének (1)–(4) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 72. pontja; a 207/2009/EK rendelet 79b. cikkének (2) bekezdésével és a 207/2009/EK rendelet 79c. cikkének (5) bekezdésével kapcsolatos rendelkezése kivételével az 1. cikk 73. pontja; a 207/2009/EK rendelet 80. cikkének (1), (2) és (4) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 74. pontja; a 207/2009/EK rendelet 82. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 75. pontja; a 207/2009/EK rendelet 82a. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 76. pontja; az 1. cikk 77. pontja; a 207/2009/EK rendelet 85. cikke (1), (6) és (7) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 78. pontja; a 207/2009/EK rendelet 87. cikke (2) bekezdésének m) pontjával és (3) bekezdésének y) pontjával összefüggésben az 1. cikk 80. pontja; a 207/2009/EK rendelet 89. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 84. pontja; a 207/2009/EK rendelet 113. cikke (6) bekezdésének kivételével az 1. cikk 97. pontja; az 1. cikk 98. pontja; a 207/2009/EK rendelet 119. cikkének (5), (5a), (6), (8) és (9) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 102. pontja; az 1. cikk 103. pontja; a 207/2009/EK rendelet 128. cikke (4) bekezdésének o) pontjával összefüggésben az 1. cikk 108. pontja; a 207/2009/EK rendelet 132. cikke (2) bekezdésének harmadik mondatával összefüggésben az 1. cikk 111. pontja; az 1. cikk 113. pontja; az 1. cikk 125. pontja; a 207/2009/EK rendelet 147. cikkének (1) és (3)–(8) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 126. pontja; a 207/2009/EK rendelet 148a. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 127. pontja; a 207/2009/EK rendelet 149. cikkének (1), (3) és (4) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 128. pontja; a 207/2009/EK rendelet 153. cikkével összefüggésben az 1. cikk 129. pontja; és a 207/2009/EK rendelet 153a. cikkének (1)–(5) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 130. pontja; az 1. cikk 132. pontja; a 207/2009/EK rendelet 158. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 135. pontja; az 1. cikk 136. pontja; a 207/2009/EK rendelet 159. cikkének (4)–(9) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 137. pontja; a 207/2009/EK rendelet 161. cikkének (3)–(5) bekezdésével összefüggésben az 1. cikk 138. pontja, és az 1. cikk 139. pontja.

Az e rendelet 1. cikkének 108. pontja a 207/2009/EK rendelet 124. cikke (1) bekezdésének f) pontjával és 128. cikke (4) bekezdésének n) pontjával összefüggésben attól a naptól kezdve alkalmazandó, amelyen a 207/2009/EK rendelet 124. cikkének (2) bekezdésében előírt határozat hatályba lép, vagy, amennyiben az korábbi időpont, az e cikk második bekezdésében meghatározott időponttól számított 12 hónap elteltével. Az említett időpontig a 207/2009/EK rendelet 124. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett hatáskört az ügyvezető igazgató gyakorolja.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. december 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

N. SCHMIT

I. MELLÉKLET

A rendelet a következő melléklettel egészül ki:

„I. MELLÉKLET

A DÍJAK ÖSSZEGE

A. A Hivatalnak e rendelet alapján fizetendő díjak a következők (euróban):

1. Egyedi európai uniós védjegy bejelentésének alapdíja (26. cikk (2) bekezdés):
1 000 EUR
2. Egyedi európai uniós védjegy elektronikus bejelentésének alapdíja (26. cikk (2) bekezdés):
850 EUR
3. Második áru- vagy szolgáltatási osztály díja egyedi európai uniós védjegy esetében (26. cikk (2) bekezdés):
50 EUR
4. A második áru- vagy szolgáltatási osztály felett osztályonként fizetendő díj egyedi európai uniós védjegy esetében (26. cikk (2) bekezdés):
150 EUR
5. Európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy bejelentésének alapdíja (26. cikk (2) bekezdés, valamint 66. cikk (3) bekezdés vagy 74a. cikk (3) bekezdés):
1 800 EUR
6. Európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy elektronikus bejelentésének alapdíja (26. cikk (2) bekezdés, valamint 66. cikk (3) bekezdés vagy 74a. cikk (3) bekezdés):
1 500 EUR
7. Második áru- vagy szolgáltatási osztály díja európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy esetében (26. cikk (2) bekezdés és 66. cikk (3) bekezdés vagy 74a. cikk (3) bekezdés):
50 EUR
8. A második áru- vagy szolgáltatási osztály felett osztályonként fizetendő díj európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy esetében (26. cikk (2) bekezdés és 66. cikk (3) bekezdés vagy 74a. cikk (3) bekezdés):
150 EUR
9. Európai uniós védjegybejelentés kutatási díja (38. cikk (2) bekezdés), illetve az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás kutatási díja (38. cikk (2) bekezdés és 155. cikk (2) bekezdés): 12 EUR, a 38. cikk (2) bekezdésében említett központi iparjogvédelmi hivatalok számával megszorozva; ezt az összeget és annak későbbi változásait a Hivatal köteles közzétenni a Hivatal Hivatalos Lapjában.
10. A felszólalás díja (41. cikk (3) bekezdés):
320 EUR
11. Egyedi európai uniós védjegy megújításának alapdíja (47. cikk (3) bekezdés):
1 000 EUR
12. Egyedi európai uniós védjegy elektronikus megújításának alapdíja (47. cikk (3) bekezdés):
850 EUR

13. Második áru- vagy szolgáltatási osztály megújítási díja egyedi európai uniós védjegy esetében (47. cikk (3) bekezdés):
50 EUR
14. A második áru- vagy szolgáltatási osztály felett osztályonként fizetendő megújítási díj egyedi európai uniós védjegy esetében (47. cikk (3) bekezdés):
150 EUR
15. Európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy megújításának alapidíja (47. cikk (3) bekezdés, valamint 66. cikk (3) bekezdés vagy 74a. cikk (3) bekezdés):
1 800 EUR
16. Európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy elektronikus megújításának alapidíja (47. cikk (3) bekezdés, valamint 66. cikk (3) bekezdés vagy 74a. cikk (3) bekezdés):
1 500 EUR
17. A második áru- vagy szolgáltatási osztály után fizetendő megújítási díj európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy esetében (47. cikk (3) bekezdés és 66. cikk (3) bekezdés vagy 74a. cikk (3) bekezdés):
50 EUR
18. A második áru- vagy szolgáltatási osztály felett osztályonként fizetendő megújítási díj európai uniós együttes védjegy vagy európai uniós tanúsító védjegy esetében (47. cikk (3) bekezdés és 66. cikk (3) bekezdés vagy 74a. cikk (3) bekezdés):
150 EUR
19. A megújítási díj határidőn túli megfizetése vagy a megújítási kérelem határidőn túli benyújtása esetén fizetendő pótdíj (47. cikk (3) bekezdés): a határidőn túl megfizetett megújítási díj 25 %-a, legfeljebb 1 500 EUR
20. A védjegyvoltalom megszűnésének megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelem díja (56. cikk (2) bekezdés):
630 EUR
21. Fellebbezési díj (60. cikk (1) bekezdés):
720 EUR
22. Igazolás iránti kérelem díja (81. cikk (3) bekezdés):
200 EUR
23. Európai uniós védjegybejelentés vagy európai uniós védjegy átalakítása iránti kérelem díja (a 159. cikk (1) bekezdésével együtt értelmezett 113. cikk (1) bekezdése):
 - a) átalakítás nemzeti védjegybejelentéssé;
 - b) átalakítás a Madridi Megállapodás alapján a tagállamokat megjelölő bejelentéssé:200 EUR
24. Az eljárás folytatásának díja (82. cikk (1) bekezdés):
400 EUR
25. Lajstromozott európai uniós védjegy megosztására (49. cikk (4) bekezdés), illetve európai uniós védjegy bejelentésének megosztására irányuló nyilatkozat díja (44. cikk (4) bekezdés):
250 EUR

26. Használati engedély vagy más jog bejegyzése iránti kérelem díja lajstromozott európai uniós védjegy (2017. október 1. előtt a 2868/95/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdése, és attól az időponttól kezdődően a 22a. cikk (2) bekezdése), illetve európai uniós védjegybejelentés esetében (2017. október 1. előtt a 2868/95/EK rendelet 33. cikkének (2) bekezdése, és attól az időponttól kezdődően a 22a. cikk (2) bekezdése):
- a) használati engedély megadása;
 - b) használati engedély átruházása;
 - c) dologi jog alapítása;
 - d) dologi jog átruházása;
 - e) végrehajtás;
- 200 EUR bejegyzésként, azonban legfeljebb 1 000 EUR, ha több kérelmet nyújtanak be ugyanannak a kérelemnek a keretében vagy ugyanabban az időpontban
27. Használati engedély vagy más jog bejegyzése törlésének díja (2017. október 1. előtt a 2868/95/EK rendelet 35. cikkének (3) bekezdése, és attól az időponttól kezdődően a 24a. cikk (3) bekezdése): 200 EUR törlésként, azonban legfeljebb 1 000 EUR, ha több törlést kérelmeznek ugyanannak a kérelemnek a keretében vagy ugyanabban az időpontban
28. Lajstromozott európai uniós védjegy módosítása (48. cikk (4) bekezdés):
- 200 EUR
29. Használati engedély vagy az európai uniós védjegy tekintetében fennálló más jog bejegyzésére irányuló kérelem díja (88. cikk (7) bekezdés), a védjegyokirat másolatának díja (45. cikk (2) bekezdés) vagy a lajstromkivonat kiadásáért fizetendő díj (87. cikk (7) bekezdés):
- a) nem hiteles másolat vagy kivonat:
- 10 EUR
- b) hiteles másolat vagy kivonat:
- 30 EUR
30. Az iratokba való betekintés díja (88. cikk (6) bekezdés):
- 30 EUR
31. Az ügyiratok másolatainak kiadásáért fizetendő díj (88. cikk (7) bekezdés):
- a) nem hiteles másolat:
- 10 EUR
- b) hiteles másolat:
- 30 EUR
- a 10. oldal után oldalanként fizetendő díj
- 1 EUR
32. Az ügyiratokban szereplő adatok közlésének díja (88. cikk (9) bekezdés):
- 10 EUR
33. A visszatérítendő eljárási költségek megállapításának felülvizsgálataért fizetendő díj (2017. október 1. előtt a 2868/95/EK rendelet 94. cikkének (4) bekezdése, és attól az időponttól kezdődően a 85. cikk (7) bekezdése):
- 100 EUR

34. Nemzetközi bejelentés Hivatalhoz való benyújtásának díja (2017. október 1. előtt a 147. cikk (5) bekezdése, és attól az időponttól kezdődően a 147. cikk (4) bekezdése):

300 EUR

B. A Nemzetközi Irodának fizetendő díjak

I. Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás egyedi díja

1. Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás bejelentőjének az Unió megjelöléséért egyedi díjat kell fizetnie a Nemzetközi Iroda részére, összhangban a Madridi Jegyzőkönyv 8. cikkének (7) bekezdésével.
2. Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás utólagos területi kiterjesztésre vonatkozó kérelmet benyújtó jogosultjának egyedi díjat kell fizetnie az Unió megjelöléséért a Nemzetközi Iroda részére, összhangban a Madridi Jegyzőkönyv 8. cikkének (7) bekezdésével.
3. A B.I.1. és B.I.2. pont szerinti díj összege, amelyet svájci frankban a Madridi Megállapodáshoz és a Madridi Jegyzőkönyvhöz kapcsolódó Közös Végrehajtási Szabályzat 35. szabályának (2) bekezdése értelmében a WIPO főigazgatója állapít meg, a következő:
 - a) egyedi védjegyért: 820 EUR és adott esetben ezen felül 50 EUR az áruk és szolgáltatások második osztálya után, és 150 EUR minden egyes, a nemzetközi lajstromozásban szereplő áru- és szolgáltatásosztály után kettőnél több osztály esetén.
 - b) együttes vagy tanúsító védjegyért: 1 400 EUR és adott esetben ezen felül 50 EUR az áruk és szolgáltatások második osztálya után, valamint további 150 EUR minden egyes áru- és szolgáltatásosztály után kettőnél több osztály esetén.

II. Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás megújításának egyedi díja

1. Az Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás jogosultjának a nemzetközi lajstromozás megújításáért fizetendő díj részeként egyedi díjat kell fizetnie a Nemzetközi Iroda részére az Unió megjelöléséért, összhangban a Madridi Jegyzőkönyv 8. cikkének (7) bekezdésével.
2. A B.II.1. pont szerinti díj összege, amelyet svájci frankban a Madridi Megállapodáshoz és a Madridi Jegyzőkönyvhöz kapcsolódó Közös Végrehajtási Szabályzat 35. szabályának (2) bekezdése értelmében a WIPO főigazgatója állapít meg, a következő:
 - a) egyedi védjegyért: 820 EUR és adott esetben ezen felül 50 EUR az áruk és szolgáltatások második osztálya után, és 150 EUR minden egyes, a nemzetközi lajstromozásban szereplő áru- és szolgáltatásosztály után kettőnél több osztály esetén.
 - b) együttes vagy tanúsító védjegyért: 1 400 EUR és adott esetben ezen felül 50 EUR az áruk és szolgáltatások második osztálya után, valamint további 150 EUR minden egyes, a nemzetközi lajstromozásban szereplő áru- és szolgáltatásosztály után kettőnél több osztály esetén.”

—

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A 2869/95/EK rendelet	A 207/2009/EK rendelet
1. cikk	—
2. cikk	-I. melléklet, A. rész, 1–34. pont
3. cikk	144. cikk (1) bekezdés
4. cikk	144. cikk (2) bekezdés
5. cikk (1) bekezdés	144a. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
5. cikk (2) bekezdés	144a. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
5. cikk (3) bekezdés	144a. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk	144a. cikk (1) bekezdés, negyedik albekezdés
7. cikk (1) bekezdés	144a. cikk (2) bekezdés
7. cikk (2) bekezdés	144a. cikk (3) bekezdés
8. cikk	144b. cikk
9. cikk	144c. cikk (1) és (2) bekezdés
10. cikk	144c. cikk (4) bekezdés
11. cikk	-I. melléklet, B.I. rész, 1–3. pont
12. cikk	-I. melléklet, B.II. rész, 1. és 2. pont
13. cikk	—
14. cikk	—
15. cikk	—

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU